

20181008-MvS-Zutphen-MP3+pdf-06jan2020

Martijn van Staveren, Zutphen 8.10.2018

Lieve mensen van harte welkom. Ik vind de plek ook een hele bijzondere locatie, een ambiance met een nostalgisch gevoel. Dat is voor ons ook het thema opletten in wat we doen en voelen. Ik vind deze boot ontzettend leuk, ik heb zelf ook een tijdje op schepen gewerkt, net geen 4 jaar denk ik. De geur van een boot is ook iets heel unieks, het maakt niet uit welke boot je bezoekt, het is altijd een soort van gemeenschappelijke lucht in een boot. Dus ik word door mijn neuronen in mijn brein eventjes herinnert aan mijn leven, ja dat is heel leuk.

Wat ik overigens heel bijzonder vind is dat we ook nu weer een stukje lager zitten. Ik weet niet of er mensen zijn, die ook in Antwerpen zijn geweest, maar daar zijn we ook een dag in gesprek geweest met een groep mensen, 115 mensen die in Antwerpen kwamen en zaten we in een gebouw, dat eigenlijk ook lager was dan de grond zeg maar. En dat was dan van beton gemaakt, dat leek heel kil eigenlijk en toch zat er een sfeer in en dat zat je dus ook zo laag, er waren allemaal ramen om ons heen en dan zag je het publiek er omheen lopen. Dat was heel leuk en dat is voor mij nu weer een stukje lager onder de lijn van het zichtbare.

Nou superfijn dat we vandaag een dag hebben, we beginnen iets later, we kunnen ook gewoon de tijd even inhalen als dat nodig is, ik weet niet of het nodig is als er überhaupt iets nodig is. Als er iets nodig is dan staat het wel bij onszelf.

Spreek vandaag gewoon vrijuit wat je gevoel is, wat je behoefte is, waar je naar toe wilt gaan, elk onderwerp je wilt aanraken. We zitten allemaal met vragen, we zitten allemaal in verdiepingen. Wat ik zonet ook tegen Esther zei: het is trekken en duwen met wat er allemaal gebeurt in jezelf. Wat Nellie ook zei: je bent een doener anders had je dat schip ook nooit kunnen restaureren zoals het er nu allemaal uitziet.

Wij zijn eigenlijk allemaal doeners. Het gaat erom, wat kunnen we doen in onszelf en ook in ons eigen leven om tot een bepaalde daadkracht te komen. Nou dat is ook een beetje het hoofdthema want ik heb het over bekrachtigingen etc. Wat zijn bekrachtigingen hè, wat is een bekrachtiging? Een droom, of is een bekrachtiging iets wat je aandacht geeft en is misschien wel meer een gedachte of is het ook werkelijk een actie. En wat zit er achter het veld van de bekrachtiging, wat is menselijke aandacht.

We gaan er vandaag heerlijk doorheen ... ja varen. En ik heb ook helemaal geen verwachting van deze dag, behalve dat toen ik hier vanochtend naar toe reed dat ik wist, het is gewoon heel erg mooi dat we nu in een cyclus terecht komen, in mensen die niet meer in groepen opgeslokt willen worden zeg maar, dus heel erg waakzaam zijn om daar dus niet weer in terecht te komen, dat ik dus heel blij ben, vreugdevol ben om weer mensen te ontmoeten die dus wel de moeite nemen om binnen dat thema toch wel in groepszetting te willen zitten.

En ik kan het niet vaak genoeg zeggen en ik zal het tot uit de treure blijven zeggen, omdat er eigenlijk zo iets geniepigs gaande is, een heel raar woord maar ik gebruik hem wel, er gebeurt zoveel in deze werkelijkheid, in onze wereld met betrekking tot groepsvorming waar mensen zichzelf kwijt raken, ja ondergeschikt raken gewoon aan wat een ander eigenlijk van ze wil, het gebeurt ook op een hele subtiele manier, dat dat hele samenkomen van mensen dat is iets heel kostbaars eigenlijk hè, dat is dus zoals ik het ervaar. Ik kan niet zeggen dat dat ook echt zo is, zo ervaar ik het, dan zit ik in de auto en rijd ik hier naar toe en dan voel ik, en dat weet ik ook ten diepste in mijzelf, van ja er zijn dus mensen, dat zijn jullie en ik die de moeite nemen om elkaar te ontmoeten, uit te wisselen, en ook van elkaar te ervaren dat ze allemaal autonoom zijn. Dus niet alleen dat jij hier naar binnen stapt van het maakt niet uit wat de hele groep doet, ik ben autonoom, hatsjekidee. Zie je wel, toch groepsvorming, maar ik ben autonoom. Maar dat je erin stapt met het volledige besef van iedereen beseft dat.

Als je dat van elkaar beseft dan wordt het ook heel open, heel transparant en kan er ook echt alles gezegd worden en dan kun je ook met die groepsenergie die er wel ontstaat, kun je ook hele mooie dingen doen. En ik ben zelf iemand, die daar ja altijd heel erg mee werkt met gezamenlijke intenties, maar wel dat die intenties niet het eindproduct is van de intenties van de mensen maar dat de intenties van de mensen zelf eigenlijk als het ware tot een actie komen. Dus niet dat je met elkaar een bepaald veld gaat creëren en dat je vanuit het veld iets laat ontstaan, dat vind ik dus een heel aandachtspunt, dat je dus niet een gezamenlijk veld laat ontstaan waar iets uit ontstaat maar dat je iets neerzet vanuit wat je werkelijk zelf in jezelf voelt en dat je daarin allemaal de zender bent als het ware. In de auto hier naartoe zo'n gevoel, dit is gewoon hartstikke goed. Het was gewoon een stuk besef in mijzelf, het is hartstikke goed dat dit gebeurt. Dat er mensen zijn die elkaar durven te ontmoeten, die de gedachtekracht van andere mensen over groepen trotseren. Op het moment dat ik dat voelde moest ik keihard remmen, stond gewoonweg de hele snelweg stil, in één tel gewoon. Dus ik trapte mijn rem in en die deed het gelukkig heel goed. En toen wist ik wel, kijk je moet gewoon heel alert zijn in hoe gedachten functioneren en hoe zich dat in de werkelijkheid manifesteert.

Nou we gaan het er vandaag gewoon lekker over hebben. Het is een verdiepingsdag, maar ja wat is een verdieping? We zitten in ieder geval een verdieping lager, maar ja wat is een verdieping? Ik kan het een verdiepingsdag noemen, jij kan het een verdiepingsdag noemen, maar wat is een verdieping? Verdieping ontstaat alleen als mensen bereid zijn om ook een laag dieper in zichzelf aan te raken.

We hebben natuurlijk in de afgelopen tijd al heel veel met elkaar besproken en heel veel doorgenomen, maar jullie doen ook allemaal zelf je eigen onderzoek in je leven net als ik, dus het is niet afhankelijk van wat ik vertel, we moeten vandaag ook onze eigen kanalen open zetten. Kijk eens naar jezelf wat er op dit moment gaande is in je leven. Hoe ziet je dag eruit, wat voel je erbij. Ben je werkelijk dat aan het doen waarvan je voelt waar het om gaat, met de aandacht hè, of zijn er allemaal dingen die er doorheen lopen. Word je afgeleid door toestanden of wat. Kijk eens gewoon naar jezelf hoe je dag eruit ziet. Ik dacht dat het wel goed was als we dat even in een moment van stilte doen, dat je naar jezelf kijkt met de aandacht bij jezelf, dus niet naar de ander, dus ook niet naar deze groep, gewoon met je aandacht naar je eigen leven van wat ben ik nu op dit moment aan het doen in het leven. Zonder oordeel naar jezelf, gewoon even helder kijken wat de situatie in dit moment is. Gewoon nu, dus niet vorige week, nu.

Stiltemoment

Daar kun je dus nog minuten en uren dieper naar gaan kijken, hè? Het is niet in zo'n moment eventjes te beseffen van wat je doet. Maar laat ik zeggen, dit zou belangrijk kunnen zijn om daar eens naar te kijken vooral aan het begin van de dag om eens te zien van, nemen jouw gedachten je misschien wel mee naar morgen en ben je daardoor weg uit het nu-moment. In eigenlijk alles wat we doen gebeurt dat, dat is ons denken. Ons denken ontvoert ons als het ware naar een ander moment. Jullie weten allemaal in jezelf waar je van houdt, wat je raakt. Dat weten we gewoon. Je hoeft het niet te benoemen met een woord hier bovenin, hier binnen weet je het, dat is een gevoel, dat is een Weten van binnen. Dat is ook de basis waar jij die boot van ? kunt maken. Dat Weten is een diepliggende informatie in jezelf waardoor je weet, en het hoofd kan er ook allemaal dingen bij produceren met een uitleg, maar je weet diep van binnen weet je dus dat is informatie, een energieveld, waar je mee verbonden bent, wat je een goed gevoel geeft.

We kunnen op verschillende manieren in ons leven kunnen we ons leven vorm geven en er is er geen één [vorm] beter dan een ander, zeg maar. We zijn wel tactischer dan de ander. We kunnen wel keuzes maken die wat tactischer uitpakken. Je kunt het dus ook moeilijk maken voor jezelf en dan die moeilijkheid ervaren en op basis van die moeilijkheid een oplossing bedenken, dan zit je dus in het gecreëerde moeilijke stuk waar je een oplossing op gaat bedenken en dan ga je sleutelen aan die moeilijkheid waarin je verkeert. Ik kan je allemaal garanderen dat dat een hele lange weg is, want je blijft sleutelen aan het probleem. Het probleem bestaat eigenlijk niet maar het is meer in jouw systeem aanwezig. Je kunt kijken van wat zit er vóór die moeilijkheid die er nu is ontstaan, op welke manier dan ook. Waardoor word ik afgeremd, waardoor kom ik niet echt tot bloei, waarom lukken dingen niet, waarom pakt het zich niet uit? We hebben ook allemaal wel een veilig honk, waar we naartoe terug kunnen. Bij de één is dat de partner, bij de ander is dat het werk, bij weer een ander is dat in een voetbalclub, bij weer een ander is het zitten in de commissie van een school, iemand die het centrale aanspreekpunt van de familie is, weer een ander is het hoofd van een buurtvereniging en zo heb je eigenlijk allemaal wel een bepaald honk waar je naar terug kunt keren.

Het gevoel van, dat als ik dus in allemaal moeilijkheden kom of ik zit in een frictie of ik kom vast te zitten in datgene wat ik in mijn leven voel wat van binnen eigenlijk ook echt naar buiten neerzet, gewoon die moeilijkheid, dan keer ik terug naar dat veilige hol van waaruit je dan weer die veiligheid kunt ervaren. Het is echt noodzakelijk om dat gewoon de deur uit te gooien.

We zijn gewoon hele krachtige mensen en we zijn hier op deze wereld met een enorm vermogen, om gewoon iets heel goeds in deze wereld naar buiten te brengen, maar dat kan eigenlijk alleen maar als wij zelf ook het goede in onszelf durven te ervaren. Dus we moeten uit die veilige zones vandaan. Ik ga niet zeggen van, nou onveilige zones zou moeten, dat zou je eraan kunnen koppelen, je moet gewoon kijken: wat is mijn thuis, waar keer ik steeds naar terug.

Dat kan ook die bank zijn thuis. Even iets als voorbeeld, wat ik denk en we ook allemaal wel weten en kennen, dat je op de bank springt of gaat liggen, en dat gevoel van: laat maar. Dan is dat eigenlijk je honk.

Opmerking: Dan is het buiten jezelf. Jij bedoelt toch dat

M: Ik weet niet precies wat ik bedoel, maar dat is echt wat jij eruit kunt halen. Wat ik er in ieder geval mee aangeef is dat we in mechanismen zitten. Dat geldt voor alle mensen.

Ik heb laatst een 5 uur durend uitvoerig gesprek gevoerd met een jurist van de regering die kwam bij mij thuis, we hebben 5 uur gepraat over eigenlijk dit onderwerp, bewustzijn, en dan stel ik dus de vraag ook over dat honk en dan komt deze persoon tot de conclusie, van ja maar eigenlijk is die honk voor mij mijn werk. Het is heel ontstellend om dat te ontdekken in jezelf op een gegeven moment dat je werk zo'n veilig honk is. Want daarin voelt deze persoon zich helemaal thuis. Wat dus ook klopt hè, het is dus niet zo dat je daar dus afscheid van moet nemen. De betekenis daarvan is een soort vluchtsyndroom mechanisme om daar helemaal in te gaan om vervolgens helemaal niet meer te kunnen voelen van wat je werkelijk in je leven hier binnenin, bereikt.

Die wandeling langs het water, 's morgens kijken naar de dieren die dobberen in het water en daarbij een gevoel ontvangen, de verbondenheid ervaren van wat het betekent, wat er in jezelf gebeurt.

Dan zou je dus ook kunnen zeggen, ja een baan of een functie, een rol op zich kan eigenlijk ook een mechanisme zijn, een soort honk, hetzelfde als er iemand zegt: "Nou ik weet het niet meer, ik ga op de bank liggen." Dus de één gaat op de bank liggen en voelt van pfff nou en een ander die gaat aan het werk. Dus dat

zijn allemaal mechanismen. Dus we moeten gaan kijken wat dat mechanisme in onszelf is.

Als wij hier op deze aarde een heel mooi vermogen in ons dragen om iets goeds, de goedkracht noemen we dat wel eens, niet dat het beter is dan iets anders, maar ik noem het even zo omdat het gewoon ook goed is als je iets kunt geven, als je iets kunt delen, dat je dat met mensen uitwisselt, de dieren, de natuur, dus die goedkracht, als wij dat komen brengen op de één of andere manier, we dragen het in ons, dan moeten we ook beseffen dat die kracht, die goedkracht van binnenuit, dus het openstellen voor, dat het eigenlijk alleen maar gaat functioneren als je jezelf niet opsluit in een mechanisme. Dat is eigenlijk de verdieping waar de mensheid in het geheel nu dus in terecht komt. En dat zie je ook, mensen lopen helemaal vast.

En dat is niet alleen maar de mensheid, dat zijn we zelf ook in kleine stukken en in grote stukken. Er is een herziening gaande en die kristalliseert zich in allerlei facetten uit. Gedachten die je al vele jaren had, die kun je niet bedwingen, die komen te voorschijn, ze laten zich krachtiger zien dan ooit tevoren. Je gaat het onderspit delven als je er geen aandacht aan geeft, want er zit dus iets achter. Het is een gevoel, een beklemming, het slot moet er af, weet je dát. Ja en dan ga je inderdaad soms wel eens het schip in. Maar ik weet één ding zeker, als je daarin eerlijk en open en transparant naar jezelf en andere mensen durft te zijn, dan is er ook een gezamenlijk draagvlak wat de mensheid in zich draagt, dat ze ook vriendelijk kan zijn en ook met elkaar tot een bepaalde bekrachtiging kan komen. Dus dat je vanuit die eenzaamheid, die je ervaart toch ook kunt voelen van, ja maar het is geen eenzaamheid, het is gewoon mijn eigen proces. Maar er is geen sprake van eenzaamheid.

Nou ik heb de afgelopen tijd behoorlijk wat gesprekken voorbij zien komen ook in mijn omgeving, van mensen over elkaar. Wat mensen van elkaar vinden, ook mensen die bezig zijn met bewustzijn.

Ik heb het niet over spiritualiteit, ik heb het over bewustzijn, dus gewoon een groter bewustzijn en het kijken voorbij grenzen van het vierkant geprogrammeerde denkbeeld dat je hier bent om te leven en te werken en vervolgens te sparen voor je dood. Dat het meer is dan dat.

En dan hoor ik dus gewoon mensen vanuit bewustzijn ook over elkaar praten. Dat is eigenlijk allemaal pijn. Mensen doen elkaar gewoon pijn. Dan hoor ik en voel ik wat daar eigenlijk ook achter ligt, achter dat verhaal. Geen erkenning, elkaar niet erkennen. Niet naar elkaar luisteren. Als ik word aangevallen kan ik 2 dingen doen. Ik kan in de tegenaanval gaan en mijn eigen pijn met een enorme klap afschieten op de ander, zodat ik er maar weer vanaf ben. Lekker is dat, kan ik weer rustig op de bank of mijn werk als jurist, maar het gaat om dieper in mijzelf. Op het moment dat ik word aangevallen, op het moment dat er een discussie is, dat er een moment is van onbegrip tussen 2 mensen, dat is eigenlijk per definitie gezien in een groter context, is dat moment wel eigenlijk het moment dat ik me volledig ga verdiepen in wat de ander nou eigenlijk zegt. Dat mechanisme in ons zorgt ervoor dat we dat niet doen, we sluiten af, we gaan dicht. We vinden iets van de ander, zeggen iets tegen de ander. Eigenlijk voelen we ons er allemaal niet goed bij. En toch doen we het wel. Omdat we onszelf overeind moeten houden. En dan kun je je afvragen, waarom eigenlijk? Hoe komt het dat we als mens dan niet goed kunnen luisteren naar de ander? Het zijn hele fundamentele onderwerpen, die we als mens nodig hebben om bij onszelf tot inzicht te komen. We kunnen het woord zelfreflectie wel gaan gebruiken maar wat is zelfreflectie? Ze hebben het er allemaal over. Ik heb van die seminars bijgewoond van leadership.... hier leadership vanuit het hoofd, niet leiderschap vanuit hier [hart], want dan luister je naar elkaar, maar echt van ik ik ik, ik, ik zeg het, ik.

Ik heb de afgelopen tijden veel aan beweging om me heen ervaren van mensen die met bewustzijn bezig zijn, en waar eigenlijk ook allemaal conflicten zijn. Heel veel gedachten over en weer, is hier ook in deze groep. Gedachten zijn energieën over elkaar en dat is helemaal oké want het gaat er niet om dat je tot een volledig eenheidsbeeld moet komen, je het eens moet zijn, je hebt allemaal een eigen visie. Je moet je ook voor jezelf durven afvragen, goh kan ik me openstellen voor de ander, niet alleen in deze groep maar gewoon in het geheel, van nou: wat is een conflict dan eigenlijk? Conflicten in energie. Je kunt een conflict hebben zonder dat je ooit woorden hebt gehad. Toch speelt het tussen jou en de ander. Dat heb je gewoon af en toe met sommige mensen, dat er een conflict is. Wat is dat dan hè? Wat gebeurt er bij jou in je systeem, dat je in die conflictsituatie komt?

Als wij naar een verdieping toe willen gaan, dan gaat het er om dat je elkaar ook echt durft te ontmoeten. Werkelijk ontmoeten. We zijn allemaal unieke mensen, ik ook. En we hoeven het ook niet met elkaar eens te zijn, het is wel van belang om te kijken van wat is er dan aan de hand, dat ik niet kan luisteren naar de ander. Echt luisteren. Werkelijk luisteren. Jij vertelt over een boot en ik luister op mijn manier naar wat je vertelt. Ik hoor je verhaal, maar ik ervaar ook dat wat er dus achter zit. Die passie, die verbondenheid met, waarom je het ook deelt, waarom je het vertelt, waarom je hier met deze boot bent. Dat is echt niet omdat jij die deur voor iedereen open zet. Dat is het gevolg van iets wat je zelf denkt, wat je zelf fijn vindt, wat je dan neerzet. Dan kun je andere mensen daar ook in laten binnenkomen. Als jij zelf dit niet leuk vindt, nou dan ja dan kunnen die mensen dat ook niet vreugdevoller maken. Dat is eigenlijk het hele systeem. We kunnen eigenlijk alleen maar de deuren openzetten als we zelf in onze vreugde staan. Nou is het gewoon zo dat in de wereld waarin wij leven, we echt moeten beseffen dat het wel om samenwerking gaat. Eigenlijk gaat het om netwerk in bewustzijn. En op het moment dat je daar dieper in komt ga je ook merken wat voor conflicten er in het netwerk van bewustzijn zijn, hoeveel mensen er oneens zijn. We gaan daar aandacht aan geven, dat we voorbij het stuk van conflict durven stappen, dat we dat stuk voorbij durven stappen, wel durven niet durven, dat we dat gewoon kunnen overslaan: er doorheen.

Heb je een idee hoeveel mensen mij niet leuk vinden? Nou echt, dat zijn er nogal wat hoor.

Ik vind het helemaal niet erg. Ik vind het niet altijd leuk, maar het is voor mij niet een grens om uit contact te zijn. Het is voor mij niet zo van, daar ontmoet ik iemand en dan kom ik bijvoorbeeld op een dag ergens en er zijn dan meerdere mensen, al een tijdje geleden in Amsterdam, kom ik in een heel mooi, prachtig pand, hartstikke mooi en er was een seminar gaande en er waren allemaal mensen. En ik kom zo binnen, mensen lopen zo voorbij en kijken naar mij, ik had er eigenlijk een aluminium hoedje op kunnen zetten. Maar de manier hoe ik dus werd aangekeken, ik word er dus niet door geraakt, ik beseef in dat moment dat ik niet word aangepast door de blik van de ander, ik word eigenlijk meer voorgesteld aan datgene wat de ander kennelijk naar mij toe kan uitzenden, hoe hij of zij naar mij kan kijken. (Wat zeg je?) Hoe hij of zij naar mij kan kijken voorgesteld aan het moment, het doet voor mijzelf helemaal niks. Het raakt mij ook niet. Ik vind het alleen een heel erg mooi moment. Dus in die zin raakt het me wel, zo kun je elkaar ook verwelkomen. En op het moment dat ik in zo'n ruimte ben kan ik zien dat er dus ook mensen zijn, die héél erg negatief over mij zijn, bepaalde beelden hebben, gedachten hebben met allemaal gesprekken er achter. Maar ik ga toch lekker gewoon een kop koffie met ze drinken. En niet vanuit mijn hoofd, ik ga voorbij die grens van, goh, ik ga gewoon samen aan die tafel zitten. En ik vraag of het goed is dat ik bij je kom zitten. Ik vraag het, ik zet het gewoon open.

Ja ja, nou ja. Zeg het maar gewoon weet je, als je het niet wilt is het ook goed. Ik word er niet boos om. Maar ik wil ook niet bij je gaan zitten om je ruimte in te nemen, misschien vind je het wel helemaal niet prettig. En ja goed, ga maar zitten. Oké dan staat de deur op een kiertje. Goh wat bijzonder dat jij hier ook bent. "Ja, ja", en onderhand wordt er al gezocht naar een andere gesprekspartner (gelach), maar het gaat om het gevoel in mijzelf. Dus ik ga me niet laten beïnvloeden door de gedachten van andere mensen. En op dat moment komt er dan toch een gesprek. Ik heb in feite op zo'n moment bij voorhand de keuze om dat helemaal niet te doen. Ik kan ook zeggen: "mensen praten niet leuk over mij, dus daar ga ik helemaal geen koffie mee drinken." Het was een cappuccino eigenlijk.

Dus ik moet mijn eigen grenzen ook steeds oprekken en weet je, dit stuk dat ik nu aanraak hier, dat is eigenlijk hoe de hele mensheid beweegt. Dat moeten we heel goed beseffen dat onze hele dag dus eigenlijk is doordrongen van dit patroon. Wij maken onbewust keuzes met wie we wel en niet omgaan op basis van allerlei referentiepunten. Lijk jij toevallig op mijn oom, die een jaar of twee een hele grote dronkaard was en die de hele bende kort en klein sloeg, dan word jij geleid door mijn brein en jij gaat niet met mij in gesprek. Want je lijkt op mijn oom. Zoveel onbewuste patronen zijn er en er zijn nog veel meer dan dat. We moeten gewoon kijken naar die mechanismen wat het is.

Als je werkelijk datgene gaat benoemen dat de mens over krachten beschikt wat nu ook door kwantumwetenschappers echt allemaal onomwonden worden aangetoond, dat ons bewustzijn invloed heeft op de vorming van materie, goh dan moeten we wel heel goed opletten wat we gaan denken. Begrijpen we dat? Het heeft met zuiverheid te maken.

Als wij niet zuiver kunnen zijn in een groep mensen, die dus dat bewustzijn in zichzelf aan het openen is van: joh er is dus iets in het menselijk bewustzijn aanwezig dat invloed heeft op het gedrag van de moleculen en van de atomen, dus het bewustzijn van de mens heeft invloed op de vorming van materie, althans op het gedrag ervan, op het energieveld, als dat dus zo is en dat is zo, dan moet ik dus heel bewust worden van mijn zuiverheid of van mijn onzuiverheid. Heel bewust er naar gaan kijken. Dat is de stap van verdieping.

Na jaren spreken met mensen, waarin ik mijn rolletje heb vertegenwoordigd, komen er zoveel mensen tot dieper inzicht van: Oké nu gaat het ook om het doen. Doen, daar gaat het om.

Ik heb laatst een heel rapport gelezen van een onderzoeksinstituut in Amerika, die gewoon letterlijk aan de hand van nieuwe technologieën laat zien, dat de snelheid van licht, de beweging van het lichtdeeltje echt afbuigt door mensengroepen die zich bewust zijn van dat vermogen en dus ook echt die mensen, dus niet op een gezamenlijk informatieveld, maar allemaal mensen bij elkaar die zelf hun eigen frequentie blijven vertegenwoordigen, een intentie en focus brengen naar dat bewustzijn, dat dat lichtveld, lichtdeeltje, een bocht gaat maken.

Weet je wat dat inhoudt als we licht kunnen ombuigen? Ik maak er eventjes een hele bocht in ja.

Licht gedraagt zich lineair zoals wij dat ervaren. Dat is gewoon een wetenschap. Gaat van a naar b.

Licht dat op ons afkomt, niet licht van de zon maar eigenlijk leven wij in een reflectiewereld, daar is de zon een bron van licht, dat is het zaklampje, maar dat licht verspreidt zich door het hele vacuüm en wordt door reflecties uiteindelijk ontvangen door onze ogen, zoals wij het ervaren. Als wij in staat zijn om het lineaire gedrag van licht te beïnvloeden, dan kun je dus beelden wegdenken, informatievelden wegdenken. En dat is wat in de oude geschriften staat geschreven. Dus wij moeten heel goed opletten in wat wij denken.

Opmerking: Dat is van die klep waar jij het eerder ook over had.

M: Ja, heel goed opletten in denken, heel bewust worden in wat een woord bij jou oproept, dat je dus de betekenis van een woord, de lading achter een woord, dat je die dus kunt ombuigen, uit het collectieve veld kunt stappen van wat de hele mensheid denkt bij een bepaald woord. Dat je niet wordt meegenomen in het veld.

Ja, wat is zuiver, kosmisch bewustzijn als je dat kunt definiëren. Ik zou eigenlijk willen zeggen, dat je de keuze

hebt om anders te denken.

Er is een kennis, een informatie in jezelf, een krachtveld, een weten, je gevoel, hoe je het ook wilt noemen, een emotie, en dat komt uiteindelijk in het brein. Het brein vormt daar een bepaalde mening over, er wordt een etiket op geplakt, is een gedachtepatroon, en dat wordt uitgezonden.

Als je dat al hebt gedaan, kun je dat nog herzien. Wat de zuiverheid is in de mens, is dat zij goede gedachten heeft. Dat is erg leuk voor deze werkelijkheid. Je let op om voortdurende goede gedachten te hebben, dan ben je echt helemaal super toppie de toppie. Toch kan het.

Opmerking: het gaat razendsnel.

M: Het gaat supersnel. Dat is eigenlijk ook waarom ik zonet begon hoe mensen met elkaar in conflict zijn, hoe mensen met elkaar communiceren of niet communiceren. Dat zijn eigenlijk allemaal gedragspatronen. We kunnen redelijk zeggen dat we in een soort versplinterde werkelijkheid leven.

Mensen zitten met elkaar in een boot weliswaar, maar hoe werkelijk zit je echt met elkaar in die boot?

Mijn beslissing is voor mijzelf op de weg hierheen, voor die rempartij, dat ik aanwezig ben hier in deze boot. Ik neem mijzelf heel serieus met alle grappen en grollen die ik er tussendoor maak, sla ik wel met mijn hart op de tafel dat ik het heel serieus meen. En dat is een vreugdeklap met een enorme kracht dat ik het meen. En dat mogen jullie zelf ook doen, want het is gewoon een heel groot moment in de wereld waarin wij leven, dat de mens zich gaat realiseren, dat ze een vermogen heeft dat ze kan aanwenden tot een verandering in de werkelijkheid waarin zij/hij leeft.

Wat is jouw rol daarin? De verdieping die je daarin zou kunnen vinden? Misschien zitten we allemaal wel op een dwaalspoor. En misschien hebben we dat ergens ook wel door, dat het om iets anders gaat dan dat wat we tot nu toe denken. Met de gedachte die we nodig hebben om tot kernachtige situaties te komen, die gedachten uiteindelijk nog steeds een geleide zijn, een gevolg zijn van het moment ervoor. Even simpel gezegd, we zitten hier op basis van alles wat we hiervoor hebben gedaan. Dat zijn de lineaire gedachten. Ze hebben ontdekt, bewustzijn, spiritualiteit, dat heel veel dingen die worden gezegd niet voldoende zijn of misschien wel juist helemaal foutief zijn.

We hebben in onze eigen zoektocht ontdekt, in ons eigen onderzoek, dat er verdieping nodig is. We zijn afgestapt van allerlei systemen, gevoelens, dus we zijn eigenlijk teruggekeerd naar onszelf en gezegd van oké nou dit doe ik weg, ik ga nu kijken wat er wel aan de hand is. Maar eigenlijk doe je nog steeds hetzelfde. Kun je het vatten?

Opmerking: Misschien kun je het anders uitleggen?

M: Ja, laten we dat doen. Het zit in het patroon van hoe we denken. Van A, B, C tot en met Z.

Opmerking: Maar zie je dat dan ook zo, bedoel je dat het vanuit een vormloos onderzoek doet?

M: Ook ja. Vooral je rol van waaruit je kijkt. Dat is hem.

Het gaat om de plek van waaruit je waarneemt. Vanuit welke perceptie maar ook welke rol.

Je moet je hele persoonlijkheid in feite compleet inzien, je moet jezelf doorzien om echt te kunnen gaan zien. Anders blijf je naar mij kijken vanuit die geleide gedachten die er allemaal voorzijn. Het is zo belangrijk.

Opmerking: Dan moet je naar die hele donkere stukken wat jij net zegt van: ik heb een herinnering, dat gaat bijna automatisch dat je een reactie geeft omdat jij op mijn oom lijkt, dan moet je dus heel diep graven om al die donkere stukken op te ruimen om daar ruimte te creëren.

M: Leuk hè dit?

Opmerking: Ja een lastig vraagstuk. Zodat je dat automatische niet meer hebt? Of minder?

M: Het is een mogelijkheid. Maar dat is eigenlijk wat we doen hè met het opruimen van trauma, dat we gaan kijken naar en dan heb ik het niet over hoe andere mensen met trauma werken maar het beeld van deze samenleving, dat je kijkt naar donkere stukken, moeilijke dingen in je leven waar dingen zijn gebeurd die een diepe impact hebben op jezelf. Daar kun je dus naartoe reizen, maar je kunt er ook in verdwalen.

Wat ik eigenlijk hoor is dan, van ja kunnen we niet gewoon stoppen met dat te doen wat we doen?

Opmerking: Het is ook allemaal ingevoegd hè?

M: Het is informatie waar het dan ook vandaan komt, even simpel gezegd is dat ja, want de informatie die er is, dat zijn dus de informatiepatronen waarop ik verder denk, dus moet ik daar misschien wel gewoon mee stoppen.

Nou aangezien wij dus met ons bewustzijn invloed hebben op energie, materie, we kunnen licht ombuigen, kunnen we ook informatievelden ombuigen in onszelf.

Eigenlijk piepelen we onszelf een beetje door naar trauma terug te reizen. Dus al die stappen moet je wel

doorlopen om tot een punt te komen dat je ten diepste begrijpt en weet, dat je eruit los komt, dat je er kunt uitstappen uit jezelf. Je kunt je losmaken met je bewustzijn van een informatieveld. Ik denk aan iets, dan is het informatieveld in mij aanwezig, ik ben eigenlijk dat informatieveld, ik denk over een boom met mooie appels en daar hangt ook een peer tussen. Dat is een bijzondere boom. Dat kan toch helemaal niet? Ja maar dat is wel de boom die ik zie. Deze boom die heeft een combinatie. Zie je de boom? Een boom met peren en appels. Dat kan helemaal niet. Maar dat kan dus wel. Op dit moment hebben we allemaal die informatie in ons dat we een boom voorstellen waar appels en peren in groeien. Dus we zijn eigenlijk allemaal dat informatieveld. Maar dit is vrij makkelijk om het los te laten. Het is vrij makkelijk omdat het niet diep genesteld zit in je bewustzijn, het is alleen maar dit moment. En we praten over andere dingen verder en je hebt niet eens door dat het al uit je systeem weg is

Opmerking: Maar ik snap het niet helemaal, jij zegt je bewustzijn heeft invloed op de materie maar ik zie dat niet. Ik bedoel, ik snap wel dat dat wetenschappelijk bewezen is, maar ik zie niet als ik om me heen kijk, zie ik niet hoe mijn gedachten de werkelijkheid beïnvloeden.

M: Nee dat heeft te maken met het script, omdat eigenlijk de mate van denken van ons zo geleid is dat we al gezamenlijk een bepaalde gedachte hebben en dat de kracht van de [eigen] gedachte daarbij op zo'n low profile eigenlijk verkeert het, omdat het collectieve gedachtegoed, het resultaat van het collectieve gedachtegoed, uiteindelijk de materie in stand houdt. Dat is eigenlijk wat er gebeurt.

Opmerking: Maar het is toch ook ... het gaat toch niet om de gedachte, het gaat toch om het gevoel wat onder die gedachte zit, dat veroorzaakt dat jij een bepaald gevoel of een bepaalde gedachte hebt?

M: Ja, behalve natuurlijk als je verkeert in een gedachte van een ander. Dan ontbreekt dat gevoel.

Opmerking: Maar dat weet je dus eigenlijk nooit.

Nee dat weet je nooit totdat je er achter gaat komen. En dan kom je er dus wel achter, dat bij datgene wat je doet het ontbreekt aan de bouwstenen, waar die gedachten op gebaseerd zijn.

Opmerking: Martijn we hebben het nu over gedachten hè, gedachten waarvan je je bewust bent. Je hebt natuurlijk hele diepe overtuigingssystemen, die je je niet bewust bent, die in je systeem zitten en die ook allemaal verschillende lagen en frequenties hebben. Het zijn niet alleen gedachten maar het zit ook in je emotionele lichaam en in je zenuwstelsel, en hoe zie je dat, hoe ga je daar mee om? Om daar in één keer uit te stappen.

Opmerking: Dat bedoelde ik eigenlijk ook.

M: De gedachte is eigenlijk het volledige format van het energieveld van het lichaam. Dus het is niet alleen de gedachte van de hersenen, maar het is het gehele energiepatroon wat de mens eigenlijk uitzendt. En daarbij zul je tot zo'n diepe inkeer moeten komen in jezelf, dat je feitelijk de inkeer moet gaan durven doorzien, tot inkeer komt van, dat alles wat je doet, dat dat ten diepste conflicteert met wat je ten diepste in jezelf werkelijk *voelt* waar het om gaat. En dan ga je erachter komen dat je hele energiepatroon, dus je hele neurologische systeem en je hele elektromagnetisch veld dat eigenlijk gewoon dus ook een deel van de gedachte is, dat is de kracht van de mind, dat dat in dienst staat van, dat het eigenlijk in conflict is met wat je in het emotionele bewustzijn voelt.

Maar dan komen we nog op een heleboel andere punten uit van, is dat emotionele bewustzijn daar binnenin is dat nog toegankelijk of is dat zo dichtgespijkerd door al die patronen en overtuigingen. En dan moeten er dus mensen zijn die het durven aan te raken. Maar ja, als jij dan in een conflict gaat, dan gebeurt er niets. Dan draai je in het rond.

Opmerking: Als jij in een conflict gaat gebeurt er niks? Maar soms door conflicten worden dingen ook duidelijk, tenminste dat heb ik wel.

M: Als ik jou nou iets heel erg duidelijk wil maken en ik doe dat op zo'n krachtige manier dan is het, even een voorbeeld hè, dan is het mogelijk dat je door mijn manier van hoe ik dus op dat moment een toenadering zoek naar je als mens, dat dat zo pittig en krachtig is, dat je dat van je af moet slaan als het ware, omdat het een energiepatroon is wat niet in jouw systeem wordt geaccepteerd. Dus ik ga in één keer met een ander bewustzijn tegenover jou staan en ga jou aanraken en dan gaat het in één keer dwars door jou heen, waarbij je het gevoel krijgt dat je je identiteit wordt ontnomen. Zo krachtig kan dat zijn. Op dat moment moet je dus overeind blijven en je eigen identiteit behouden, maar voelen van "wat gebeurt er in mijzelf?"

En er zijn 2 dingen. Je kunt ofwel gaan voelen en onderzoeken wat erin jezelf gebeurt of je gaat het eruit duwen en je gaat in een conflict. Nou wij mensen hebben zo'n sterke identiteit ontwikkelt, dat we er alles aan doen om die identiteit overeind te houden. Alles. Dat is eigenlijk de grote clou van het verhaal.

En nu druk ik het dus heel zwaar uit, maar eigenlijk gebeurt het dus ook gewoon zo zwaar, maar het gebeurt in details en de grote gedragspatronen die we uitzenden, dus hoe we ons gedragen, krachtig, die zijn gebaseerd op hele kleine software programmaatjes in onszelf. Dus ik moet helemaal terug naar veranderingen in het klein in mezelf, veranderingen in tijd en ruimte creëren voor allerlei dingen, die echt er heel erg toe doen, die eigenlijk nagenoeg onzichtbaar zijn geworden, daar moet ik naar toe gaan om dat grotere patroon eruit te krijgen als het ware. Er zijn ook mensen die zeggen: "dat hoeft niet, kom maar op toe maar", nou en zo krijg je dan mensen tegenover je die conflicten ervaren. Dat is dus wat ik ervaar.

Het zijn verschillende talen, het zijn informatievelden. En als blijkt dat alles wat er tot nu door jezelf gedacht wordt één grote hoax is, dan ben ik wel bereid om je daar in te confronteren. (gelach). Maar niet omdat dat zo nodig moet van mij, maar meer omdat ik op dat moment een ander bewustzijn representeer. En dat kan conflicteren hè met wat je van jezelf weet maar ook van hoe je een ander kunt zien, in dit geval mij.

We willen allemaal wel verandering, dat willen we wel, dat zoeken we allemaal, maar we zijn het zelf. Joehoe wij zijn de verandering!

Opmerking: Ik herinner me opeens nu je dit zo vertelt, dat als kind als ik voelde dat mijn moeder een bepaalde gedachte kreeg over mij waarvan ik wist van "ohoh die gedachte komt haar kant op", dan ging ik als kind haar gedachten in de war maken, zodat zij het onderwerp kwijtraakte, waardoor ik niet op mijn kop kreeg. Dat soort dingen.

M: Dat is eigenlijk een zelfde vorm ván. En dan moet je eens voorstellen en dat begrijp je denk ik heel snel want dat bewustzijn dragen we gewoon allemaal in onszelf, dat je dat niet meer hoeft te doen met woorden maar dat je dat heel krachtig uitdraagt vanuit je binnenste kern en dat dat alleen al verstorend is, dan is het zonder woorden.

Opmerking: Want mijn moeder wist van niets. Ik zag haar dan kijken van ik wou net wat zeggen maar ben het kwijt. Ik had het gewoon weggedrukt.

M: Maar dan ben je eigenlijk wel heel vreemd op zo'n moment voor de wereld.

Opmerking: Maar dat was toen heel normaal voor mij om dat te doen van ohoh er denkt iemand iets over mij en ik krijg straks weer wat te horen, dus ik duw dat gauw weg of ik maak het in de war.

M: Vonden je ouders dat niet vreemd? Want dat is het beeld in de collectieve gedachte, als je anders bent dan anderen en je doet iets anders dan anderen, dan ben je vreemd.

Kijk wij moeten dus goed beseffen dat we dus informatiewezens zijn, we zijn energie, we zijn krachtgolven en we moeten goed beseffen dat met de krachtgolven in een veld wat je een samenleving noemt of met 10, 20 of 30 mensen of in een grotere groep, dat je met een krachtgolf ook veranderingen kunt brengen.

Maar ja welke verandering heb jij nu zelf op het moment de afgelopen 4, 5 jaar werkelijk doorgevoerd? Dat vind ik wel een hele primaire vraag.

Opmerking: Genoeg.

M: Wat is genoeg?

Opmerking: Ja, dat is een goeie.

M: Wat is nou werkelijk genoeg? Als iets verandert vinden wij dat misschien al heel gauw genoeg.

Opmerking: Nee

M: Nee, niet? Jij vindt het niet genoeg?

Opmerking: Ik vind het nooit genoeg.

M: Dat is mooi dat je dat zo zegt.

Opmerking: Ik heb er wel eens genoeg ván, dat zeg ik niet, maar ik denk dat je altijd alert moet zijn.

M: Veranderen wij misschien binnen een bepaalde bandbreedte?

Opmerking: Je verandert natuurlijk op basis van het beeld wat je van jezelf hebt. Daar kijk je dan naar. Wat is dan eigenlijk de verandering?

M: Dat is de vraag, zijn we wel veranderd? Ik denk het wel hoor. Maar voor ons bewustzijn is het van heel groot belang. Als we er straks ingaan op bekrachtiging, wat de energie van bekrachtiging is en hoe je daarmee op een diepere manier kunt werken en alles wat jullie nog willen indienen in de energie, is het van heel groot

belang dat je het durft te betwijfelen of je tot nu toe wel echt een verandering hebt doorgevoerd. En ik zeg dat echt vanuit liefde. Vanuit waarheid van binnen, niet om de mensen te ontmoedigen, maar meer om vast te stellen of dingen zoals je er zelf over denkt, of dat echt wel zo is. Of zit je misschien net tegen een verandering aan.

Opmerking: Wat is dan de verandering? Kijk je dan naar een verandering buiten jezelf in de zin van, ik ben veranderd omdat ik ander werk doe of zo? Of ben je dan veranderd omdat je kunt soms in een situatie iets totaal anders bekijken, voelen dat je ergens in veranderd bent terwijl je bent in zichzelf van buiten af..... dan merk je aan de reactie van de mensen om je heen dat je blijkbaar veranderd bent.

M: Ja, ja dat is wat ik bedoel.

Opmerking: Dat is de realisatie van alles wat je niet bent. Het doet me een beetje denken aan een satsang. In mij beleving is er geen verandering omdat je het al bent en in het ego is er continue verandering om dat principe te ontdekken. Dus in mij is het continue paradox. En er is continue een verandering en illusie van groei en me losmaken en elke keer ontstaat daarin realisatie.

M: Ja, een vraag. Is het mogelijk om template te verwijderen en een andere in te laden? Wie weet niet wat een template is?

Als je naar een website kijkt dan ziet die er op een bepaalde manier uit. Er staat een balkje daar en klokje "hoofd" staat daar en er staat een tekst van welkom en tot ziens en dan kun je een andere template uitzoeken en dan komt de website er anders uit te zien. Dus dan kom je op een nieuwe site uit. Maar aan de software is niets veranderd. Dus de hele database waar alle informatie staat, staat op precies dezelfde plaats alleen er zit een ander plaatje aan de voorkant. Dat is een template. En zijn wij in staat om onze eigen template te verwijderen of niet?

Wat is een echte verandering?

Opmerking: Ja precies, dat is die aansturing eigenlijk.

M: De lay-out hè, voor de grafische vormgevers hier.

Opmerking: De lay-out is toch aan de buitenkant?
We hadden het over de achterkant toch? Over de software.

M: Ja stel je voor dat de achterkant dat dat er allemaal wel is, dus echt de essentie van wie we zijn, maar dat dat eigenlijk door de template die er op ligt, niet zichtbaar is.

Moeten we dan werken aan die innerlijke kracht hoe dat in elkaar zit of moeten we werken aan die template? Dit is het draaipunt van spiritualiteit. In de spiritualiteit en daar heb ik helemaal niets op tegen, dat weten jullie allemaal, ik ben een heel diep spiritueel mens, maar ik geloof allemaal niets van al die modellen die er zijn, omdat die gericht zijn op de verbetering daar in jezelf. Mensen gaan diep naar binnen toe en daar gaan ze ergens naar toe, maar eigenlijk zitten die mensen gewoon te werken volgens het template waarvan ze denken dat ze het zelf ten diepste zijn.

Dus het plaatje aan de voorkant van de website is jouw eigen rol, jouw eigen plek die jij voor jezelf hebt ingenomen, dus wie jij denkt dat je bent in deze werkelijkheid, je gedrag, je handelen, je overtuigingen, je gevoelens, het hele scala en eigenlijk wat allemaal bij jou hoort als mens, dat is jouw template.

De vraag daarover is: zijn wij in staat om die template te verwijderen?

Template shiften ja.

Opmerking: Een man in Denemarken is nu bezig om helemaal een nieuwe avatar te kiezen en is het hele lichaam veranderd maar ook alles wat daarin zit. Een soort leeg, maar wat er dan wel weer in komt dat weet ik ook niet.

M: Maar als deze werkelijkheid waarin wij leven onderdeel is van je persoonlijke template, dan verandert dus werkelijk alles. Maar dat is eigenlijk het kwantumbewustzijn. Kwantumbewustzijn zegt dat op het moment dat jouw hele rol, dus jouw hele uiterlijk van hoe jij jezelf ervaart, je hele gedrag en je hele gevoel wat daarbij hoort, als dat op de schop gaat, dan zegt de wetgeving van het kwantumbewustzijn dat de werkelijkheid die daar in feite op gebaseerd is, ook verandert.

Opmerking: Maar over welke werkelijkheid hebben we het dan?

M: Jouw werkelijkheid.

Opmerking: Ja dat begrijp ik, maar hebben we het dan de over de werkelijkheid zoals ik die hier in de matrix ervaar, of heb je het over de werkelijkheid die je wezenlijk ervaart.

M: De werkelijkheid die we hier nu zien, waar we gewoon in leven.

Opmerking: Maar als je die verandert, al verandert die door middel van jouw waarneming, wat verandert er dan wezenlijk?

M: Juist, daar moet deze template verwijderd worden.
Deze vraag hoort bij de template, we moeten het doen. We moeten het doen.
Iedereen wil verdieping maar wel binnen de template. Kun jij niet testen.

Opmerking: Is dat echt zo dat ze dat willen, ze weten gewoon niet anders, weet men niet anders, weten we niet anders. Wat is dat?

M: De gevoelens van stilte die er ontstaan en ook vraagtekens, misschien ook wel gedachten en gevoelens van ontmoediging of dit kan ik niet meer pakken of juist andere dingen, maar laat dat maar eens lekker door het veld heen dreunen, laat dat maar eens gewoon gaan, zo van: hoe onthutsend zou het zijn als we eigenlijk al die tijd gewoon ontzettend mooi onderzoek hebben gedaan maar het totaal geen verandering heeft opgeleverd. Hoewel jij vindt dat het toch wel een grote verandering is, maar toch niet echt wezenlijk is. Gevoelens van vreugde en boosheid zijn hier zeer welkom.

Opmerking: Ik werd echt op mezelf teruggeworpen ooit omdat ik altijd van mijn vader dacht, ik kan hem niet zover oprekken dat die terug moet kijken in zijn leven en moet vaststellen dat hij eigenlijk gewoon hele domme keuzes heeft gemaakt. Dat mag ik nu lekker gewoon over mijzelf denken..

M: Dat kan ja.

Ik sprak gisteren met een mevrouw en zij speelt heel veel piano en op een gegeven moment zegt zij tegen mij, ze zat ook zo te luisteren en we waren aan het uitwisselen, zegt ze tegen mij: "Weet je, als ik achter de piano ga zitten, speel ik piano en draag ik een verhaal uit. Dan is mijn gevoel is zó van binnenuit, dat gaat via het lichaam naar buiten. Maar daar denk ik totaal niet bij."
"Maar hoe worden jouw vingers dan gecoördineerd?" "Ja, ja wel via mijn brein natuurlijk."
"Maar ja, je brein is wel een onderdeel van het hele proces om het in deze werkelijkheid neer te zetten. Ik bedoel als je het brein eruit haalt dan kun je wel voelen dat je piano kunt spelen, maar het moet dan ook tot de daad komen, even heel fysiek gezien." "Ja," zegt ze "dat snap ik. Maar op het moment dat ik het speel, dan voel ik mijn passie, voel ik dat ik gewoon iets bijdraag aan de wereld waarin ik leef. Ik speel mijn noten, ik speel mijn muziek, mijn klank, mijn emoties, alles zend ik uit, er is een boodschap in. En dat wordt ook ontvangen door sommige mensen waardoor ik dus ook voel dat er wordt gecommuniceerd. Dus dat zouden we eigenlijk allemaal moeten doen."
Ik zeg: "Ja maar dan spelen we allemaal piano." "Ja dat is ook wel een beetje gek hè."
"Maar je zou ook kunnen zeggen, dat we dat allemaal al doen, alleen het zit zo verpakt in ons eigen leven. Het zit ergens weggesmeerd in wat we doen, daar zit het. Het zit op een plek waar je het vaak niet kunt herkennen." "Maar ja, wat doe jij dan?" Ik zeg: "Ik doe eigenlijk hetzelfde wat jij doet, alleen op mijn manier. Ik communiceer op mijn manier met de mensen. Ik speel ook piano. Er zijn ook mensen die er naar kunnen luisteren, mensen zeggen veel "oeh muziek, weg."
"Dus ieder krijgt zijn eigen muziekinstrument." "Precies".

De één is zich er heel bewust van en de ander niet. Veel mensen worden er zich bewust van op basis van denken en komen er dus achter door wat ze allemaal hebben gedacht en gevoeld, dat is dus een geleid reactiepatroon, waar hun passie ligt. Mijn vraag is: waar ben je op het ogenblik mee bezig in je leven? Wat ben je nu aan het doen? Wat ben je werkelijk aan het doen, wat ben je aan het ervaren in jezelf? Daar gaat het om. We kunnen toch nog niet 5000 jaar dit soort samenkomsten door blijven organiseren? Nee toch? Gewoon even praktisch.

Opmerking: Liever niet.

M: Nee ik ook niet. Er moet toch een moment ontstaan en daar kunnen we toch met elkaar induiken door daar gewoon heel krachtig naar te gaan kijken, waarin we dus *weten* hoe dingen in elkaar zitten en dat we het weten en het voelen uitdragen in het brein en dat het brein dat uitzendt naar buiten in gedrag. Er is een taal in ons aanwezig, die op de één of andere manier nog niet echt naar buiten komt. We zijn nog veel te voorzichtig in wat we werkelijk van binnen voelen, we zijn nog veel te voorzichtig in wat we er werkelijk over weten. En we zijn zelfs nog voorzichtiger als dat zich krachtiger manifesteert, dat ontmoedigt ons. Je kunt heel veel dingen weten en dat er uiteindelijk niets mee gebeurt en dan ontplof je. Dan plof je uit boosheid omdat er gewoon zoveel kracht in jezelf zit en je kunt het niet naar buiten toe dragen. Dat soort dingen, hier gaat het om. En mijn vraag nog een keer in de energie, nog een keer, is: *wat ben je aan het doen?*
En ik spreek het uit vanuit mijn kracht hier binnenin.
Ontwaken is niet zo maar een of ander spiritueel momentje van: "en toen werd ik me bewust van het licht", nee daar ligt iets heel krachtigs in verscholen. Het is iets heel krachtigs, die kracht daar binnenin, wat ben je aan het doen?
Wat moet er doorbroken worden? Niet hier in de energie, wat zit daar? Welke afleidingen spelen ermee? Hoe

ver ben jij met verandering bezig? Durf je te onderzoeken of die veranderingen gewoon pure flauwe kul zijn? Niet leuk, wel heel nodig. Daarom zeg ik het juist, omdat ik het zeg. Daarom.

Opmerking: Kun je het nog een keer uitleggen met de templates?

M: Er is gewoon een hele feitelijke werkelijkheid, waarin in onze wereld naar de hemelen wordt gewezen. Zo staat het in geschriften, zo staat het in religies, maar we moeten gewoon het feitelijke durven benoemen. Er is een werkelijkheid waar de mensen leven in hun volledig vermogen, waarbij het brein, dat wij hier hebben voor een paar procent, volledig operationeel is en het brein niet als bedenkend orgaan functioneert, maar het brein als uitvoerend orgaan. Dus er is een innerlijk krachtveld van bewustzijn in die mensen aanwezig die het brein 100% omzetten in een denkpatroon in het informatieveld binnenin en het brein, dat daar eigenlijk niet zo functioneert zoals ik nu uitleg, maar zo leg ik het nu wel even uit, zorgt ervoor dat op een hele krachtige manier informatie wordt uitgezonden naar buiten toe. Die wereld dat is een template, dat is een werkelijkheid, daar ligt allerlei informatie gewoon 100% in het vermogen van de mens. En daar is een template verwijderd. Dus de uitvoering van wat de mens kan ervaren, dus ik noem het in dit geval waarnemen, datgene wat ze van binnen voelt en wat ze naar buiten uitzendt en terug kan ontvangen in zichzelf, die template die ze terug kunnen ontvangen, daar zit iets tussen. Daar is een andere werkelijkheid tussen geschoven.

De mens ervaart van binnen iets maar ontvangt een andere werkelijkheid dan wat ze ten diepste in zichzelf ervaart. Dat ervaart de mens op deze wereld.

Dus je voelt van binnen dat het om een hele wezenlijke, belangrijke dingen, dat er geluk en vrede voor alle mensen moet zijn maar ook echt vanuit een krachtveld waarin mensen zichzelf kunnen ontwikkelen, waarin mensen ook al zijn ze uit ontwikkeld, er is zoveel te beleven, maar met een volledig vermogen in verbinding met al het leven wat er ook maar te bedenken zou kunnen zijn en te kunnen voelen, dat je dat allemaal van binnen voelt, maar je leeft in een werkelijkheid waar een totaal andere template is. Even aan het knopje draaien en op een andere radiozender afstemmen, want ik geloof dat ik de verkeerde template zo, oh hier zit dat knopje en hier zit het knopje ook. Oh Gatverdamme. Maar als ik aan dit knopje ga draaien, dus hoe ik denk over mijzelf, dan wil ik wel zo aan het knopje draaien, dat de template verandert maar dan moet het eigenlijk zo veranderen dat die template in mijn voordeel verandert want het moet wel een verandering zijn in de template die past bij dit wat ik denk over mijzelf

Opmerking: Dat is dan je verlangen of je

M: Je stemt hem af op je zelfbeeld. Dus binnen de knelpunten, die er eigenlijk in jezelf zijn, daar zijn dus verbeteringen nodig. Dus je wilt die template, je wilt die situatie veranderd hebben op basis van je knelpunten.

Opmerking: Dan ben je je dus in dat stadium al bewust van je knelpunten, alleen

M: Dat is het probleem.

Opmerking: Dat is het probleem

M: Ja? (ja) ik vind je ook heel lief (gelach)

Het probleem is eigenlijk, dat wij die knelpunten hanteren als uitgangspunt. Dat moeten we niet meer doen. We moeten er gewoon voor gaan. We moeten gaan voor het goed, voor de goedkracht.

Als mijn beperkingen en mijn knelpunten als dat voor mij mijn leidraad gaat worden, dan wil ik dus kennelijk die template verbeteren. Daar ben ik hier niet voor.

Opmerking: Ja omdat je dus in je leven dingen tegenkomt, dat zit gewoon in de weg.

M: Je bent toch hier.

Opmerking: Ja ik ben hier maar ..

M: In volle glorie. En alles wat daar doorheen loopt en wat je weet wat er in je leven is gebeurd, is totaal fictief.

Opmerking: Dus dan moet je dingen negeren, dat is wat jij zegt.

M: Je moet je gedachten zo sterk dáár in de focus brengen, dat je daar uit kunt loggen.

Dat kun jij, dan kan ik ook, jullie kunnen dat allemaal. We doen het ook vaak, alleen we laten het gebeuren door kanalen van buitenaf die voor ons even in- en uitloggen.

Daarom zijn ze zich allemaal aan het druk maken om rechter Kavanaugh

De opperrechter die voor het leven lang benoemd wordt, Niemand heeft zich er ooit mee bezig gehouden. De hele samenleving heeft het over het benoemen van een opperrechter door Donald Trump en dat het de beste stap is die hij als president zou kunnen zetten.

Daar is iedereen mee bezig.

Er is zo plop ingelogd in het onderwerp.

Opmerking: Dat doe jij nu toch ook door "iedereen" te zeggen.

Opmerking: Ik dacht ook, ik niet.

M: Maar ik zeg het en nu is dus het wel zo. Ik doe eventjes zo (knipt met de vingers).

Ik kan ook wel andere dingen zeggen om in te loggen.

Maar het zijn allemaal voorbeeld situaties maar die we wel gelijk uitvoering hebben.. En wij moeten goed beseffen, dat in datgene wat wij op ons af krijgen, wat er naar ons toe komt, dat dat eigenlijk is waar wij dus ingelogd zitten met ons bewustzijn, maar daar ook uit kunnen stappen.

Want hoe kan het eigenlijk dat als er iets naar ons toekomt van zo'n rechter, zitten we er even in, dat wij in zo'n moment dat de hele mensenmassa, ik heb het dus niet over deze boot, maar de hele mensenmassa op deze aarde, die kijkt er naar, iedereen zit te kijken hè naar dat bericht naar dat onderwerp, hoe kan het dat mensen in staat zijn om dat dan zo onbelangrijk te vinden, en daar komt ie, dat ze uitloggen. Ze vinden het helemaal niet belangrijk. Wat kan mij het schelen dat die rechter opperrechter geworden is en dat hij toch benoemd is nadat de republikeinen hebben gezegd, met de nodige steekpenningen misschien, van nou wij stemmen gewoon voor. Het kan mij niet schelen en dan heb je het vermogen om zo tjoek uit te loggen. Weg is het. Maar dan is het ook echt weg. Maar als dan zo'n pipo in de boot er over gaat praten, dan is het er weer. Ja, ja? Hé dus we hebben wel het vermogen om heel snel dus uit velden te kunnen stappen. We kunnen dus wel degelijk dat stuk invloed in ons kunnen we zo maar weg zetten. Maar als er dus iets is wat ons niet echt aangaat op de één of andere manier dan is dat makkelijk, maar als het niet de rechter is die benoemd wordt maar ik benoem mijzelf met mijn eigen perikelen hè, dan kan ik daar kennelijk niet uitstappen. Dat is toch wel heel bijzonder. Dus mijn ballast, mijn rommel wat ik allemaal meemaak, wat in mijzelf zit, dat koester ik op de één of andere manier, kan ik dus kennelijk niet maar zo makkelijk uitloggen, terwijl ik zo'n situatie waar ik niets mee te maken heb, ik heb hier eigenlijk niets mee te maken met het template van Martijn, dat is totaal niet belangrijk. Het ene gaat wel, het andere gaat niet. Wie beslist dit dan? Beslis ik dat? Wordt het voor mij besloten? Heb ik dat ooit al een keer zelf besloten? Wordt er alleen maar een soort schakelcircuit door mij heen gegooid zodat ik denk dat ik keuzes maak maar ik maak ze totaal niet. We zijn wel veranderd ja.

Opmerking: Ik heb een paar situaties in mijn leven gehad waardoor Anja, zo noem ik het dan maar, zo naar de achtergrond was, het was alsof ik helemaal neutraal de wolken, de wereld waarnam. En op het ene moment komt er iets klauwend om Anja weer op te bouwen. En ik ondersteunde het door mijzelf ook nog zo van "oh daar ben ik weer, nou ben ik weer Anja hèhè."

Ja en daarvoor zijn er veel wolken, ja die sluier zat er niet tussen. Die bouwstenen bouwden zich weer op en ik volg die beweging ook in me.

M: Dat stuk wat we dan een persoonlijkheid noemen, ons gedragspatroon als het ware, dat is in ons brein een elektromagnetisch veld. Dat zie je ook bij mensen die amnesie hebben, 100% geheugenverlies. Ik heb dus kennis gemaakt met mensen die het werkelijk ook al een aantal jaren hebben. Het is heel interessant om met die mensen samen te werken, omdat daar dus een heel andere informatie uit die mensen te voorschijn komt dan wie ze eigenlijk zijn geweest. Maar dat kun je ook zien op de scans van iemand die aan geheugenverlies lijdt, dat het eigenlijk niet zo is dat je geheugenverlies lijdt, dat is het helemaal niet, maar dat een ander deel van het brein actief is. En dan gaat het niet eens speciaal om die plekken van het brein, want het zit niet lokaal vastgebonden alleen, maar het zit in een veld opgeslagen, het zijn eigenlijk energievelden.

Dus je zou kunnen zeggen, dat is ook wat de neurologen die er nu mee bezig zijn en er ook een heel erg diep onderzoek in doen, je zou kunnen zeggen dat de persoonlijkheid een informatieveld is. Een informatiebewustzijn. Maar als dat zo is, dan kunnen we die template dus gewoon, komt ie een beetje drastisch, aanpassen.

Praten we nu over schizofrenie? Nee het gaat over het doorbreken van hoe je jezelf ziet, het aanpassen van die energievelden. En dat is niet iets wat je kunt doen met een bepaalde oefening, maar dat heeft te maken met een heel diep inzicht in je eigen gedrag. En inzicht krijgen in je eigen denken en ineens ga je doorhebben wat je wel en niet zelf denkt en je hebt je al die tijd de vraag gesteld: denk ik wel het eigenlijk wel zelf? Of hoort dit bij de template van mijn persoonlijkheid?

Opmerking: Een middel als ayahuasca schijnt in dit soort processen daar inzicht in te geven.

M: Dat hangt helemaal van de ceremonie op zich af. Er zijn mensen die ervaren bij ayahuasca een reis vanuit de eigen persoon, dat ze hier op de aarde zijn. Er zijn ook mensen die merken dat ze uit die personenrol stappen. Daar kun je niet zomaar iets over zeggen, dat zit zo of zo.

Het is de verdieping. Waar ben jij mee bezig? Welke template leef jij eigenlijk? Misschien ben je wel hartstikke verslaafd aan je template en heb je het nooit ontdekt dat dat zo is.

Opmerking: Ik snap dat je dan zegt die verdieping en dat zo'n besef is dat je denkt van bam en haast alles aan de kant duwt wat er is. Aan de andere kant, die momenten zijn er soms, worden soms ook weer snel overschreven. En het oefenen, als er zo'n diep inzicht is, snap ik dat een oefening niet meer nodig is omdat het

alles aan de kant duwt. Maar het oefenen op andere momenten helpt me ook wel.

M: Het is heel handzaam.

Opmerking: Maar ik probeer dan in een bepaalde situatie (heel veel lawaai, niet verstaanbaar)..... automatisch sluipen de gedachten binnen die heel veel energie kosten en probeer ik die andere persoon eigenlijk heel anders voor te zijn en dan merk ik wel dat het gewoon een voorbeeld is van hoe ik dan oefen.

M: Fantastisch, dat is heel mooi. Hoe krachtiger je dat toepast, hoe definitiever zich dat in je bewustzijn ook aanwezig láát zijn, dat je op een gegeven moment ook anders blijft kijken naar een ander. Hoe het voor mij functioneert, ik kijk nooit naar mensen in de persoon. Ik kijk anders naar mensen. Dat weet ik. Heel lang in mijn leven heb ik dat vreemd gevonden dat andere mensen mij daarin vreemd vonden dus ik moest me helemaal gaan bijstellen op een andere manier van hoe kijken mensen. Ik moet wel kijken naar hoe zij zichzelf ervaren. Dat is apart, een heel apart iets. Eigenlijk doen we dat allemaal. Dus als we onze aanvliegroute in de waarneming naar een ander toe als we die afstemmen op hoe goed die ander zichzelf presenteert, ja die persoon is heel gevoelig dan ga ik gewoon een beetje gevoelige hè ... maar tegen die persoon kun je gewoon al tegen zeggen watteeigenlijk word ik dus bestuurd in mijn bewustzijn door de manier hoe een ander eigenlijk in zijn of haar rol zit. Ja kom nou. Dat kan niet. Dus in mijn volledige bewustzijn aanschouw ik iemand niet op uiterlijk, maar ik doe dat in een innerlijk weten dat eigenlijk iedereen dezelfde kracht in zichzelf draagt en ik ga met mijn bewustzijn daar gewoon anders naar kijken. Ik observeer een ander anders. Ik hoef ook geen medelijden te hebben om iemand te sparen, maar ik hoef ook niet overdreven veel liefde te geven. Het gaat gewoon om oprechtheid. En als je anders naar andere mensen kijkt geeft het een enorme verstoring in de ander omdat mensen effect krijgen, want de lichtdelen worden omgebogen doordat ik er anders naar kijk. En dat is wat wij met elkaar moeten gaan doen. Maar eerst in jezelf. Dieper dan dat we tot nu toe hebben gedaan. Wat jij nu vertelt is eigenlijk gewoon, ja dat kun je dus heel goed gebruiken in de aanloop daarvan. Maar het gaat om mijn verandering, het gaat om jullie. Jullie verandering. Dus het vrijkomen als het ware, het letterlijk vrijkomen uit alle software die er is die je feitelijk nog steeds vasthoudt op de plek waar je zit.

Opmerking: Maar dat doen wij toch ook gigantisch om de donkere kanten te vermijden, het is gewoon een complete ontkeningsmodus.

M: Ja, dat zit in je persoonlijkheid.

Opmerking: Om dat te doen? Om dat in te zetten. Zeker weten. Dat valt mij heel erg op dat dat stuk dat daar gewoon een gigantische ontkeningsmodus gaande is, niet naar de moordenaar in onszelf kijken, of de pedofiel bijvoorbeeld, de hoeren of wat dan ook, dat we gigantisch verzuipen in het oordeel.

M: Dat is het, Kruidvat hè, 3 halen en 2 betalen. Kijk waar we naar moeten kijken is dat we niets in de wereld kunnen veranderen, niets aan de wereld kunnen bijdragen op het moment dat wij denken, dénken, dat wij die verandering die wij niet zelf leven, aan een ander kunnen geven, of aan de wereld kunnen geven of iets aan een ander kunnen laten zien. Het gaat niet eens om het geven. Daar gaat het vooral om. Dat zie je natuurlijk ook in onze samenleving, mensen die met oplossingen komen, die gepasseerd zijn op de problemen, die mensen zijn niet in staat om die oplossingen ook echt in de wereld neer te zetten omdat het vaak a) in hunzelf niet opgelost is, maar ook omdat de oplossing gebaseerd op dat probleem, niet de werkelijke oplossing is. Je moet anders gaan kijken.

Ik wil ons eerst naar de pauze toe brengen en daarna gaan we lekker met die bekrachtiging bezig. Maar vooral even in de verpakking gezet deze ochtend dat is het eerste deel, durven we de vraag door ons heen te laten schieten zonder in een ontmoediging te komen en als dat zo is dan is dat goed want we hebben ook kennelijk iets proberen te voorkomen wat onvermijdelijk is, namelijk de vraag: zijn we werkelijk aan het veranderen? Of zijn we aan het veranderen binnen een bepaalde template? Een heftige vraag, ik geef gelijk jou het woord.

Opmerking: Stel dat je persoonlijkheid en alles loslaat, waar vul je het dan mee op?

M: Wat gaat er dan nog tevoorschijn komen? En daar kan misschien wel niemand je antwoord op geven. Omdat iedereen het ook weer anders zou ervaren. We hebben het dan over pure onthechting. We hebben het dan over totale ongekaderdheid. We hebben het over intimiteit. Intimiteit, dus je durft je te verbinden met alles wat er is en niet binnen een bepaalde format of patroon blijven, zowel met mensen onderling. Ik heb het niet over seksualiteit, wat er dan ook vaak doorheen kan gaan lopen, ik heb het over contact onderling, intimiteit, connectie met het leven, intimiteit ook met een blaadje van een boom. Het gaat erom dat je in feite compleet alleen maar dat kunt ervaren als je er ook uit durft te stappen.

Opmerking: zonder oordeel.

M: Ja. En als je nu gewoon ziet hoe de modellen op deze aarde in elkaar zitten, in feite kun je dat niet negeren, want als je dus een beetje buiten datgene terecht komt wat algemeen normaal is, dan word je geclassificeerd dat je b.v. psychopatisch bent, of psychische problemen hebt of er is van alles aan de hand, je bent emotioneel instabiel of je wilt niet meewerken. Je moet gewoon aan het werk gaan, dan komt het allemaal wel goed. Maar we hebben gewoon rust nodig. Wat we ermee moeten doe, we moeten gewoon echt, en dat is voor de hele wereld natuurlijk, ruimtes creëren waar mensen tot zichzelf kunnen komen. Gewoon een plek maken waar 5 tot 8 mensen gewoon voor een week of 2 een keer kunnen zijn en daarna maken ze ruimte voor een ander, gewoon een rustpunt, een rustplek, gewoon jezelf zijn, voelen van: ik weet eigenlijk niet wie ik ben. Ik vind het mooiste dat ik heb ontdekt, dat ik niet weet wie ik ben als Martijn, want Martijn kan niet bevatten wie daar binnenin is. Wie is dat bewustzijn. En dat was ook het grote omslagpunt dat Martijn op een gegeven moment ging spreken, ik als Martijn ging spreken vanuit die andere kracht. Vanuit dat Weten het om kan zetten naar buiten.

En dat stuk, en dat moet ik ook met nadruk zeggen, daar ben ik bijzonder in, daar zijn we allemaal bijzonder in. We moeten elkaar alleen een beetje aan durven te duwen om het te doen vanuit de liefde. En daarbij zullen wel eens dingen worden gezegd, zeker door mij, die ook andere mensen misschien wel furieus maken. En dat is wel nodig. Als de template er echt af kan, dan kan het ook alleen maar door op de krachtigste lijmplekken waar die template wordt vastgehouden, daar zo krachtig mogelijk aandacht aan te geven.

En ik weet één ding, als je dat met elkaar durft aan te gaan en je gaat niet in het conflict komen, dat je elkaar kunt aanspreken: goh dit zou nu een conflict kunnen worden hè, jaaa wat gaan we doen? Gaan we echt dat conflict in of gaan we nu heel krachtig in de dialoog. En dat mag best zo en zo en de energie eruit tsjak hè, maar dan kom je tot de kern van de situatie.

Daar gaan we het over hebben. Ik denk ook dat het echt belangrijk is dat we het gaan hebben over die template verandering, die komt niet van buiten, die zit in onszelf.

En als we die vraag durven stellen, hebben we tot nu toe werkelijk een verandering gemaakt, dan zeg ik van: Nee.

En nou is het koffietijd.

Pauze

Opmerking: Ik schrok daar als mens enorm van en toen schoot ik uit mijn lijf en het waren maar enkele seconden en ik wist alles op dat moment, opeens werd alles heel erg duidelijk. Ik keek naar mijn lichaam, ik keek naar Natasja, die was in paniek want ze bloedde, maar ik was Natasja niet en ik kon haar helemaal observeren en ik was zelf helemaal vrij en toen werd ik weer in mijn lichaam gezogen, als een jas werd het weer aangetrokken zeg maar en opeens waren alle emoties er weer, alle gedachten waren er weer, maar omdat ik die ervaring heb gehad was die identificatie stukken minder. Dus dat ene stukje dat je dan uit bent, is dat je wezen dan?

M: Dat weet ik niet.

Opmerking: Dat weet je niet.

M: Ik ken jouw ervaring niet, dat weet jij alleen. Jij weet het. Je hebt mij niet nodig.

Opmerking: Nee dat klopt, maar zijn dan andere mensen die het gelabeld hebben waardoor het weer ontkracht wordt of juist mooier gemaakt wordt.

M: Jij weet wat dat moment voor jou betekende, wat voor toegevoegde waarde het heeft.

Het is een hele mooie start van een golf waarin wij bezig zijn om een herziening te brengen in onszelf. Het gaat niet om dingen af te leren maar om dingen te doorzien om datgene wat wij ten diepste in onszelf dragen ook juist naar buiten toe brengen. En het proces waar de mensheid mee te maken heeft en wij zijn allemaal een deel van het proces, is dat er een soort embargo ligt om die innerlijke kracht, dat we eigenlijk ook heel makkelijk terzijde kunnen leggen.

Waarom het gaat is, dat wij uit een andere werkelijkheid hier naar toe gereisd zijn naar deze werkelijkheid. Ons bewustzijn is eigenlijk een ervaring aan het beleven van deze werkelijkheid en dat wij in deze werkelijkheid tot zelfexpressie komen in wat wij ten diepste in onszelf voelen. Werkelijk voelen. En in het begin zullen wij daarin ontdekken als mensheid dat wij nog heel erg in het verlengde zitten van onze persoonlijkheid maar ook van het collectieve gedachtegoed van deze wereld. Je kunt het idee hebben dat je je uit je persoonlijkheid ontvlecht en toch zit je nog in een hele grote constructie van het collectief bewustzijn. Dat zijn geen ontmoedigingen, dat zijn gewoon belangrijke dingen om ons bewustzijn daar doorheen te laten gaan door die informatie om die zeggenschap, je eigen creatie en je eigen zelfautonomie om die te bekrachtigen.

In deze reis waarin de mens nu leeft zal zij op hele fundamentele punten herziening moeten brengen in de wijze hoe ze iets doet. Niet met de handen maar hoe ze iets doet vanuit bewustzijn. Die herziening is zo diepgaand dat die voor de mens op deze wereld niet als een herziening maar als een ontwrichting zou kunnen

worden ervaren, volledige ontwrichting. Terwijl wij in onszelf juist op zoek zijn naar bekrachtiging. Dus die weg om eerst in het luchtledige te komen, in het niets zeg maar, dat is één groot vraagteken, die weg is eigenlijk ook de meest dappere en belangrijkste weg, omdat in dat moment dat je dat onderzoekt en dat je daar doorheen reist als mens, als wezen, er achter komt dat eigenlijk niets van wat je tot nu toe hebt gedacht, eigenlijk is wat het is. Dus je kunt eigenlijk alleen maar terugkeren naar wat je ten diepste in jezelf ook echt voelt.

Een kind hoeft je niet te vertellen hoe het lief doet tegen een klein poesje, hoeft het kind niet te leren, dat zit erin, dat is aanwezig, de liefde is automatisch. Als het kind belast is met een gebeurtenis dan kan het kind reageren in angst. En kan dan misschien zelfs wel een klap geven hè. Dan heb je een andere reactie. Maar in de kern weet het kind wat lief is, weet het in dat moment liefde te geven. Het heeft het nooit geleerd maar het is er gewoon.

Die kracht die dragen we allemaal in onszelf en het is aan ons om op eigen manier, op eigen wijze die kracht uit te bouwen, in te zetten en die zo krachtig in te zetten dat je daarbij jezelf ten diepste ervaart.

Tijdens die reis hoe je jezelf daarin diep ervaart, is de herziening dus niet dat de manier hoe je iets doet veranderd moet worden, maar de manier hoe je jezelf ervaart in het moment. Daar ligt de sleutel. In de crash waarin het menselijke bewustzijn eigenlijk zit, in denkpatroon hoe ze zichzelf ervaart, daar ligt gelijk ook de grootste opening.

Op het moment dat je persoonlijkheid ruimte kan maken voor iets groters van binnenuit, dan kan het diepste gevoel wat je in jezelf draagt, kan ook veel groter naar buiten worden gebracht.

En vervolgens kun je je afvragen: ja maar hoe dan? Want alles hoe ik het tot nu toe heb gedaan, ja dat vlak ik gewoon weg. Dus er is een andere manier voor nodig. Het maakt niet uit wat de manier is. Het gaat er niet om hoe je iets doet het gaat erom hoe je jezelf ervaart in het moment. En bij de groei daarin, dus de groei van wie je werkelijk bent, bij de groei daarin om te komen tot een andere beleving van jezelf in een moment waar je iets doet met een ander of voor een ander of samen met andere mensen, dat moment waarin het groeit dat je jezelf anders beleeft, daarbij ontstaat er ook een grotere verbinding met wat de mensheid eigenlijk ja overkomt als het ware.

Want de mensheid zit nou eenmaal, ik heb het over de mensheid op zich, zit in een soort ja grote afleidingsmanoeuvre. Dus je rol daarin wordt steeds groter. Dus als je zelf gaat groeien en je voelt dat je ten diepste vanuit je zelf leeft, pas dat toe op de manier zoals het voor jou het makkelijkst werkt, dan zul je ook als je je persoonlijkheid daarin kan vervloeien, dat betekent dus dat alles wat bij die persoonlijkheid hoort, dus de manier hoe je denkt en de pijnstukken die erin zitten van wat er allemaal gebeurd is, dat zijn allemaal je informatievelden, die zullen dus in dat moment moeten gaan integreren in dat bewustzijn binnenin jezelf, dan zul je op dat moment ook niet meer te stoppen zijn. Dan zul je merken dat je steeds krachtiger en sterker in die werkelijkheid je bijdrage kunt leveren, zowel voor jezelf als ook voor andere mensen.

Dat geldt natuurlijk niet altijd voor iedereen omdat het niet iets is waarvan je kunt zeggen: zo werkt het hè. Er kan ook eerst binnen iets knappen, er kan ook iets tevoorschijn komen van binnen uit waar je zelf mee zit of je komt er achter dat er iets is met je kind bijvoorbeeld niet loopt. Het kan zijn dat er een situatie tevoorschijn komt wat nog niet uitgelijnd is met je innerlijk bewustzijn.

Dus je gaat gewoon op herziening uitkomen.

Waar het hier in de kern om gaat is dat de mens, de ziener, bewustzijn uit een andere wereld, die hier dus leeft op deze aarde, haar kennis en wijsheid dat is dus de wisdom van binnenuit, die goedkracht, dat die van binnenuit toegang krijgt door het lichaam en dat die wordt uitgedragen en op het gesproken woord naar buiten vibreert.

Het gaat niet alleen maar om de niet gesproken woorden maar het gaat zeker niet alleen maar om de wel gesproken woorden. Het is een combinatie. Het veld is zo enorm dynamisch dat sommige velden in beweging gaan door het gesproken woord en andere velden gaan in beweging door energie informatievelden, krachtvelden vanuit het hart en gaat daar het reactieveld in beweging.

We moeten beseffen dat we in verschillende lagen als mensen op deze wereld aan het werk zijn om die oorspronkelijkheid, dus het paradijs wat de aarde van oorsprong is, waarin alles perfect en prachtig met elkaar communiceert, dat dat bestaat uit *zoveel* verschillende informatie- en bewustzijnsvelden, dat wij best wel veel te doen hebben als wezens in deze werkelijkheid waarin we nu aangekomen zijn.

Je kunt dus niet zo maar zeggen: dat stukje frequentie dat is mijn werk. Het is zo'n enorm holografisch, energetisch bewustzijnsveld dit hele universum dat door andere krachten bespeeld wordt wat dus door het menselijk bewustzijn gedrag heen te zien is, dat we moeten durven beseffen: ja nu ik dus zelf leef in deze werkelijkheid moet ik eigenlijk ook durven beseffen dat ik ook onderdeel ben van die krachten die dus andere bedoelingen hebben daarmee. Dat moet je gewoon durven vaststellen.

Ik sta ook voor de spiegel en dan zeg ik tegen mijzelf van "goh houd er ernstig rekening mee vriend dat je een agenda vervult waardoor je misschien iets vertelt wat helemaal niet waar is."

Dat doe ik om geen frames in mezelf te zetten van "ja maar ik weet het".

Aan de andere kant zeg ik er ook in hetzelfde moment bij: "oké als dat dan zo is, dan is het in ieder geval zo dat ik heel veel dingen bespreekbaar maak. Als dat dan het enige is waarom het zou gaan, dat ik de dingen bespreekbaar maak die een soort reactie geven in het veld waardoor het bewustzijn zich expandeert, dus kijkt voorbij grenzen, dan is het al heel erg mooi dat ik dat stukje van mijzelf deel en ook laat zien."

Als wij kijken naar de frequentie van verbondenheid dan is dat zowel ervaarbaar in het gesproken woord als in het niet gesproken woord. Want je kunt tegenover elkaar zitten en tegen elkaar zeggen: "ik houd van je," maar je voelt het niet. Maar je kunt ook tegenover elkaar zitten en het idee hebben van, ik zeg niks en ik houd van je, en dat je dat ook niet zegt, dat kan natuurlijk ook.

Waarom zeg ik dit, ik stof hem even af omdat het gaat om de intentie waarmee je iets zegt, dus ook ik het gevoelsveld, in het krachtveld. Als daar dingen tussenin zitten in onszelf, vervuilingen, kunnen we ook vanuit die frequentie niet communiceren. Dus het is per definitie niet altijd zo dat je maar gewoon kunt zeggen: "als je de woorden maar niet gebruikt, dan komt het wel aan", dat is absoluut niet waar. Soms moeten mensen juist wel met elkaar spreken, wel met elkaar in contact komen, juist in deze werkelijkheid om velden te pakken met woorden, dus op te ruimen.

De kracht van het gesproken woord is enorm. Het is een enorm krachtig informatieveld. Nu zijn we hier op deze wereld en ik heb het vanochtend al even gehad over conflicten en energieën hoe zich dat kan nestelen, hoe zich dat kan manoeuvreren en binnen deze werkelijkheid waarin we nu zijn hebben we uiteindelijk eerst conflict met onszelf. Dat is een conflict, in feite niet een conflict zolang je je niet bewust bent van dat je meer bent dan alleen dat stukje profiel als het ware, dan kun je daarin heel goed jezelf zijn. Maar ineens kom je tot de ontdekking dat er veel meer is, of je wist het al die tijd al en je gaat het ook echt toepassen, dan is dat stuk daar binnenin, je persoonlijkheid, zeg maar een afgebakende zone, dan kun je in conflict komen met jezelf.

Ik denk dat als we elkaar ondersteunen in het proces door naar elkaar te luisteren dat er heel veel kan plaatsvinden door de manier hoe iemand naar een ander luistert.

We zijn hier in deze werkelijkheid en ieder van jullie, inclusief ikzelf, draagt dus kronieken in zich, kennis, niet met het hoofd, afkomstig uit een andere werkelijkheid en komt dat als het ware hier brengen, jij komt dat brengen met uitgesproken ideeën en gevoelens over deze wereld.

Je ziet waar het knel loopt, je ziet waar de verbondenheid weg is.

Als ik door het bos loop zie ik, dat ik in het bos ben en ik kan zien dat andere mensen dat ook zijn, maar ik zie ook de andere mensen die dat niet zijn.

Dat is taal, je herkent het op een gegeven moment, je gaat dus zien, je gaat voelen wanneer andere mensen wel in die verbondenheid zitten en wanneer dat niet zo is. En dat is dus niet een oordeel. Je neemt het waar hoe bijzonder dat is, hoe het kan dat iedereen het anders ervaart.

"Wat heeft het dan nog voor zin", vroeg Ellen gisteren aan mij "als die andere mensen dan dat helemaal niet op die manier voelen? Wat heeft het dan voor zin dat zij het leven ervaren, want zij hebben toch een heel ander gevoel."

Ik zeg "Ja, ze ervaren dat op een andere manier, op hun manier en ik op mijn manier."

Het gaat mij erom dat ik leef op de manier zoals ik dat van binnen ben. Wie ik ben hier binnenin. We komen hier dus allemaal met een unieke kennis en daar zit een gemeenschappelijke deler in maar ook is het zo dat er iets unieks in je wezen ligt, het is niet zo dat we allemaal dezelfde schakel zijn in dit gebeuren.

Je zou je kunnen voorstellen bijvoorbeeld in een situatie dat er een mensheid is die zo ontzettend verbonden is met zichzelf, met anderen en de natuur en dat is niet alleen beperkt tot die aarde, maar dat zich dat echt kwantum door alle werkelijkheden tegelijkertijd presenteert als een krachtveld, een verbondenheidsveld. En vanuit die werkelijkheid is het absoluut zo dat iedereen daar ook een eigen unieke identiteit heeft. Maar die kunnen we niet identiteit noemen zoals wij op dit moment op de aarde identiteit ervaren.

Je moet wel durven beseffen, dat datgene wat je doet in een andere werkelijkheid en waar je grootste talent ligt als wezen, de intense verbondenheid met datgene waar je mee bezig bent, en dat is de goedkracht in de mens, dat zich dat ook laat zien in het leven nu.

En dan heb ik nu net even al verteld over die template dat dat verandert hè. Er zijn krachten die als het ware een vervorming laten zien waardoor wij die vervorming eigenlijk zelf ook zijn, maar we moeten door alles heen kijken, door alles heen, door situaties heen kijken en daarbij wel alles durven zien dus niet weggijken maar er doorheen kijken ook naar ons gevoel en durven beseffen dat er in de situatie waarin je leeft, dus hoe je leven zich ontvouwt, wat er gebeurt in jezelf, wat er gebeurt buiten jezelf, dat die situatie een vertekening is, eigenlijk een vervorming is van de werkelijkheid waar je vandaan komt.

Met andere woorden, jouw grootste kracht en talent, je grootste innerlijk vermogen, de manier hoe je dus geleefd hebt, zit nog steeds verpakt in het moment van nu. Het gaat puur om jezelf, niet om de setting met andere mensen. Het gaat om jezelf.

En heel diep daar binnenin, dat de mens gaat beseffen van: mijn werkelijkheid die misschien wel..... zit er nou in mijn werkelijkheid kracht? Nee het zit in jou. Als je goed kijkt naar jouw situatie waar je mee bezig bent, waar je mee gebonden bent, dan laat dat de essentie zien waar je mee verbonden bent.

Het is voor mij ook een hele grote eer iedere keer weer om mensen te ontmoeten, mensen te zien in de verbinding op de eigen manier met het leven. Want dan weet ik, ik ontmoet jou, ik ontmoet jullie, we ontmoeten elkaar en vanuit mijn perceptie: ik ontmoet jou met datgene wat jij hier komt uitdragen, hier neerzet, en ik ontmoet jou dus niet alleen in dit moment, maar eigenlijk zie ik ook een resultante van dat kwantumwezen, dat niet alleen hier is maar ook in een andere, grotere werkelijkheid. Dus ik zie een deeltje van het geheel, maar ik zie ook een deeltje in de gevangenis.

En dat is voor mij heel belangrijk om met jullie te delen, niet omdat *ik* dat belangrijk vind, maar omdat het belangrijk zou kunnen zijn voor ons allemaal, dat we, terwijl we elkaar ontmoeten, ook zien en voelen van: maar wat jij doet, wat jij uitdraagt, op welke manier maakt mij even niets uit, dat heeft verbondenheid, verbinding met je oorsprong. Dat kan namelijk niet weggepoetst worden.

Andere krachten die het menselijk bewustzijn beïnvloeden, kwantumwetenschap, zijn niet in staat om jouw innerlijke kracht en jouw innerlijk licht en je verbondenheid, uit te schakelen.

Dat kan niet. En dat blijkt ook wel want dat zie je in de mensheid hier helemaal opbloeien. De bloem wordt steeds groter en krachtiger.

Als we dat beseffen met heel veel mensen dat we elkaar ontmoeten dan ontmoet je elkaar kwantum.

Dan ontmoet je elkaar niet meer als Pietje Puk en Truusje, maar dan ontmoet je als 2 wezens, die een restant van wie ze als oorsprong zijn in zich dragen en elkaar daarin kunnen zien. Dat is een heel diep, eerbaar moment.

En waarom ik even de muur vanochtend heb afgebroken, is omdat er in die muur van onze persoonlijkheid zo ontegenwoordig veel pijn ligt, die zo frustrerend werkt in de kracht van wie we werkelijk zijn, dat ik die muur met liefde afgebroken laat.

Voor ons is het nu belangrijk dat we hier zijn op deze aarde en dat we gaan leren vanuit onze eigen kracht te werken en ook leren om met andere mensen samen te werken.

We hebben 2 keuzes, of we gaan voor de heelheid, eenheid met elkaar, waarbij we allemaal onafhankelijk zijn en blijven, of we gaan voor de tweedeling. Een andere keuze is er niet.

En in het bewustzijnsproces waarin we allemaal leven maken we keuzes op basis van alles wat we geleerd en hebben gedaan en onze innerlijke kracht komt daarbij te voorschijn en we hebben de keuze om vanuit die kracht binnenin autonoom, zelfstandig en onafhankelijk te zijn en niets met een ander te maken willen hebben, we noemen het ook werken vanuit liefde, of we hebben de keus om dat te doen en tegelijkertijd in verbinding te zijn met een ander.

En die verdieping daar binnenin kan er alleen maar zijn als je voelt dat je niet alleen bent. Dat je voelt dat het er toe doet dat jij op deze aarde bent. En in die zin is het ook van zeer groot belang om goed te kijken wat je in je leven aan het ervaren bent. Wat je aan het doen bent. Wat je erbij voelt en dat diepste gevoel daar binnenin, die moet ontdaan worden van de werkwijze hoe je er ooit mee hebt gewerkt. Zodat de zuiverheid die daar ten diepste in ligt opgeslagen, eenmaal los van de patronen van hoe het toegepast werd, helemaal tot leven kan komen.

Dat elke vorm, dat is in feite de grote afleiding, dat is eigenlijk de Maya hè, de afleiding in het systeem, dat is het script, de vorm zorgt ervoor dat de zuiverheid die ten diepste in de mens ligt opgeslagen, niet te voorschijn kan komen.

We moeten modellen ontkleden, ontleden, kleding eigenlijk moet alles uit, alles moet bloot om te kijken wat is nou werkelijk daar dat ik ten diepste in mezelf voel.

Dat is eigenlijk een hele rare toestand dat mensen die een zo diep innerlijk vermogen hebben, daar zoveel moeite mee hebben in deze wereld om dat uit te kunnen dragen ook in de werkelijkheid waarin wij nu leven door middel van woorden, en door middel van projecten etc. Eigenlijk heel bijzonder. Terwijl het normaal is hierin, je voelt iets, je zet het uit en het heeft effect. En de wereld reageert. Je ziet iets, een pijnstuk bij iemand of iets, want er zijn dieren ziek in het park, je komt daar met 3 of 4 mensen, je zit daar in stilte, je wilt helemaal niet iets veranderen, het enige wat je doet is observeren, je voelt dat je een deelgenoot bent van dat kwantummoment, dat is één en al bewustzijn, alles is bewustzijn en dat je in dat moment naar binnen toe voelt, je hebt gekeken en je gaat en de dieren zijn gewoon beter. Dat zijn geen goocheltrucs, dat is gewoon hoe bewustzijn werkt.

Dat is wat we mogen gaan doen. En ik vraag iedereen om daar vooral de eigen uniekheid in te blijven bewaken en ik vraag ook iedereen om te kijken bij het losmaken van de manier hoe je dat tot nu toe hebt gedaan, of je daarbij de kern in jezelf wilt bewaken? Ja? Makkelijkste is om tegen ons allemaal te zeggen dat we het hartstikke goed doen en dat vinden we al heel fijn en het is ook het meest waar dat we het allemaal hartstikke goed doen. En dat is ook hartstikke fijn.

Maar het is ook goed om te kijken wat er gebeurt als we zeggen dat we niet veranderd zijn.

Wat gebeurt er in het energieveld, wat proberen we daar te voorkomen en wat komt er in bevrijding want daar ben ik als enige mee bezig. Welke patronen liggen er erg onder geschoven en welke energievelden komen er tevoorschijn, die nog een sta in de weg zijn door middel van de dingen uit te spreken en ook door middel van gevoelens en energievelden in beweging te zetten.

En ik ervaar deze groep hier als zo veilig en zo krachtig, allemaal als hele zelfstandige wezens, dat je daardoor ook die dingen kunt doen, dus dat ik ook dingen kan zeggen in deze vorm van: "goh zijn we wel werkelijk veranderd?" En laat het dan eens gewoon zo zijn dat het een effect heeft, daarvoor hoeven we niet uit onze kern te gaan. Laat het een stukje bewustzijnsvorming in training zijn in jezelf, dat de woorden van een ander geen effect hebben op jouw kern.

Want er zal nog veel gesproken en uitgesproken worden over de mensheid. En bij het rehabiliteren van die innerlijke kracht die je hebt meegenomen uit een andere wereld, zullen de invloeden die uitgesproken worden over de mensheid en de gedachten, worden geïntensiveerd en dan zullen we die kracht moeten blijven bewaken. Dit is dus ook een stukje bewustwording in het proces.

Dat is ook wat wij voordat wij in deze werkelijkheid kwamen, niet wetende dat het deze werkelijkheid zou zijn, waar we bij het reizen in deze werkelijkheid wisten dat we dat moesten gaan bewaken van wat er nog is. En bewaken doe je niet door het alleen maar te koesteren.

Bewaken doe je ook door tactische sets te doen, zeg maar een soort simulatie, om het bewustzijn zo krachtig te

maken dat het dit soort opmerkingen kan pareren. Daar ben ik heel dankbaar voor dat jullie dat met elkaar zo met mij samen met elkaar in dit hele moment dragen, want dat is wat we doen. Dit is kracht. Niet kiezen voor de makkelijkste en leukste weg, maar kiezen voor de weg waarin zoveel beweging is, ook in ons, ook op bewustzijn in het bewustzijn van de mensen op deze aarde, waarin zo wordt gesleuteld om mensen te ontmoedigen, laat daar maar eens keer vanuit liefde door elkaar en tot elkaar gesproken worden met het weten dat ik je nooit in de steek laat en jij mij ook niet en wij elkaar ook niet.

En ik ga niet aan de kant. Maar ik maak wel heel veel ruimte. En ik denk dat dat een beweging is die we allemaal mogen maken. In een wereld met zo ongelooflijk veel pijn en leed hè. Ik reed vorige week in de bossen met Raymond, we gingen naar een winkel toe waar tropische vissen waren en eenmaal daar gekomen was de template heel anders dan op het internet, heel andere winkel dan het energetische via internet. Prima, was helemaal niet erg en we rijden terug via de bossen en we hebben echt denk ik meer dan een half uur gereden achter een hele grote trailer met allemaal varkens erin. En die varkens die zaten, het was zo'n extra lange trailer met daarvoor een vrachtwagen. Ik heb geen oordeel over mensen die vlees eten. Dus dat is absoluut niet wat ik hier neerzet. Ik wil alleen mijn waarneming delen. We rijden achter die vrachtwagen door de bossen. Moet je je eens voorstellen, verbonden met de bossen, zo'n heerlijke natuur, zo mooi. Je ziet een dia en je geniet van de dieren die daar staan. We stoppen nog bij een plek, hoe heten die dieren het lijken struisvogels maar het zijn emoës ja en we stoppen dus en kijken nog naar die prachtige mooie dieren want hoe mooi ze zijn als je er echt heel bewust naar kijkt, moet je eens kijken hoe een mooie creatie het is en vervolgens gaan we dus verder rijden en komt er een vrachtauto voor ons met de dieren, En het heeft een half uur geduurd, en stinken! En die beestjes waren hartstikke mooi schoon en er zat veel ruimte in de vrachtwagen, ze hadden de gezichtjes half naar buiten, echt honderden snoetjes en oortjes en uiteindelijk komen we uit in Ommen bij de kruising bij het water en die vrachtauto gaat naar links. Wij staan op de kruising en kijken zo naar de zijkant van die vrachtauto en al die dieren zien we zitten. En op dat moment heb je dus 2 keuzes, dat is eigenlijk waar het allemaal om draait. Je hebt de mogelijkheid of keuzemogelijkheid om daar totaal niets bij te ervaren, vaak is dat een onbewuste keus omdat de mensen hun bewustzijn helemaal verdicht is, ze voelen niet dat dat ook leven is, dat het ook geboren is als een baby'tje en ook liefde heeft ontvangen in de dierenwereld, dat als je het beestje een aai geeft op z'n wangetje, dat het beestje de koestering en de liefde voelt. Het opsnuiven van de verse lucht en al dat soort dingen gaan aan je voorbij. Dat is een vaak een onbewuste keuze.

Je hebt de keus om daar iets bij te voelen. En op het moment dat je dat begint te voelen, voel je dus het lijden. En dat is niet alleen het lijden van de dieren, maar het is het lijden van een gebrek aan bewustzijn. Dat is iets heel intens. Dat is intens, want wij kijken er naar en Raymond zegt: " Blijven we nou staan, papa, of rijden we er gewoon achteraan om er bij in de buurt te blijven", heel lief natuurlijk. Ik zeg: "Laten we er maar samen naar kijken." En we kijken samen naar die grote trailer met al die biggetjes en er gebeurt iets. Binnenin mij maar ook bij hem, wat er bij hem gebeurt weet ik niet, maar bij mij wel, ik kijk er naar en ik heb zo ongelooflijk veel respect voor die dieren, zo'n dankbaarheid dat ze er überhaupt zijn in het moment dat ik leef, dat ik helemaal goed versta in mijn veld en ik voelde de volledige erkenning dat ze leven. Het was geen toevaligheid, ik voelde jullie leven. Ik had er geen oordeel over wat er zou gebeuren, maar ik voelde zo veel erkenning van het leven, dat ik weet vanuit mijn manier hoe ik kijk, dat het moment dat ik deze dieren kon zien en hun het leven kon geven in mijn bewustzijn, de erkenning dat ze er zijn, dat alleen dat moment voldoende is dat het wordt gezien überhaupt. Eén simpele diepe, krachtige waarneming door één ziener, in dit geval waren het er dan twee. En misschien waren er wel meer op die kruispunt, dat ga ik allemaal niet kijken, ik kijk er alleen naar vanuit mijzelf.

En ik voelde het leven, we zien dat, we ervaren dat en dan heb je dus de keus om daar iets mee te doen. Het gaat om de waarneming.

Ga ik nou iets doen met die varkens, moet ik daar nou spandoeken over maken en daar een stichting voor oprichten en nou ga ik er helemaal voor of ga ik iets met dat bewustzijn in mijzelf doen wat daar op dat specifieke moment tot leven is gekomen. Dat krachtveld of misschien wel beide. Die scheiding, die keuze, die hebben we. Wat wil je bekrachtigen, wat is een bekrachtiging, wat gebeurt er? Ik besluit op dat moment dat ik leef in een wereld waar geen dierenleed meer is. Ik ga gewoon in een bewustzijn, ik heb geen gedachten maar ik stel het vast in mijn Weten dat dit er niet is. Ik zie het wel, maar binnen in mijzelf is er geen enkele ruimte die accepteert dat het er is. Dus een andere waarneming binnen in mijzelf, dat is dus de Goddelijke vonk die wij in ons dragen, dat je iets buiten jezelf ziet en er niet mee in conflict gaat, want anders ga je dus die andere taal spreken, maar je ziet het van binnenuit, je voelt het, je ervaart de dieren, de liefde en daardoor zet je een informatieveld van binnenuit als reiziger uit een andere werkelijkheid, zet je een informatieveld in beweging en die plak je als het ware, zo druk ik het nu even uit, je plakt het in dat frame boem!, wat niemand kon zien. En ik weet, en ik weet dat het voor ons allemaal geldt, dat sinds ik daarna heb gekeken in mijn hologram dat er nog honderden andere mensen hebben gekeken, Waarom? Door die innerlijke kracht daar binnenin. Hier zit ie helemaal, dat is zo'n krachtveld. Dat is wat we in onszelf dragen

Ik heb dus niet een oordeel dat de mensheid op dit moment dieren eet, want dat is inherent aan de verdichting van het bewustzijn. Ik kan dat begrijpen. Deze werkelijkheid functioneert gewoon zo. En dat is dus iets wat

gewoon zo, ja waar ik niet tegen hoeft te vechten. Maar wat ik wél kan doen is mijn innerlijk vermogen inzetten en daar heel krachtig in opereren, heel krachtig in aanwezig zijn. En ik weet ook dat als je dat met elkaar doet, heel krachtig, zonder doelstelling, dat je daarbij hele briljante, tussen aanhalingstekens, briljante reacties in het veld neer kunt zetten. Want misschien hebben die varkens maar één seconde geleefd, op het moment dat ik keek. En dat is de kracht die we allemaal dragen.

Dat is waarom we hier op de aarde zijn om ons te ontdoen van die kracht die ons dat in feite belet waardoor we blind worden, maar vooral vanuit onze innerlijke hartkracht een kracht uit een andere werkelijkheid hier te brengen, zodat de vibratie die er niet is, de vibratie die gewoon ontbreekt in deze werkelijkheid in het collectieve gedeelte, dat die zijn intrede doet. En dat moeten we echt beseffen. We moeten beseffen, dat we bringers zijn van een *goede* kracht. Ik gebruik het woord "goed" in dit geval met nadruk en klem. Wij brengen een hele goede kracht doordat we *zien*.

We zien dus niet wat we willen zien, maar we zien wat er te zien is en voegen daarbij onze kracht binnenin, in dat moment.

Opmerking: Je ziet het dan ook anders, je draait het niet om?

M: Nee je draait niks om, je neemt waar en binnenin voel je iets en dat breng je bewust met je bewustzijn in dat beeld. En dat is wat de mensheid in zich draagt. Dus we brengen innerlijk vermogen heel krachtig in dat moment dat we ervaren. Van binnen naar buiten. Niet voor niets is de hersenpan uitgeschakeld van het lichaam. Omdat daar ook het grote geheim ligt.

Daar hebben we het tot nu toe weinig of niet echt over gehad, maar in feite is het denken van deze wereld heb ik het over hè, het denken is hier het grote orgaan van de creatie, omdat dit namelijk een denktaal is, de vibratie van hoe de structuur van dit informatieveld navigeert, dat is gebaseerd op gedachten van andere instructies, instructiehouders. Wij opereren in dat veld. En om te zorgen dat wij daar niet te veel invloed in hebben, functioneert het brein eigenlijk op een hele lage modus operandi, dus het functioneert zeg maar tussen 2 en 8% aan vermogen van het neurologisch systeem

Dan kun je dus 2 dingen denken, nou ik neem daar genoeg mee en mijn hele vermogen is voldoende, maar je moet ook beseffen en daar ligt de grote doorbraak die we dus ook echt met elkaar gaan schrijven en gaan openen als het ware, dat is wat we doen, we zijn scriptopeners en dat kan alleen als je anders gaat denken, je moet wel van je sokkel afgaan van de manier hoe je het tot nu toe hebt gedaan, wat wij gaan doen: we moeten beseffen dat de innerlijke kracht die is er. Maar die innerlijke kracht moet ook toegang krijgen tot het brein. Het brein is in staat om die innerlijke kracht om te zetten in een ander veld en die dan naar buiten uit te zenden in dat veld. Dus in de film. Daarvoor heb je dus je denken nodig. Denken is een onderdeel van de creatie in deze werkelijkheid. Als je heel diep voelt, hele diepe krachtige emoties ervaart en ook momenten hebt dat je alles weet hè, dan weet je gewoon in dat moment dan heb je verbinding met alles wat je beschrijft, je ziet jezelf op een andere manier. Als er op dat moment een meting wordt verricht en die metingen zijn allemaal verricht en in de wetenschap is er onnoemelijk veel onderzoek gedaan, wat door de reguliere 2 tot 8 % wetenschappers weggeduwd wordt omdat er een ander testresultaat uitkomst heeft, maar daar staat letterlijk gewoon geschreven, dat op het moment dat mensen emotioneel worden en heel krachtig in hun Weten tevoorschijn laten komen, dat de hele functionaliteit van het brein verandert, *totaal*. Een compleet ander brein. Ineens is de mens dan een andere beschaving. Dat is wat ik je zeg.

Dus we hebben de keus om vanuit het menselijke aspect te functioneren waar we gemiddeld zo'n beetje in zitten, dus ook het gedachtegoed, we hebben dus de keuze daar tussen en we hebben de keuze om in een ander denken terecht te komen, een denken wat dienstbaar is ten opzichte van het binnenste, binnenin, daar. Hoe er kosmisch naar de mens op deze planeet wordt gekeken, is dat hier niet één soort mens is. Er wordt überhaupt niet gesproken over de mens van de aarde, dat is wat wij denken. Dat is niet zo.

Over deze aarde wordt er op een hele spectrum manier gekeken en gevoeld. Want op het ene moment dat jij een mens van de aarde bent, ben jij dus een mens van de aarde, zit je in dat gedeelte van de energie. Als je het andere representeert en het hele brein reageert erop dan zit je in een heel andere setting, een heel ander bewustzijn, op dat moment draag je niet het bewustzijn van de aardse mens. Dan heb je geopend. Nou dat bewustzijn dat zit hier links. En dat opent en geeft toegang tot en daarmee moeten onvermijdelijke pijnpunten aangeraakt worden, vanuit liefde en vriendschap.

Dan voel je ook dat het veilig is om het er met elkaar over te hebben.

Stap uit de vorm, stap uit wat je tot nu toe hebt gedaan, maar verlies je kern niet. Daar gaat het om.

Opmerking: Voor de pauze had je het over doen, wat bedoel je met doen?

M: Onder andere, ja. Dat is een hele grote stap. Een hele grote stap is het.

Als je dus niet denkt op de manier zoals je denkt hoe dingen werken en je gaat die gedachte dus ook niet leiding geven in de uitvoering. Voorbeeld, je wilt iemand ontmoeten maar het lukt je niet. Dan komt dat omdat je dus denkt over hoe je iemand ontmoeten wilt. Dat heb ik met bepaalde mensen in mijn leven ook meegemaakt, het lukt dus gewoon niet.

De gedachte is gebaseerd op een bepaald probleem of een behoefte, terwijl de behoefte dus wel heel belangrijk is om met die persoon te spreken. In Den Haag heb ik dat meegemaakt.

Dan ga je een plan bedenken en op basis van het denken word je actie gebaseerd, dus de manier waarop je het gaat doen, uitvoert. Maar dan gebeurt het niet. Dus je moet helemaal naar voren toe. Nog voor dat moment van het denken. Daar moet je naar toe.

En dat is dus niet alleen met een afspraak maken, dat is ook met een project opzetten. Je moet het naar de eenvoud toebrengen, naar de kern toe van waar het echt om gaat, daar moet je naar toe. Zodra je dat alles wat je daar over kunt denken en besluiten en kunt uitvoeren, als je dat kunt deleten, als je dat kunt weghalen, je ziet het wel en je vindt het ook niet fout, maar je zet het even aan de kant en kom je terug in die kern, in die kernkracht binnenin en dan voel je dus: nou daar gaat het om. Met die energie, met die kracht moet ik mijzelf verbinden in mijzelf. In mijzelf, mijn kracht.

Wij hadden het eventjes kort over een plek waar je dan tot rust kunt komen, waar heel veel mensen behoefte aan hebben in Nederland. Ik krijg ook vaak die vraag: kunnen we in Nederland niet een paar plekken creëren met elkaar waar mensen lekker gewoon in de rust kunnen zitten. Gewoon in de rust, al zou je met 5 of 6 mensen, al zou er een woning of een plek zijn waar je met 5 of 6 mensen lekker in de natuur, even lekker één of twee weken [en dan] maak je ruimte voor een ander. Ik zeg maar even iets hè.

Gewoon gevoel.

Ja wat moet je dan doen. Dan zou je kunnen denken aan wat je zou moeten hebben, je moet een plek, je moet een verzoek naar buiten brengen, je moet er over gaan nadenken. Dan komt er iemand met een plek en dan ja moet je het nog vorm gaan geven. Dan zit je eigenlijk al helemaal in de lijn van de gedachte en in feite ben je dan uit de creatie weg.

Wat je vooral heel erg moet doen is helemaal terug naar het begin van wat is die kern? Oh de kern is helemaal in mezelf, ik hoef het niet voor een ander te doen, dat is dit. De kern is: *Ik voel dat. Ik voel dat ik dat hier binnenin mij draag.* Ik zie mijzelf onder die boom liggen in die tuin. En vanuit die behoefte, en dat is een behoefte van verbondenheid, voel ik ook dat ik dat alle mensen geef die dat ook willen voelen. Maar het moet starten vanuit jouzelf. Want jij bent de Godsdrager van het startpunt van dat lichtvonkveld wat zich dus in die informatie kwantum door dat hele veld als een soort geometrie er doorheen zit, dat is informatie. Je moet het dus eerst helemaal bij jezelf voelen. En op het moment dat je hem bij jezelf voelt dan is het goed.

En toen kwamen we dus op het punt van we moeten naar de kern. Je moet dingen eenvoudig houden. En dat is dus natuurlijk als je kijkt naar mij hoeveel ik wel allemaal niet zeg, pfff kun je het niet eenvoudiger zeggen. Maar er is zoveel aan informatie tussen de woorden door. Als je kijkt naar jezelf, het gaat allemaal om ons zelf. We zijn zelf allemaal bringers van die goedkracht, die we hier op de aarde komen brengen. Met alle nodige afremmingen en tegenslagen en conflicten van dien.

We komen hier dus iets brengen, kijk naar jezelf, wat is daar binnenin in jezelf, waar ben je het sterkst mee verbonden, dat is de kern, daar gaat het om.

De manier hoe het gefunctioneerd heeft is ofwel hanteerbaar of niet, omdat je merkt dat het op de één of andere manier niet dit doet, tjoek.

Toen mensen dit vroeger in een andere matrixtijd deden, werden ze aan het kruis gespijkerd in de historie. Het is nooit echt gebeurd maar toen werden ze wel in het symbool zo vastgezet. Dus als dit het manifesteerde en het uitzette, zo *wwwhoemmmm*. Daar is ie, daar gaat het om.

Dit gedeelte hier binnenin, daar gaat het om, daar ga je mee aan de slag en ga je kijken van, oké deze beweging komt er dus kennelijk niet, oh is toch niet helemaal waar, er is toch wel heel veel veranderd, nou er is dus helemaal niks veranderd.

Nou na de pauze zeg ik, er is natuurlijk heel veel veranderd, er is heel veel beweging in ons allemaal. Maar soms moet ik eventjes met die drill erop om eventjes los te trillen om ons bewustzijn te scherpen aan te scherpen als een potlood van, jongens het kan nog ook anders en meer. Dus maak jezelf niet te snel passief. *We kunnen nog zoveel meer doen, we hebben zoveel vermogen, zoveel liefde, het is enorm (schuingedrukte zinnen worden door Martijn gefluisterd).*

En dat moment dat je dus zegt van oké, ik heb zoveel veranderd en ik ben eigenlijk amper begonnen.

Ik moet wel erkennen dat "amper begonnen" erg irritant is, want wanneer begint het dan eens een keer? Maar ik doe het eigenlijk altijd al. Oké, maar de vraag was: Heb ik dat werkelijk ook echt gedaan? Is het in de bandbreedte zo'n stuk of zo'n stuk, is daar een oordeel over of het zo'n of zo'n stuk is?

Nee het gaat om van jezelf, wat kun je in jezelf oppompen, wat kun je tevoorschijn halen? Daar gaat het om, dat je voor jezelf durft te zeggen van, oké ik kom tot een conclusie, in het gevoel hè, ik zeg het in woorden maar het gaat om daar binnenin. Ik weet wat ik voel, ik weet wat mijn kern is, ik weet dat ik hier ben om een hele fijne bijdrage te komen brengen aan deze wereld, die zoveel knelpunten kent en zo gecrasht is en de mensen zien het niet, de mensheid. Ik ben hier gekomen om daarin mijn bijdrage te leveren. En de manier hoe ik het tot nu toe heb gedaan is heel goed geweest het maakt mezelf vrij. Ik ga even alles waarop ik nu heb gebaseerd, alles van waaruit ik werk, vanuit dat holletje van waaruit ik ben opgestaan, dat hele traject haal ik weg, tsjak. Ik moet niet meer in de lijn van die volgorde functioneren. Ik moet eigenlijk helemaal niet meer op die manier functioneren.

Ik moet helemaal teruggaan naar mijn kernboodschap hier binnenin en daar moet ik in het moment nu ruimte in aan mijzelf geven met in dat moment van de ruimte wetend dat wat er nu ook tevoorschijn gaat komen, dat ik dat ga doen. Daar zit ie. Dan is er geen gedachte want je weet niet wat het is.

Het enige wat je weet is dat je bereid bent om alle vormen te laten gaan. Niet meer verder te borduren op wat het ooit is geweest. De kern binnenin bewaak je, dat is jouw kern. Jij weet hoe je communiceert in deze wereld, jij weet wat je in je draagt. Jij weet dat jouw aanwezigheid rimpelingen uitzendt door het veld en rijkdom brengt door jouw aanwezigheid.

En in het moment dat je een afspraak maakt met jezelf, dat wat het ook is, geen vorm. Maar als er geen vorm is en ook geen gedachte, wordt er ook niets ingevoegd. Op het moment dat jij leeg bent, vormloos, kijk van binnenuit, neem een akkoord in het moment dat er dus niks is, dat is dus belangrijk het niksmoment waarin veel mensen moeite ervaren, maar in feite is dat de mind, op dat moment bewaak je je kern en is er een leegte en dat lege moment dat ontstaat, dat is het veld waarin niet wordt gedacht, dat gaat reageren op jouw diepste boodschap. En in één keer boem! daar is ie in je leven, komt er iets tot leven in de werkelijkheid waarin je leeft, dat reageert op jouw *leegte* jouw *denkloosheid*. En dan ontstaat het, dat is wat we te doen hebben.

En elke verandering die wij, dus eigenlijk wat we te doen hebben is niet denken, doorzetten op basis van onze tocht waarin wij hebben geleefd is zeer bijdragend, is ook een gouden rit, het is absoluut niet zo dat we niets veranderd hebben, maar het is wel durven kijken binnen de bandbreedte van ons bewustzijn, zitten we nou nog binnen een oorzaak/gevolg wetgeving te leven van dit leven of ben ik nu gewoon echt naar de kern toe van wie ik ben.

En dat maakt echt alles anders. Er verandert zo ontzettend veel, alles verandert. Er komen dingen op je pad, die anders niet waren gekomen.

De bekrachtigingen waar wij het met elkaar over hebben zijn hier ook op gericht. En het is niet makkelijk voor ons bewustzijn om deze stap te zetten. Toch kunnen we het. Het is het volkomen los en uitstappen van wat je denkt dat hoe het functioneert. Want je kunt de kracht van de schepping, de kracht van de creatie kun je niet in een vorm neerzetten.

We spreken alleen maar over reactievelden, reactie-energievelden. De waarheid, de werkelijkheid waar jij vandaan komt, dat veld daar ben je nu gewoon mee verbonden. En dat veld kan instant gaan reageren op wie jij bent, daar binnen. Maar niet op het moment dat je hem uitvoert, wat past bij het script van wie jij als mens bent. Dat is een conflict.

Opmerking: waar je dus eigenlijk maar niet uit komt

M: Als je in dit conflict in die situatie blijft werken wel. Dan kom je daar dus niet uit, dan blijf je daarin zitten.

Opmerking: Dat bedoel je natuurlijk met het vormloze onderzoek.

M: Ik denk dat we zoveel voorbeelden hebben in de wereld waar we zien dat mensen die op een ongelooflijke mooie manier hun bijdrage leveren tot verandering, dat het eigenlijk maar een tijdelijke verandering is. Die rimpelt weer weg want de verandering komt niet van binnenuit. En dat is wat we nu moeten doen. We moeten in ons eigen leven kijken, oké wat is mijn situatie op dit moment, dan moet je alles meenemen hè, je kijkt naar je gezondheid, je kijkt naar je sociale contacten, je kijkt naar je bewustwordingsgevoel, ben je er goed mee in verbinding of hapert het op dit moment of zit je misschien wel heel compleet in je hoofd geklapt, zijn er trauma's die op dit moment weer opeens de kop opsteken in een bepaalde vorm, hoe is je financiële situatie, eigenlijk alles meenemen wat in deze werkelijkheid een beeld is van het geheel.

Dat zijn allemaal lagen, allemaal verschillende talen door elkaar heen. En bij een perfecte balans van al die talen ben je in staat om stappen voorwaarts te doen en echt te doen wat je voelt. Maar als daar maar ergens een verstoring zit, dan gaat die verstoring aandacht vragen, dan ga je daarheen in plaats van naar die kern. Dus je moet heel goed gaan kijken van, hoe ziet mijn situatie eruit. Het enige wat nodig is, is dat je daar eerlijk en transparant in bent. Eerlijk, niet wegpoetsen en ook niet bang zijn dat als je daar met aandacht, eerlijkheid en transparantie naar kijkt dat je het daarmee groter maakt, nee je kunt het niet groter maken want dat informatiepatroon is er al. Wat er wel kan gebeuren is dat je hem echt gaat voelen, dat is iets anders.

En als je het echt gaat voelen wordt het niet groter, maar dan wordt het juist geleefd. Op dat moment vervoegt het zich in jouw bewustzijn. En dan ga je voelen wat voor verstoring het is. Dat loop je in alle rust door in je proces en dan gaan je naar binnen toe naar die kernkracht. Dit is wat wij gaan doen. En het is een heel vreugdevolle gebeurtenis.

Dat is net als bij een soort van een spelletje, hoe heet dat met die pionnetjes, Mens erger je niet, Ganzenbord. Je zet een stap maar je weet het eigenlijk niet goed, maar je hebt wel een gedachte dat je ergens heen moet. Als je dus niet weet waar het spel eindigt, is het spel ook veel leuker.

En dat is eigenlijk wat wij moeten doen, wij moeten stoppen met doelen stellen en stoppen met allerlei uitkomsten te verzinnen want dat hoort allemaal bij de mind. We moeten gewoon terugkeren naar onze kern en het spel gewoon gaan spelen in het moment waar we stáán, dáár. Daar liggen de sleutels.

En dat is gewoon ontzettend fijn want dan merk je ook dat gewoon deze dag de belangrijkste dag is.

We kunnen delen met elkaar, we kunnen daar buiten zitten en het gaat daar om het gevoel wat hier dus kan ontstaan. En als hier een frustratie is of er is een energie die er doorheen loopt dan mag dat nu gewoon aangekeken worden. En misschien moet het ook wel gewoon.

De kracht die in jezelf ligt, die openen

Opmerking: Ik deed eens een keer een tricolor, dat is een oefening in een groep en er was een meisje van 11, Miep heette het meisje. Ik vroeg haar achteraf: "Hoe was het voor jou die avond?" Toen zei ze: "Nou het was eigenlijk net het leven Rina." Ik zei: "Wat bedoel je?" Ze zei: "Nou het was gewoon net alsof je op reis gaat en je gaat een kant op, je doet een stap en je weet niet waar je naar toe gaat, maar je doet een stap nou en dan zie je wel weer welke kant je op wilt en je doet de volgende stap maar je weet eigenlijk niet waar je naar toe

gaat." Elf jaar, ik zei: "Miep dat is het mooiste wat ik de hele avond gehoord heb."

M: Dat is het. En de vraag wanneer weet je wanneer je vrij bent van gedachten of wanneer weet je nou wanneer je vrij bent van trauma's, die vraag hoor ik natuurlijk vaak.

Dat weten we niet. We moeten gewoon goed beseffen dat over de kracht die jij in jezelf draagt, dat daar een enorm schaakspel over wordt uitgevoerd. Dat is gewoon zo, dat is gewoon wat je in allerlei geschriften kunt teruglezen in een bepaalde vorm maar je moet beseffen dat alles wat je doet en wat je uitdraagt en wat je representeert daar binnenin, dat daar eigenlijk allerlei situaties op losgelaten worden om je steeds weer die kant uit te laten kijken of die kant of in een situatie van tweedeling of een conflict te krijgen, als het maar niet die kracht is daar binnenin.

Dus je moet dat gewoon vanuit jezelf echt aan durven gaan, je moet er echt naar durven kijken.

De afgelopen 3 jaren zijn er bij zoveel mensen, het zijn misschien 10 jaren of 5000 jaren maar ik noem nu maar even 3 jaren, zijn er zoveel mensen in Nederland die met dit onderwerp en niet alleen mensen die ik heb ontmoet maar ook andere mensen die ik nog nooit heb ontmoet, zijn er zoveel fundamentele processen op gang gekomen, dat wij zeg maar de "noodzaak" om tot die zelfexpressie te komen, noodzaak tussen aanhalingstekens, eigenlijk meer dan ooit duidelijk is geworden, omdat het ook gewoon zichtbaar wordt dat het niet zo maar een leerproces is maar dat het meer een rehabilitatieproces is. Dat is iets heel anders. We hoeven ons zelf niet te ontwikkelen tot een groter bewustzijn, we moeten eigenlijk het kleinere bewustzijn doorbreken waardoor die weggaat. Dat is eigenlijk wat er gebeurt.

En wat ik daarin merk is dat er zovél mensen bereid zijn om ook echt daarin samen te werken. En ik denk ook echt dat het de tijd geworden is om dat nu ook echt tot uitvoer te gaan brengen met elkaar. Op een manier die we tot nu toe nog nooit eerder hebben gedaan. Ik spreek dus vanuit een vriendschapspositie, vriendschapsrol als mens zeg maar met elkaar, waar liggen dan nog de vraagtekens? Waar ligt dan nog het wantrouwen, waar liggen dan nog de haakjes zeg maar om liefdevol met elkaar samen te willen werken? Omdat ik de vorige keer iets heb gezegd wat niet leuk was? Omdat jij de vorige keer een stomme vraag hebt gesteld? Of omdat je misschien te kritisch bent? Wat speelt er allemaal omheen, weet je daar moet je echt goed naar gaan kijken. Als wijsheid drager moet je daar dus echt heel diep naar durven kijken.

Het is niet zomaar even een spiritueel hocus/pocus model van, je gaat eventjes in jezelf iets doen en dat rol je even uit. We spreken hier echt over een complete kanteling van het menselijk bewustzijn, een uitbreiding ervan. Daar zijn wij midden in aanwezig. Ik heb echt wel eens de indruk dat veel mensen dat niet echt goed door hebben. Ik heb het niet over hier maar in het algemeen.

Ik heb wel eens, op mijn manier hoe ik dan kijk, zie ik dat mensen op een bepaald moment heel erg serieus en ook echt met vreugde en plezier, serieus naar dit onderwerp kunnen kijken en dan éénmaal dan stappen ze, zeg maar uit zichzelf, dan gaan ze bij hun eigen kern vandaan en dan hebben ze in één keer niet meer in de gaten hoe gigantisch krachtig het moment is waarin wij met elkaar leven.

Het is echt een fantastische tijd en ik vraag iedereen om zijn mond en zijn hart volledig open te zetten en spreek alsjeblieft gewoon vrijuit, houd jezelf nooit meer voor de gek, spreek jezelf niet tegen en ga een ander niet vermijden, ga jezelf niet vermijden. Ga kijken wat er aan energie recht te trekken en recht te zetten is. En doe dat gewoon. Doe dat in eerbied en eerlijkheid, maak van je mond ook niet een slot, spreek het gewoon uit, deel het, voel je niet aangevallen als een ander eens iets tegen jou zegt. Ga gewoon kijken want het is zo diep, het spel speelt zich in de woorden tussen ons uit.

Opmerking: In mijn beleving hebben we hier ook aandacht aan besteed, ook aan de deal over het delen van je diepste geheimen maar ook je trauma's aan bod en hoe essentieel het is dat je dat deelt op het moment dat er een goed gehoor is en dat je nog dieper in de pijn terecht komt en ik voelde vanochtend heel erg het contrast toen jij even met je drillboor aan de gang ging, dat je de drillboor wel goed getimed mag gebruiken en niet op het moment dat iemand zich opent maar ontzettend dankbaar dat je het hebt gedaan zeg maar zo in, mij werd duidelijk dat dat ook nodig is maar ja dat je naar de timing luistert. Dankjewel.

Opmerking: En is dat niet een afleiding, kan dat ook een afleiding zijn, dat je denkt: laat ik het maar niet doen het is niet de goeie tijd.

M: Het is nooit de goeie tijd. Het is een gevoel wat gewoon gedeeld moet worden.

Overigens had ik lapjes om de drillboor heen hoor.

Weet je, iedereen zit ook in zijn eigen proces. In die zin is dit stukje wat ik doe is eigenlijk altijd heel weloverwogen. Ik doe nooit dingen per ongeluk, hoewel dat soms misschien wel zo kan lijken en ik denk dat het voor ons allemaal heel begrijpelijk is dat als je met mensen samenwerkt, dan is er in het proces eigenlijk niet een vast gegeven. Je kunt niet zeggen: nu is het moment. Dat zit in iedereen zijn eigen stuk.

Voor de één is het gewoon het perfecte moment en voor de ander is het niet afgestemde moment. Dat is ook het kwantum wat dus ook eigenlijk aangeeft van: in dat kwantummoment is eigenlijk alles aan de gang zeg maar en moet je dat dus ook eren, wat jij ook zegt hè. Het gaat helemaal hier open, dat is dus wel waar. Snap je. Het is dus niet dat je iets als "niet waar" kunt zien.

Kijk wat ik nu laat zien is dat je hiermee geen conflicten krijgt door je open te stellen. Omdat het waar is wat Els zegt. Voor de ander is dat weer iets anders. Het is allemaal niet statisch. Dit is het veld waarin wij leven. En

als wij elkaar hierin kunnen horen en ook kunnen voelen dan vindt er dus ook heling plaats. Ik beseft dat ik voor heel veel mensen echt de dingen op de *juiste* manier zeg, precies op het juiste moment. Voor andere mensen is dat absoluut niet zo. Ik zie daar dus wel mijn rol in, het enige wat ik kan doen in dat verhaal is dus niet afsluiten maar openen. Luisteren, voelen wat is de stroom. Daardoor kan er ook die communicatie beweging zijn, daar gaat het om, dat is het grootste goed. Nog altijd die grote veer op het hoofd hè.

Het gaat om respect en niet om elkaar gelijk te geven en de zin te hebben om elkaar gelijk te geven maar om te voelen dat de frequentie waar een ander de waarheid ervaart die op dat moment dus ook werkelijk aan de gang is, die schil, dat je die ook kunt voelen. Dan praat je over grootmeesterschap van wie we van oorsprong zijn.

Ik kan dus niet aangevallen worden, ik kan wel zien dat het een aanval is in de energie, dat is iets anders. Maar ik kan ook zien, dat degene die dit uitsprekt, ik heb het niet over jou of iemand in de zaal dat maakt niet uit, maar ik kan wel zien van, maar het is wel belangrijk dat het wordt gezegd. Zó belangrijk. Want anders kunnen we nooit met elkaar in contact komen. Jemig wat hebben we het er hier veel over deze ochtend, maar het is zó belangrijk. Hier ligt het keerpunt, het omdraaipunt om werkelijk de verandering hier met elkaar neer te zetten..

Opmerking: Je hebt het over uitspreken en je hebt het ook wel eens gehad over de juiste weg om te vragen om een antwoord, dan denk ik aan het moment dat ik bij voetbal stond met ouders daar en er kwam even iets met politiek aan de gang, gaat niet over een specifiek onderwerp het gaat over thema, over de politiek zijn dat nog de volksvertegenwoordigers, vertegenwoordigen die het volk nog? Als er dan een opmerking komt van, ja juridisch ter zake communiceren we niet met elkaar als van MH17 documenten de helft zwart gekalkt is. Het ging in één keer over, de reactie was: ja maar we weten toch allemaal dat Poetin niet klopt. Zo en in mezelf boehhhh zo'n gevoel kwaad hè, van oh jee Jan dit is een moment. Zo wil ik hem even aanhalen als spreek je je uit en dat het ook effect heeft.

M: Dat is een heel super belangrijk onderwerp. Kijk het sluit aan bij een gesprek dat ik gisteren had met iemand over interviews, dingen aan elkaar vragen durven hè. Er is net iemand die een interview had en iemand anders geeft de antwoorden, dan zijn het vaak hele passende vragen en antwoorden. Er wordt een vraag gesteld, dan komt er een antwoord op, maar eigenlijk is dat niet echt een antwoord op die vraag maar vervolgens is het antwoord op die vraag wel zo'n krachtig antwoord dat er niet dieper op doorgevraagd wordt. Daarin krijgen we eigenlijk al te zien hoe het met het bewustzijn van de mens gesteld is, dat ze dus in feite in het totale menselijk bewustzijn van deze aarde in een situatie verkeert dat ze dus de autoriteit buiten zichzelf krachtiger ervaart dan de autoriteit in zichzelf.

Want als wij daar op zo'n moment zouden zitten met het bewustzijn dat we hebben, zouden we zeggen van: "Nou goed u zegt wel Poetin en zo en daar zet u in feite een lijstje omheen, maar wat u nu als laatste zei zullen we dat even aan de kant zetten hè wie hij wel of niet is. Kunt u nog eens proberen echt een antwoord te geven op die vraag? Want er zijn een hoop mensen die zien het niet zo dat Poetin zo is."

Maar die vragen hè, wij moeten dus, dat zijn geen vragen maar energievelden, want het zijn velden die door elkaar heen lopen, die moeten wij openen en daarin kun je al zien dat er dus eigenlijk zo'n template door de mensheid heen is gelegd, dat ze afhankelijk is geworden van andere krachten. Dat is wat wij komen doen. Dus wij komen niet om boos te reageren op die mensen, we gaan ook niet in de strijd en het conflict, maar doordat wij veranderen, zullen er ook de juiste vragen gesteld worden door andere mensen.

Alles is kwantumbewustzijn. We ervaren wel een afgescheidenheid maar uiteindelijk is alles met elkaar verbonden en als jij of ik of wij samen met elkaar ons bewustzijn niet alleen maar betrekken op onszelf op die grote innerlijke ruimte die er ontstaat, maar beseffen dat dat wat ik doe ook in het kwantumveld dus ook een verandering is, alleen omdat ik verander verandert er dus iets in dat veld. We zorgen ook met elkaar ervoor dat hoe krachtiger wij onszelf bevrijden hoe meer wij in feite andere mensen aanzetten om die vragen te gaan stellen. Dat is evolutie, zonder dat wij die strijd dus hoeven in te gaan. Dat zie je dus ook gebeuren.

Maar voor mensen die af en toe hun ogen op de televisie richten hè op de blue light technology, zo met hun ogen er bovenop liggen, die zullen ook zien van goh er worden wel andere vragen gesteld. Er zijn wel mensen die wat dieper doorzetten. En dat heeft allemaal te maken met jou.

Het is niet zo maar iets wat op collectief niveau gebeurt, het komt door de manier hoe jij reageert. Daar is het mee verbonden.

Ik stel voor dat we zo meteen naar een bekrachtiging gaan van wat we tot nu toe bekrachtigd hebben en misschien daar ook wel een soort herziening in kunnen vinden, waardoor een bekrachtiging nog een hele andere betekenis kan krijgen. En misschien wel dat we de wijze waarop we een bekrachtiging doen en hoe we betrokken zijn bij een bekrachtiging en dat dat hele woord bekrachtiging misschien gewoon zo wel alleen aan de buitenkant maar dat het gaat om een krachtmoment in jezelf hè, dat we dat ook nog eens anders kunnen gaan doen.

Het woord bekrachtiging, daar moet ik af en toe heel hartelijk om lachen en volgens mij jullie ook allemaal. Iedereen heeft het over bekrachtiging en de één doet het zo en de ander doet het zo en dan denkt de één over de ander "jij snapt helemaal niet wat een bekrachtiging is," dat hoor ik dan wel eens zo "ja die deed de bekrachtiging in de groep en die deed het helemaal niet goed." "oké kun je dat ook al fout doen?" "ja dat is helemaal niet goed, het is zo en zo en jij zegt zo" "ja maar het gaat niet zoals ik het zeg". Dus dat hele woord

bekrchtiging, dat is een soort script geworden als een gebed. Het wordt dus tijd dat we dat woord zo ppsst weg, we moeten naar een diepere kern toe in onszelf. Voor degenen die er geen last van hebben die blijven gewoon lekker het woord bekrchtiging gebruiken.

Ik ben helemaal niet naar het toilet geweest, ik merk dat ik dat eerst even ga doen en dan gaan we een voorzet maken hoe we een bekrchtiging tot nu toe dan zeg maar zouden hebben kunnen ervaren en dan gaan we daarnaast kijken naar die rol van de bekrchtiging.

Puur omdat ik ervan uitga, dus weet wat de gekte ook kan zijn, dat dat juist besproken moet worden, dat het open gaat, want het zijn allemaal velden. Is er iemand die wat wil zeggen?

Opmerking: Ja ik voel dat ik iets moet zeggen en wat weet ik eigenlijk niet precies. Er is iets door me heengegaan, wat boven kwam en dat is weg. Het gaat over gevoelens die in mij omhoog komen als nou ja, wat zijn de punten, wat resoneert erop, wat zijn de velden die in jou actief zijn of in mij actief zijn, die de bandbreedte, dat kadertje, intact houden zeg maar. Er zijn een aantal zaken die zijn omhoog gekomen en die wilde ik graag uitspreken. Het heeft te maken met denken dat ik een veilige omgeving nodig heb om me uit te spreken, denken dat ik zelf zacht en liefdevol ben. Misschien is het wel zo, maar het is ook een overtuiging om mezelf ergens neer te zetten van hoe ik graag gezien wil worden. Dus dan blijf ik binnen dat frame werken en het is tijd dat mensen, nou ja hij had het over allemaal die zich dan uitspreken over dat, in mijn optiek dan, heel erg archontisch zijn terwijl ik daar zelf ook heel veel last van heb, maar gewoon die energieën dan met kracht ook uitspreken en voor mij onveilig voelen, omdat ik iets in mijn lichaam heb zitten waar die referentie aan denkt dat die mij pijn hebben gedaan en dat klopt niet, en natuurlijk is het ook ergens zo van binnen wat dan met een heel ander stuk te maken heeft dan fysiek hier op aarde hè, het heeft in mijn optiek met de val van het bewustzijn te maken dat het heel iets dieps is, maar dat ik zeg van: jij moet daar, daar. En dan blijf ik altijd kijken, observeren en dat is natuurlijk wel goed, maar dat is natuurlijk niet altijd de manier om het te doorbreken, dus dat is al een tijdje aan de gang dus ik stap nu naar voren, ik blijf staan. En dat doe ik al wat vaker en toch gebeurt het telkens weer, dat ik weer achteruit deins als er iets gebeurt, zo van ja een soort burn-out situatie. Ik benoem het even zo omdat dat goed en fout is, maar dat daar toch weer energieën doorheen kunnen gaan dat je toch weer in die positie terecht komt van ja, weet je al die schreeuwende mensen wat zo naar voelt hè, wat heel hard is, nou daar ben ik nu te gevoelig voor hoor, dat kan niet. Dan gaat er weer van alles

spelen. En ik besef me nu, en ik had het er met Miriam over, of daar vertelde ik over, "hoe is het met je," vroeg ze, ik zei "het gaat goed met me," want ik heb even gekeken naar, omdat ik in een soort van burn-out zat wat niet zo is maar, wie er aan de knoppen zitten te draaien om me daar zeg maar in te houden. Het was heel goed om daar naar te kijken. En ik voel me nu krachtiger omdat ik niet akkoord ga met wat er dan aan die knoppen gaat zitten draaien. Dus ja, naar voren stappen.

En ik wil dat ook, ik wens het ook vanuit mezelf en naar iedereen maar vooral naar mezelf om ook de moed en het lef te hebben om dat te doen. En niet potverdorie weer op die bank te ploffen en denken van, jeetje ... wat! Nee blijven staan. Ja en er zijn.

M: Dankje, en is er nog iemand die iets over de ochtend wilde zeggen?

Opmerking: Ik wilde eigenlijk iets delen naar aanleiding van wat jij in jouw lezing in Joure vertelde over "sterven doe je zelf" dat ik toen opeens besepte van, jeetje alles wat ik eigenlijk tot nu toe heb gedaan in mijn leven dat heeft in zekere zin niks opgeleverd uuh ik weet niet hoe ik het uit moet leggen, ik dacht zoiets van jee ik besta dus eigenlijk helemaal niet ik dacht dat ik bestond, ik dacht dat alles wat ik deed een bepaald doel had, dat dat een goed doel was, maar dat is dus helemaal afhankelijk van hoe je er zelf naar kijkt en dus hoe andere mensen naar je kijken. Ik dacht, jemig ik zit in een soort film en ik weet niet eens wie die film geschreven heeft. Ik voel me een soort zender en ontvanger en ik weet niet eens wat ik zend en wat ik ontvang. Ik dacht van, jeetje wat ben ik eigenlijk aan het doen, wat zijn wij aan het doen, heb ik eigenlijk ooit wel echt contact gehad met het leven.

M: En dan ontwaakt dus God in jezelf door die vraag te stellen.

Opmerking: Ja maar het was ook een soort verdriet, ik dacht we zijn ons met elkaar eigenlijk een beetje voor de gek aan het houden en er zijn zoveel dingen die dan anders of beter kunnen. Maar wat is dan beter, wat is dan anders?

Ik bedoel, ik ontmoet heel veel mensen maar maak ik echt contact? En dit zijn de dingen die ik me af zit te vragen van, wat als ik er straks morgen niet meer ben, heb ik dan ooit echt geleefd? Of niet?

Wie zegt dat ik weet wat het leven is, wie zegt dat ik weet wat het leven inhoudt als wij er toch maar een klein deel van zien. Ik weet het niet, En ik denk dan, en soms kom ik thuis en dan is het opeens ook weg. Dan heb ik een heel mooi inzicht en opeens is het weer weg, verdwenen. Ik denk, hoe kan dat dan? Ik durf hier niet meer met zekerheid te zeggen wie of wat ik ben.

Want er zit zoveel en dan denk ik, denk ik dat of wordt er, ja dat klinkt heel raar, wordt er door mij heen gedacht? En dan denk ik, jeetje dan heb ik dus mijn hele leven zeg maar, al mijn tijd en energie gestopt in

dingen waarvan ik dacht dat die belangrijk waren, opleiding, werk, eventueel een gezin. Maar wie zegt dat dat belangrijk is, het klinkt heel raar, maar wie zegt dat dat waar ik al mijn tijd en liefde en energie in heb gestopt, wie zegt dat dat echt ... ja dat dat echt is. Misschien is het allemaal wel nep, misschien ben ik hier wel, ik zie jullie wel maar misschien is dat mijn eigen beeld van ja... ik kan het zo moeilijk uitleggen.

Opmerking: Ik kan het wel voelen op een bepaalde manier wat je zegt, ik herken dit. Wat ik op het ogenblik heel sterk tegenkom is een heleboel verdriet over ik weet niet eens waarover

Opmerking: Maar ik zit soms ook te janken en ik weet niet waarom ik zit te janken. Waar komt dat verdriet opeens vandaan? Is dat mijn eigen verdriet, zit ik opeens in een collectief veld omdat ik iets op t.v. heb gezien? Is het een soort collectief verdriet? Nou misschien is dat collectieve verdriet er wel, maar is het er echt wel?

M: Wat een vragen allemaal hè? Maar wat een enorme fundamentele vraag. Want binnen die vragen het antwoord vergaren laten we maar even gaan, maar dat die vraag gesteld wordt dat is heel belangrijk. Want die vragen zijn informatievelden van binnenuit.

Opmerking: Maar ik heb het gevoel dat we in een soort spel zitten, dat ik niet eens weet dat ik in een spel zit, dat er met mij gespeeld wordt. En dat maakt mij zo kwaad, ik voel me soms een soort pion en denk, jeetje wiens belang dien ik eigenlijk? Als ik voor die of die partij stem of dat zeg of dat denk of die of die mening heb, wiens belang dien ik hier nu eigenlijk mee. En wat is dan mijn belang? Heb ik wel een eigen belang of ... we zijn zo een product van onze samenleving. Ik denk, ja ik kan iedereen nou wel de schuld geven maar ik ben degene die dat steeds toch denkt over mijzelf wat ik vind. En ben ik überhaupt in staat om niks te denken. Dat vind ik zo moeilijk, want ik zit steeds zo gevangen in mijn hoofd steeds en daar baal ik als een stekker van en ik denk van, ja ik wil wel voelen maar gelijker tijd is dat ook eng want dan denk ik, wie ben ik dan, ik voel me soms zo klein.

En dan zeg jij van, wij zijn scheppers en doordat we dingen zien kunnen we dingen veranderen. Nou ik denk, het zal me echt een worst wezen, maar ik voel dat niet.

Ik voel alleen maar wat jij inderdaad zegt soms een hoop verdriet en dan voel ik weer boosheid en dan voel ik weer angst en dan denk ik, ja maar ik wil ook geen speelbal zijn van wat voor gevoelens dan ook, dus wie ben ik dan werkelijk in mijn kern. Ik zou het echt niet weten. En dat is op zich niet erg, ik bedoel ik klaag niet, maar (gelach) maar dan zit ik zo van Jezus hoe doen andere mensen dat?

Opmerking: Ik kom zo nu en dan een stuk grootsheid tegen in mezelf en merk dat ik daar heel bang voor ben. Dat is dat hele diepe stukje in mezelf wat ik voel bij jou en dan kom ik ook in een heel groot stuk verdriet. Zo van, waarom kan ik daar niet blijven of zijn? Het voelt er wel, het zit er wel voel ik. Het is maar even en dan ben ik het weer kwijt.

M: Dit wat we nu doe hè, dit zo met elkaar delen, er naar kijken en voelen binnenin en er niet iets van vinden maar gewoon aandacht geven, dat is wat hier nodig is als we spreken over "wat is er nodig?" Je kunt daar hier een hele "good feeling show" over geven, dat alles precies zo bedoeld is zoals alles zich aandient, maar als dat niet zo zou zijn, dan behoef dat even zo goed ook aandacht, juist om die vraag te stellen over dat wat je binnenin niet kunt benoemen, wat je dus niet kunt beantwoorden, maar om dat wel te voelen in een bepaalde emotie. Het kan boosheid zijn, het kan verdriet zijn, het kan een intense vreugde zijn, het maakt allemaal niet uit als het maar goed te voorschijn komt. Want als het zo is, dat wij inderdaad scheppers zijn, levensontwikkelaars, dan staat er heel veel op het spel kosmisch gezien. En als dat zo zou zijn, dan is dat niet zo dat wij dat precies hoeven te weten en te snappen hoe dat werkt, maar we kunnen wel een soort conclusie trekken van, ja maar als mijn levensontwikkelaarschap beïnvloed is door een kracht die we op deze aarde in onze werkelijkheid nog niet snappen, nog niet kennen, als mijn levensontwikkelaarschap daarin is ingeperkt, dan ik druk het gewoon heel netjes uit, dan is dat wel iets heel bijzonders dat dat ingeperkt moeten worden. En dan moeten we goed beseffen, dat de gedachte die jij ons geeft (?), een instrument zou kunnen zijn om ons te laten denken in een bepaald informatieveld wat eigenlijk niet eens van ons is.

Als jij een onsterfelijk wezen bent, bewustzijn in een vorm, dan kun je dus ook niet gedood worden. Dan kun je dus alleen maar in een illusionaire toestand terecht komen, waardoor je iets ervaart, wat eigenlijk gecreëerd, gescript wordt, en je in die werkelijkheid eigenlijk ook gewoon wordt bezig gehouden. En dat je in die werkelijkheid, dus deze werkelijkheid, het script, wordt bezig gehouden. En dan is misschien wel de vraag van, ja de drillboor is toch heel dienstbaar van: heb ik kennelijk nog voorkeur wanneer ik bepaalde dingen wil horen of voelen? Ja, nee en ja, misschien wel niet, ik weet het ook niet. Het moment is tijd waarin we dus denken keuzes te maken. Voor ons is het nu heel belangrijk dat we dat wat we onderzoeken op deze aarde, dat de aarde niet een op zichzelf staande levensvorm is, een eenheid zoals dat wordt gezien in het universum waarin een werkelijkheid is waar leven is met een civilisatie waarin mensen en andere wezens met elkaar leven. We hebben onderscheid gemaakt tussen mensen en dieren, is op zich ook buitengewoon interessant om daar eens over te praten hoe het komt dat we onszelf mensen noemen en de dieren.

"Ja," zegt die hond tegen mij "jij bent een mens, ja dan hoor je er niet bij." "Hoezo?" "Ja dat hebben jullie zelf bedacht." "Oh ja," Met woorden afscheid [afstand?] moeten creëren.

Maar dat is dus een levenseenheid waar we met elkaar leven in een wereld waarin we de afgelopen tientallen

jaren zo ongelooflijk veel, wat gewoon achter de schermen wordt gehouden, onderzoek hebben gedaan en waarnemingen gedaan dat de aarde bezocht wordt door andere werkelijkheden, wezens uit andere werkelijkheden, mensen en niet mensen, er is zoveel over gedocumenteerd en dus feiten, maar die feiten zijn niet bekend bij de mens, dus de mensen denken dat het allemaal flauwe kul is, die kennen de grote onderzoeken en wetenschappelijke rapportages niet. Maar feiten laten ons gewoon zien dat de mensheid niet alleen is, daar moet je gewoon naar toe durven gaan.

Als de mensheid dus niet alleen is kunnen we 2 dingen denken, of die andere krachten zijn onontwikkeld ten opzichte van ons, nou voor ons is dat de meest veilige gedachte want ja wat kan een dier ons nou eigenlijk doen hè, ons hooguit bijten maar we kunnen het dier verdoven of doden, dus wij zijn superieur aan de andere levensvorm, dus die macht ligt in ons opgeslagen waardoor wij eigenlijk alles kunnen doen omdat wij toch wel weten dat wij het laatste woord hebben, maar dat is dus keuze 1. Keuze 2 is dat andere levensvormen veel verder ontwikkeld zijn dan het bewustzijn dat wij op dit moment ervaren. En als dat waar is dan zou dat in allerlei verschillende velden kunnen worden uitgelegd, hoe ver ze dan zijn ontwikkeld.

Dat ze de materie en gedachten, zo als wij dat ervaren, al zijn overstegen. En nou ja, als wij dus één van deze wezens of die beschavingen zelf zijn en dus geraakt zijn door die technologie waardoor wij nu hier in een situatie verkeren en denken van, we snappen het niet en zijn en op basis van die modellen ook nog ons bewustzijn in beweging gaan zetten, dan zet je eigenlijk met het gedragspatroon van de archons een bewustzijnsveld in beweging. En dat willen we niet. We willen graag naar de kern. DE KERN.

Maar ja, wat is mijn kern dan? Ja, dat weet alleen jij. Jij weet jouw kern. Het is niet met een woord.

Laatst was er een meneer e en die zei: "Ik heb heel hard meegedaan met een groep en iedereen zat daar met z'n kern, wat is mijn kern, wat is mijn kern, en ik weet mijn kern niet," zegt hij "Ik ben misschien uit mijn kern, ik heb mijn kern nog nooit ervaren." Ik zeg: "Misschien is dat de kern van de zaak wel." Hij zegt: "Ja verrek, ik ben zover eigenlijk uit mijzelf gedreven met alles wat ik daarin ook leuk vind." Ik vond het heel mooi dat hij dat zei. Hij zei: "Eigenlijk ben ik daardoor gewoon zo diep uit mijn gevoel, ik heb helemaal geen verbondenheid meer. Ik moet dus echt teruggaan naar wat ik belangrijk vind hier in mijn hart."

Er is vast nog wel iemand die iets wil zeggen over vanochtend.

Opmerking: Als je zei waar ben je mee bezig, ik voel mij momenteel thuis in een patstelling staan en de emotionele pijn is zo omdat het zo je eigen is en tegelijkertijd zit zij ook gewoon in mijn hologram en zij is eigenlijk ... ja er zijn zoveel kanten om het dat eigenlijk lijkt het alsof ik op het verkeerde been sta of weet ik niet of ik daarin moet gaan staan en denk ik van, het is tijd om uit huis te gaan of zo weet je wel. Om mijzelf te laten zien en hoe ik daar helemaal in sta en dat biedt voor haar ook weer geen ja ze speelt er ook mee en ik vind het heel lastig.

M: Je moet terug als mens naar wat jullie verbindt, jij en je dochter, niet wat jullie verscheurt.

Opmerking: Dan heb ik gewoon de neiging om te zeggen, van nou laat het maar zitten en het is gewoon goed, het is oké. Het gaat erover dat zij ja gewoon een inkomen heeft en weet je, het gaat weer om geld. Om kostgeld of zo. Eigenlijk is het zo, ach weet je laat maar de huur wordt in principe toch betaald en ja ik vind het gewoon lastig. Je zou zeggen, laat het maar zitten maar dat is dan ook weer niet goed op de één of andere manier.

M: Ja, dank je. Ik denk dat het behulpzaam kan zijn als we ieder moment dat we iets meemaken in ons leven, dat geldt voor ons allemaal, dat we ons niet helemaal door die situatie laten meenemen dat dat het is waar het om gaat. Dat doen we wel omdat we geraakt worden dat is heel normaal, we worden geraakt door emoties en dat moeten we ook niet onderdrukken. We moeten ons bewustzijn, er doorheen leggen er overheen leggen, oké dit is dus de situatie, dus jij met je dochter die situatie op zich, je noemt je dochter en jij, maar dat is de situatie niet. Omdraaien, uit de vorm. Dit is wel wat je denkt op dit moment omdat je vaststelt dat het zo is. Daar presenteert het zich in. Maar wat daar gebeurt is iets uit een andere kwantumwerkelijkheid wat dáár aan de hand is, waar jij mee verbonden bent en dat informatieveld wordt omgezet en presenteert zich in deze werkelijkheid. Dat is wat er gebeurt.

Wat je vooral moeten beseffen is dat dat het niet is. Je hebt er wel mee te maken, maar dat is het probleem niet. Je moet daar dus eventjes op een afstand naar gaan kijken. Bij het afstand nemen van de situatie, anders observeren, en beseffen dat het niet om de voorkant van het verhaal gaat, dat is dus de template, de situatie tussen jou en je dochter en alles wat daar doorheen speelt, dat is de template, het gaat eigenlijk om iets diepers in de situatie. En dat zit niet in die situatie maar dat zit hem in jou. Daar zit iets wat niet met die situatie te maken heeft, wat je draagt uit die andere werkelijkheid, dat zit in jou daar ben je de draagster van in dit fysieke menselijke vrouwen lichaam ben je er de draagster van en in dat moment dat je je dat bewust wordt, dat de situatie jou iets doet binnenin kun je ook je bewustwording verder oprekken en zeggen van, ja maar het is niet zo dat de situatie iets met mij doet binnenin mij, binnenin mij is een informatieveld aanwezig en dat zorgt ervoor dat dat script tot leven komt. Dat is wat er gebeurt.

Dus je moet heel goed kijken wat er in jou zelf aan emoties en gevoelens en gedachten aan de gang zijn, niet in dat model met jou en je dochter, maar in jezelf. Daar moet je naar gaan kijken wat daar gebeurt. En geen vraag stellen van, ja waar is het mee verbonden en zo. Dat hoeft je niet allemaal te weten. Dat weten brengt ons weer naar een model dat het niet is. Het gaat om de aandacht die je eraan hebt gegeven. Want het is, laat ik zeggen, een krachtig moment uit een andere werkelijkheid, dat is een informatie, een scheppingsbewustzijn,

een heel krachtig bewustzijn wat zich in feite, omdat je vertaald bent naar een andere werkelijkheid, dat is de kwantummechanica, dat je dat informatieveld in je draagt en dat veld wordt eigenlijk gebruikt om precies dat er uit te laten ontstaan [n.l.] een reactie op dat veld, is dus de situatie met je dochter. Dat is wat er gebeurt. Je creëert het dus niet zelf. Dat is wat mensen wel zeggen: "Maar je creëert het zelf, je bent zelf de drager van het veld, je creëert het zelf." De vraag is natuurlijk van of het zinvol is om dat te moeten concluderen. Even zo goed als we dat zelf zouden doen, moeten we die opening ook houden dat we het *niet* zelf doen. We moeten dus gewoon kijken, wat gebeurt er bij ons zelf? En dan zul je ook merken dat de situatie verandert. En dat gebeurt gewoon, punt uit. Dat durf ik gewoon te zeggen, punt uit. Iets verandert op het moment dat je er echt anders naar gaat kijken. Maar dat heb je nog niet gedaan. En waarom? Omdat je wordt gevangen genomen door de situatie, je wordt gegijzeld. Energetisch.

Opmerking: het voelt alsof ik geen kant op kan.

M: Nu heb ik het over de situatie van jou omdat je het ook aangeeft, maar dit geldt voor ons allemaal, het zijn pittige woorden maar de woorden zijn wel terecht. Nogmaals, een "good feeling show" van de situatie zit zo en zo in elkaar, we hebben gewoon werk aan de winkel, maar dat betekent een vreugdevolle stap maken ook naar echt van: goh maar ik kan er dus ook anders naar gaan kijken, potverdorie ik wil ook nog wel even weten hoe. Ja dat weet ik dus niet. Nee!.... het gegeven dat je er anders naar kunt gaan kijken is al voldoende. Dat is het belangrijkste.

Weet je, dat gijzelen dat is waar de hele mensheid in verkeert. Het is een gijzeling van het menselijk bewustzijn. Over de hele wereld. En binnen al die gijzelingen zijn er ook heel veel vreugdemomenten. Maar het kan toch niet zo zijn dat we door alle vreugdemomenten maar gewoon toestaan dat we gegijzeld worden? Dat is toch onzin? Je kunt toch zoveel vreugde naar binnen brengen, van binnen naar buiten laten stromen, dat je die momenten waarin je gegijzeld wordt, dat die in zo'n situatie gewoon over jezelf gaat regeren? Dat gebeurt er op zo'n moment. Je kunt het omdraaien tsjak, en dat betekent dus gewoon dat je moet *stoppen* met wat je doet! Doe ik het dan toch zelf? Nee, je vertoont gedrag dat niet van jezelf is. Zo worden we bestuurd. En dat is precies het omkeerpunt.

Als mensen emoties gaan krijgen, want daar zijn die krachten eigenlijk op gericht, dan gaat 99% en misschien wel meer van de mensheid, gaat handelen naar wat er gevoeld wordt in die emoties, de gedachten worden afgestemd op de emoties, emotie waarin gedachtegedrag emotioneel gedrag tjak tjak uit.

Ons doel, als we het zo zouden mogen noemen is dat we gaan herkennen wat we voelen. Daar is ie bam! huilen, schreeuwen, delen, want de mensen moeten ook echt de moeite nemen om naar jou te luisteren, je moet het ook aangeven: ik heb behoefte dat ik even gehoord word. Heb je 5 minuten de tijd om even naar me te luisteren en alsjeblieft niet reageren.

Eindelijk iemand die niet reageert, nou ik heb het wel zelf moeten zeggen maar vooruit het kan, weet je. Dat reageren op elkaar dat getherapeutiseer moeten we ook mee stoppen. Het moment van emotie voelen, heel diep, en in dat moment door hebben dat je ook in die emotiegedachte zit. Hé dat is interessant, ik zit erin. Op dat moment heb je ingebroken in die gedachte. Je hebt dóór dat je gedachten zijn afgestemd op de emoties. Dan komt het hoofd er weer bij: Ja en nu? Kan ik die gedachte ook uitzetten? Wie denkt daar dan? Misschien zijn er wel meerdere intelligenties die meedenken in het collectieve avatarsysteem, maar maakt mij dat wat uit als ik gastheer ben hier en ik heb de mogelijkheid om mijn gedachten om te buigen naar iets anders. Dan heb ik toch ook nog de mogelijkheid om te zeggen: ja maar die gedachten, nou ja misschien zijn die wel van een andere, maar ik vind deze toch wel een stuk lekkerder, ik ga er gewoon in, ik moet mezelf niet te strak zetten maar ik ga daar gewoon in, ik zet hem om, ik kom in een andere gedachte terecht, ik stel mezelf niet eens de vraag of die wel of niet van mijzelf is, ik neem die keuze, ik maak die keuze. Ik ga erin op het moment dat ik in die andere gedachte zit, [dan] zijn de gedragspatronen die daarop volgen weg. Ja?

En ben ik dus niet die emotie. Dat zou je eigenlijk in een soort filmpje moeten zetten hè dat iemand dat ook echt voelt want er gebeurt iets, je komt in een emotie en dan zie je dat brein helemaal reageren whoeh en dan opeens zie je het lichaam en het hele gedrag komt van, weet je - waarom doe je dat nou? Het hoeft toch helemaal niet! Zo even een lolletje. Want het is best af en toe heel erg gemakkelijk als je naar jezelf durft te kijken. Ik bedoel, ik heb dat zelf ook. Maar ik heb het wel snel door, niet altijd natuurlijk, want ik ben ook gewoon in deze werkelijkheid aanwezig.

Voor al de kinderen, ja dat is natuurlijk een heel kwetsbaar punt hè.

Dit is waar we allemaal mee te doen hebben. Het is niet zo dat we uit het trauma aan het therapeuten zijn, maar we zijn zeg maar, het gouden ei in onszelf aan het uitbroeden. Dat is het hè.

Dat gouden ei moet je koesteren door je gewoon terug te trekken uit de gedragsituaties die eigenlijk jezelf gijzelen. En daar moet je heen.

En dan voel je in dat gouden ei allemaal dingen gebeuren, je voelt je gebroken hart, je verdriet, je pijn, alles wat er gebeurd is. Niet gezien worden, het ontkend worden, nog steeds in deze wereld. Laten we er geen doekjes om winden, tot aan het einde der tijden zul je in deze werkelijkheid geconfronteerd kunnen worden met ontkenning. Omdat niet geapprecieerd wordt dat mensen die het vermogen in zich dragen ook meewerken in het openen van actie/reactie patronen dat we in deze werkelijkheid matrix noemen of geen matrix, maakt niet uit, het is een script met alle oneindige mogelijkheden.

Opmerking: Dat is ook een belangrijk punt denk ik ook...

M: Oh valt mee hoor (gelach)

Opmerking: Het slachtofferschap versus verantwoordelijkheid nemen, volwassen worden heeft ook te maken met verantwoordelijkheid nemen. Als jij constant denkt dat in deze realiteit jou dingen steeds overkomen dan denk ik dat je er voor jezelf ook niet makkelijk uitkomt. Voor mij heeft het geholpen om de stap te nemen om op een gegeven moment deze realiteit te zien als een spiegel, die gewoon bestaat in mijzelf. Dat bestaat uit symbolische

M: Wie is ikzelf in dit geval? Is dat Mirjam of is dat..

Opmerking: Jazeker, ik zeg het ook vanuit mijn identiteit, zeker weten. Maar het heeft mij wel geholpen om mijn perspectief te verbreden en verantwoordelijkheid te nemen voor wat er in mijn leven is gebeurd. Daarom kan ik nu ook een andere betekenis geven aan wat er in mijn leven is gebeurd en ik merk ook dat het mijn kracht is, die ik kan inzetten straks.

M: Nou dat is heel mooi. En dat is ook wat ik denk dat we heel erg mogen eren in elkaar, iedereen doet iets op de eigen manier en of je het zo of zo doet maakt helemaal niks uit want we zijn ook niet allemaal hetzelfde. We kunnen elkaar inspireren door voorbeelden op te noemen hoe je dingen doet en ervaart. En dat is gewoon een feit, dat als mensen hun emoties durven te doorleven dat er dan als het ware een soort rust voor terugkeert in het neurologisch systeem. Want emoties zijn in feite allemaal vastgehouden gevoelens en energievelden en dan komt er een uitbarsting door een crash en dan klapt het eruit. En dan voel je vaak ook van dat was heerlijk dit, maar het was misschien maar de eerste verdieping, er zit nog veel meer. Maar die emoties zijn energiepatronen. We hebben een heel mooi energetisch analoog energiepatroon, zo is dit script ook ontwikkeld, maar in wezen kunnen we helemaal vanuit een eigen vermogen keuzes maken die al klaar liggen. Dus je moet wel daartegen een scheiding in durven te nemen. We hebben de mogelijkheid om helemaal eigen keuzes te maken in scripts die al klaar liggen. Dat is heel mooi.

Dat betekent dus als ik mij bewust begin te worden, dat mijn emoties mij sturen en mij eigenlijk gijzelen, dat ik dan maar een heel klein deeltje van al die scripts kan ervaren. Ik moet dus al die emoties gewoon volledig voelen en ervaren, maar ik moet me er niet door laten gijzelen. Ik moet naar die emoties toe.

Dan komen we dus op het punt bekrachtiging uit. Maar ik denk dat we eerst gewoon even pauzeren maar we gaan straks met elkaar een bekrachtiging doen, één of twee en kijken even op de conventionele manier ernaar en dan gaan we er naast op een andere manier naar kijken. En laten we dan ook zorgen dat we elkaar in dat moment ook anders gaan ervaren. Dat is echt heel fijn.

Ik heb het ook over intimiteit met elkaar, want ik houd heel veel van jullie allemaal. Ik kan jullie allemaal niet bereiken en jullie misschien mij ook niet echt door de ruimte en tijd en afstand, maar in de energie wel. En dat is wat je met elkaar kunt afspreken dat je elkaar ziet, dat je elkaar kunt voelen. En dat is een intimiteit waarin mensen zichzelf openstellen en daar zal ik ook een andere plek in kunnen nemen wat ik ook durf te voelen, dat geldt ook voor jullie, dat je enorm gewaardeerd wordt in het moment dat je hier bent, dan heb ik het specifiek over dit nu moment, en dat je niet zomaar een deelnemer of deelneemster bent, maar dat je werkelijk ook iets in komt brengen in de vibratie en dan zie je, maar wacht eens even we zijn wel allemaal individuele mensen, we zijn allemaal individuele energie bewustzijnswezens, maar eigenlijk is ego kwantum organisch bewustzijn opgedeeld, gerepresenteerd, in allemaal verschillende reizigers. Dus ik kan eigenlijk gewoon ook niet zeggen van, ja nou ja je kunt ook meedoen als je niet meedoet want je doet gewoon eigenlijk altijd mee. In mijn ervaring hoe ik jullie ervaar, heeft een verdieping nodig maar ook hoe jullie mij ervaren en hoe we elkaar ervaren. Het is echt leuk, er ontstaat een ander energiepatroon, een ander informatieveld, en een ander script dat gedragen wordt vanuit het hart.

Nou ja we gaan even pauzeren, het is nu tien voor twee, hoe lang pauze hebben we nodig?

Pauze

Er is aangetoond, dat als een mens ergens is geweest, dat het informatieveld, het elektromagnetisch beeld van de aarde, heel subtiel weliswaar maar meetbaar, veranderd is. Als er een mens op een plek komt, dat is dus het DNA van het lichaam, als menselijk DNA op een locatie is geweest, dan is daar een verandering in het veld. Dat betekent dus ook dat we de aanwezigheid niet perse hoeven te koppelen aan een fysieke aanwezigheid, maar wel dat de fysieke aanwezigheid wel echt een diepe imprint achter laat. Als je bij de bomen bent dan weten de bomen dat je er bent. Als je weg bent weten de bomen dat je er nog steeds bent. Jouw lichaam kan wel weg zijn, maar de imprint van het bewustzijn, het DNA dus de eugenetica van het DNA, die blijft er voor altijd aanwezig.

Opmerking: Vooral als je geplast hebt.

M: Vooral als je geplast hebt, ook dat nog. Ja en dan hangt het er ook nog van af of het een ochtendplasje is of niet.

Opmerking: Dat heb je in oude huizen toch ook? Ik voel dat altijd heel sterk.

M: Dit zijn de kwantumfysica, we moeten wel beseffen dat als we deze kennis gaan uitvergroten, dat je dan heel veel dingen zou moeten gaan herzien, bijvoorbeeld geesten, negatieve aanwezigheid. Is het dan wel zo dat het negatieve geesten zijn zoals iedereen dat dus ervaart, of pik je met je DNA misschien wel de eerdere aanwezigheid op, die zich dus in het kwantumveld blijvend manifesteert. Want eigenlijk wordt alles afgestemd en wordt nu in deze boot afgestemd dat wij hier nu zijn.

Dit ligt in het frame van de kwantumfysica van de lagen van hoe onze werkelijkheid zich opbouwt, is het opgeslagen dat wij hier zijn. Dit hele bijzondere moment.

Dus daar waar de mens is geweest of langs is geweest of aanwezig is geweest, vinden veranderingen plaats in dat veld.

Opmerking: Gaat dat ook om spullen van mensen die ergens blijven liggen?

M: Nee, nee het gaat echt om levend DNA. Dat spullen effect kunnen hebben dat ligt aan de observant.

Opmerking: Maar die energieën zijn niet neutraal, tenminste zo beleef ik het zelf niet als ik in oude huizen kom, dan voelt de energie niet goed. Soms kom ik in een huis en dan voelt het juiste heel erg goed. Waar ligt dat verschil dan in?

M: Als jij dan op die plek komt waar het niet goed voelt dan wordt dat veld van jou daar dus ook opgeslagen.

Opmerking: Dat niet goed veld (gelach)

Opmerking: Ja precies dat ik me daar niet goed voel.

M: Maar dat is interessant dit hè.

Opmerking: Dat is heel interessant.

M: Want we raken hier een krachtveld aan van ongekeerde omvang. Dus als jij op die plek bent waar je bang bent of angstig bent dan verandert het DNA informatieveld van het lichaam verandert omdat er een soort storing is tussen dat krachtveld dat binnenin is, het brein kan het niet bevatten, dus die gaat het omzetten in angst en pakt ook nog een keertje de informatie vanuit het veld van wat hier is gebeurd. Voor je het weet kun je op een negatieve plek waar niet leuke dingen zijn gebeurd, kun jij dat veld worden van wat daar gebeurd is en dan is het aan ons de kunst, en de kunst is dus de creatie, om in die momenten niet dat veld te zijn maar autonoom bewustzijn.

Wat er dan gebeurt is dat je met je innerlijk bewustzijn zo'n krachtig veld representeert dat al die informatie die ligt opgeslagen in dat holografisch interdimensionale veld, dat bestaat uit 8 verschillende velden, lagen en dieptes, de wetenschap heeft nog maar één veld gevonden hè, dat is de intermoleculaire ruimte, de rest moeten ze allemaal nog bewijzen maar ze kunnen wel meten dat het er is, maar ze kunnen niet bewijzen *hoe* dat er is, dus dan is het een theorie, maar dat door jouw aanwezigheid in zo'n veld het hele veld opgeruimd wordt doordat jij krachtig bent. Dus het is niet voor niets dat wij dat gevoel soms hebben van daar moet ik gewoon even zijn.

Je komt daar iets brengen maar je kunt niet zeggen met je hoofd wát. En toch weet je, goed dat ik hier ben.

Opmerking: Kan het dan ook zijn dat in de tijd bijvoorbeeld het aantal uren je er effect van hebt in je lijf, of niet fijn voelen dat een ander deel van je wezen daar dan wel aanwezig bent of ... ik zal het concreet maken. Ik ben anderhalve dag zoet geweest voor mijn gevoel met sensaties in mijn lijf want ik sliep ergens op een plek waar ik het heel warm en zweterig had en hartkloppingen en daar onder door was ik echt. Tot het moment dat ik weer de deur ben uitgegaan ja en ik daar mee bezig geweest.

M: Dan betekent het misschien dat je op dat moment dat veld op de één of andere manier toegang geeft om ook in jouw veld te zijn, ik noem dat gewoon communicatie tussen velden, dat is een communicatie tussen die velden, maar op de één of andere manier ligt er voor ons ook wel een mogelijkheid om zoveel zeggenschap te hebben dat dat veld dus niet definitief in ons nestelt. Dus dat je dat in het moment kunt ervaren en hup... je gaat eruit en je bent het kwijt.

Als dat dus langer doorwerkt dan heeft dat dus te maken met de persoonlijke dingen zeg maar. We hebben het vermogen om dat direct af te sluiten. Je kunt ergens in en je kunt ergens uit.

Maar als bijvoorbeeld de situatie die je ervaart iets is van ruimte, die in dit voorbeeld niet leuk is, want het kan natuurlijk ook een hele leuke ervaring zijn hè, het is niet allemaal kommer en kwel, je kunt ook in een enorme vreugdesprong terecht komen, dat je op een plek in de natuur bent of misschien wel zelfs in een flatgebouw en denkt: "hoe kan ik hier, hier zo vrolijk worden," ja er wordt zoveel levensenergie gestuwd, maar als het iets niet leuk is dan hebben wij de neiging om van het niet leuke geschokt te raken. We raken geschokt en op het moment van de shock raken we de controle over onszelf kwijt, waarbij dat informatieveld eigenlijk in ons terecht komt en dan wordt ons eigen informatieveld, dus ons eigen patroon van trauma, wordt daar eigenlijk bijgelegd en dan worden we het. Daar moet je dus heel bewust in gaan werken.

Maar goed, menselijk DNA heeft dus invloed op het kwantumveld. Met dat stukje DNA wat we tot nu toe in ons vermogen hebben, ietselpieseltje stukje wat enorm krachtig is, maar ik druk het wel even zo uit om te beseffen dat dat kleine stukje zoveel impact heeft op het veld waarin we leven.

Wat gebeurt er als mensen zich meer bewust worden? Dat die kracht toeneemt. Wat voor impact gaat dat hebben, jouw aanwezigheid in dat veld? Wat voor impact zou een andere beschaving hebben die volledig in dat krachtveld staat, wat voor impact zou dat hebben als zij in dit veld komen?

Opmerking: Het was heel ervaarbaar toen wij met z'n allen in Blégny lagen de eerste nacht, dat hele veld was in beweging, je voelde werkelijk die shift steeds maar weer, de hele nacht door, totdat het zich een beetje ebde. En een dag later dat we gesetteld waren met al onze bewustzijns, ons DNA dus die in die velden aanwezig waren, meerderen hebben dat opgemerkt.

M: Dan ontstaat er misschien ook wel een soort van gezamenlijk bewustzijn, waarbij je dan niet jezelf kwijtraakt maar je voelt wel dat je een deel bent in dat hele wezen wat eigenlijk ontstaat in dat veld. Dat is mooi hè. Dat is in feite ook wat de oorspronkelijke volkeren van deze aarde, die dus echt verbonden zijn met de natuur, de wetten van deze wereld, hoe ze van origine zijn gecreëerd, waar ze mee werken. Dus dat je elkaar in dat veld ontmoet, dat er een gezamenlijk bewustzijn ontstaat.

Een gezamenlijk bewustzijn, wij zien hier vandaag bijeen omdat wij ons zelf geroepen voelen terug te keren in onszelf.

En we komen hier niet om naar de ander te luisteren, maar we komen in feite om dat gezamenlijke bewustzijn neer te zetten.

Opmerking: niet alles verstaanbaar.

M: Dus die menselijke aanwezigheidsbewustzijn dat je ergens bent wat een stempel eigenlijk achterlaat in dat veld, dat heeft dus een impact. Wat voor impact heeft jouw bewustzijn, jouw aanwezigheid in je eigen leven? Probeer het even in een vorm te zetten wat ik zeg.

Als jij met jouw lichaam, met jouw bewustzijn aanwezig bent in een situatie elders, fysiek of niet fysiek, heeft het effect daar. Als je je bewust wordt van deze diepgaande impliciete gebeurtenis dat je invloed hebt op een ander als je dat dieper bewust wordt, zal je zelfs als een verstoring kunnen worden ervaren door de mensen, omdat je die velden eigenlijk opklopt en verrijkt eigenlijk met jouw aanwezigheid. Dat is allemaal begrijpelijk. Maar nu gaan we naar onszelf. We zijn met onze eigen aanwezigheid, onze eigen DNA dus aanwezig in onze eigen omgeving. Hoeveel stempelen we dan onze eigen informatie af in ons eigen systeem? Wat is dan een bekrachtiging?

Mirjam jij wou net wat zeggen, ik hou wel vast waar ik was gebleven hoor.

Opmerking: Ik vroeg me af van hoe ervaar jij een vliegveld? Het klinkt misschien heel raar wat ik nu zeg.

M: Nou dat is inderdaad wel heel vreemd hoor (gelach).

Ik vind het helemaal niet raar, ik vind het een hele mooie vraag.

Nou ik ervaar het eigenlijk niet anders dan een doorsnee woonwijk, energetisch. Het zijn allemaal invloeden van mensen die daar langs komen en ja dat laat allemaal iets achter. Ik ervaar het vliegveld echt als een gigantische chaos. Als ik zo'n terminal of een ruimte binnenkom of vliegveld dan wordt het chaos, zoveel informatie bij elkaar, zo ongeordend en zo chaotisch.

En jij, hoe ervaar jij dat?

Opmerking: Ik had het met Johan Bosch erover, we hadden zo'n beetje hetzelfde. Het was een mooie herkenning zo van, ja hij zei ook: "Ik heb af en toe het gevoel alsof ik niet meer in mijn lichaam zit." Maar ik heb dat ook wel als ik daar rondloop dan ben ik ook gewoon heel duizelig en licht in mijn hoofd en zweverig inderdaad.

M: Je mag de aarde beschouwen als één groot vliegveld. Kijk maar wat voor chaos er is. Er komen zoveel galactische en kosmische stromingen al bij elkaar in deze werkelijkheid en er is zo'n storing eigenlijk al op het moment dat je hier geboren wordt en dan kom je ook nog een keer met je eigen imprint van wie je bent en in je wezen kom je hier ook nog iets brengen, dat is één groot bewegingsorkest als het ware.

Het gaat mij niet lukken, jullie misschien wel, mij gaat het niet lukken om met mijn dirigentstok daar een bepaalde eenheid in te krijgen. Dat gaat mij niet lukken. Maar wat mij wel lukt is om mijn uniciteit te laten zien. En dat ik daarmee mijn uniciteit, mijn waarheid, mijn zuiverheid en mijn oprechtheid en door daar gewoon over te spreken ook al zijn er misschien veel mensen poef die flecteren met hun denkbeeld en poef etc. maar door mijzelf te laten zien, wat ik voel hoe ik mijzelf als mens ervaar en als man ervaar, omdat ik zo'n aardig mannelijk lichaam heb, dat ik dus op mijn manier mag zijn zoals ik ben en dat ook volledig gewoon in mijzelf toestemming geef en daar ook gewoon open in kan zijn, lever ik een bijdrage binnen die chaos. En zie ik ook dat het stukje wat ik breng, en dat vind ik ook heel fijn, dat andere mensen daardoor ook een stuk uit hun chaos kunnen komen.

Vaak eerst in de chaos doordat ze iets voelen wat zoals bewust van de al aanwezige alom bekende chaos en dan ben je je daar bewust van en ga je daar doorheen en dan kom je meer in de rust. En dat is wat we met z'n

allen op de eigen manier allemaal kunnen doen.

Het is iets heel groots en we hebben in de pauze nog een paar opmerkingen gelanceerd, ja over oorspronkelijkheid en we praten dan in onze aardse termen over ziel, bezieling hè, ja wat is dan een ziel? Een ziel is eigenlijk meer een naam voor iets wat de mens op deze wereld niet kan bevatten, nou we noemen dat ziel, dan weten we nog steeds niet waar we het over hebben terwijl we het inmiddels ziel noemen maar we doen in ieder geval alsof we weten waar we het over hebben. Want dat deel dat we niet snappen wat het is, dat reist dan kennelijk naar deze aarde.

De vraag en de opmerking van, ja dat bewustzijn, ziel, wat dan uit een andere werkelijkheid komt, zou zo kunnen zijn dat als we onszelf hier terug zetten in onszelf, dat we ons van het slot afhaken eigenlijk wat op ons is aangebracht of wat we zelf hebben gedaan, dat laten we allemaal in het midden, geen verwijzingen naar andere krachten, die sloten zitten er nu eenmaal in, ik moet er dus gewoon zelf mee dealen, kan het zo zijn dat als ik de sloten van mijn systeem afhaal en mijn bewustzijn zich meer opent dat ik daarmee ook iets verander in die oorspronkelijkheid die ik van origine ben, dus waar mijn ziel vandaan komt. En de vraag daarover, "ja is die oorspronkelijke wereld er eigenlijk ook wel, is die er wel?"

Toen werd er gezegd, het is eigenlijk wel goed dat we dat na de pauze doen, niet iedereen heeft het gehoord en toen besloot ik van "ja het is wel even nodig dat we dat bespreken."

Dat gaat allemaal om perceptie. Als wij ons vasthouden aan een soort beeld van "alles is er al" dan krijg je toch een automatisch systeem van dit is een soort leerschool waar je goed je best doet, je kunt toch weer terug naar de wereld waar je vandaan komt.

Stel je voor als dat allemaal zo is, dat er een wereld is waar je vandaan komt, dat die wereld eigenlijk alleen maar existentierecht heeft, bestaansrecht heeft op het moment dat je hier in je ware kracht kunt terugkeren. Dan maak je het ineens een hele duizelingwekkende verandering in het verhaal. Dan is het vanaf dat je dus op een passieve manier heel actief met bewustzijn bezig kunt zijn, passief omdat je weet er is toch wel vloer onder de voeten. Maar als opeens zou blijken dat alles draait, het rehabiliteren draait om om wat je hier op aarde doet, dan wordt het ineens een hele andere windrichting.

En dat vind ik toch wel een heel belangrijk punt om hier eventjes aan te raken, dat we niet zomaar moeten geloven in dat eigenlijk alles past bij wat ons het beste uitkomt. Misschien ligt daar onze grootste beschaving wel.

Kijk gewoon naar hoe belangrijk het zou kunnen zijn om hier in eerbied als mens te leven. Want hier liggen misschien wel de bouwstenen om helemaal terug te keren in dat stuk door hier op de meest eenvoudige manier mens te zijn in een overweldigende wereld die eigenlijk haaks staat op wat je van binnen voelt. Dat je binnen dat systeem je drive kunt vinden, je draai kunt vinden, je passie kunt voelen, je kern kunt aanraken en dat ook in alles wat je doet kunt bewaken en dat je daarmee juist misschien wel op die meest eenvoudige manier iets doet waardoor die wereld waar je vandaan komt überhaupt weer toegankelijk wordt. Of wel dan pas weer bestaat. Als alles aan elkaar gekoppeld zit, je kunt iets wegdenken maar je kunt ook iets bedenken. En zo kunnen wij met ons allen ook iets bedenken wat er niet is. Wat er dus wel is in onze gedachten maar niet perse hoeft te bestaan.

Ik zeg dit eigenlijk maar om één reden, om meer noodzaak vanuit ons hart te laten stromen om niet te rekenen op iets wat er later nog zou gaan gebeuren. Maar dat we het nu doen. Nu!

Opmerking: Martijn is onze broncode heel of kan die ook gefragmenteerd?

M: Gefragmenteerd.

Opmerking: Zijn we hier ook om onze broncode weer te repareren?

M: Er is een intelligentie in het bewustzijn, dat zijn eigenlijk heel nauw aan elkaar verbonden onderwerpen. Er is een enorm groot kosmisch Weten, kosmisch bewustzijn. En dat kosmische bewustzijn dat is het intelligent bewustzijnsveld, voelend bewustzijnsveld. Maar dat kosmische bewustzijn dat bestaat eigenlijk door alle wezens die dat ook in zichzelf voelen. Die ook dat bewustzijn, die goedkracht in zichzelf dragen.

In feite zou je kunnen zeggen dat ik zal het andersom zeggen. In Nederland als we een radiozender beluisteren, dan kunnen bijvoorbeeld 100.000 mensen die radiozender beluisteren omdat er één persoon is die het uitzendt. In het kosmische bewustzijn is het andersom, daar is die radiozender omdat 100.000 mensen dat gelijker tijd uitzenden. Snap je? Dus hij wordt gecreëerd vanuit een gemeenschappelijk maar wel individueel goedkracht godswezen, die daar in zichzelf erkent en daarbij eigenlijk een deeltje is van het geheel.

Want wij hebben op de aarde gedacht en dat is een gedachte die niet van ons is, is dat die kracht er überhaupt is, iets buiten onszelf, en dat we daar dus lid van kunnen worden op de één of andere manier.

Maar dat kan helemaal niet. Op het moment dat jij die kracht in jezelf niet voelt dan is die kracht buiten jezelf er ook niet. Je kunt namelijk die grote radiozender die door al die andere wezens gedragen wordt, kun je minder ontvangen in zo'n grote verstoring als waar we met elkaar in leven.

Dat is het versnipperde bewustzijn. Dus het is gefragmenteerd en wordt dus niet alleen gedragen door wezens van deze wereld maar in de hele kosmos wordt dat gedragen.

Het is een heel niet benoembaar energieveld en als je mensen in verwarring brengt en dat kun je praktisch op een simpele manier, als je in je buurthuis verstoring brengt dan is er op een gegeven moment geen gezellig energieveld meer in het buurthuis, dan is er overal ellende dan is dat wat je met elkaar zo fijn vindt, wat je

borgt en wat je bewaakt met elkaar, is weg. En dan gaat iedereen naar huis en iedereen geeft de schuld aan elkaar en praat over elkaar en iedereen roept: "Ja het is weg, het is verdwenen" maar er is niemand die zegt: "Ja maar ik ben het zelf, ik moet weer terug dat buurthuis in, ik moet het goede laten zien, laten voelen in mezelf, ik moet het in mezelf weer neerzetten. Ik moet daar gewoon in gaan en het Zijn. En misschien dat ik dan wel heel lang alleen ben in dat buurthuis, maar misschien ook wel niet." Snap je en dat is het een beetje waar het om gaat, dat God een compleet ander veld is. En zo eenvoudig als ik het nu zeg is het natuurlijk absoluut niet, want het is best heel complex omdat het niet gerelateerd is aan maar één universum, het is een enorm kwantumbewustzijn. Dus de kracht van het Godsbewustzijn is enorm groot, maar er zijn wel bepaalde dingen gebeurd in dat veld waardoor er een soort versplintering heeft plaatsgevonden. En daar zitten wij dan allemaal. En als we niet opletten zijn we allemaal bezig met het zelf verrijken van bewustzijn in ons leven, wat heel prettig is, maar misschien mag ik er ook zijn in jouw leven? In jouw bewustzijn hoe je mij ervaart? En andersom. Dat is de ware taal van God. God is een taal. Is een gezamenlijk erfgoed. Het is dienstbaar.

Opmerking: Dat deel los je nooit alleen in jezelf op.

M: Nee, je kunt wel een stap maken in dit bewustzijn hier, zeg maar iets in jezelf neerzetten wat een anker is wat je op het moment dat je het leven uitgaat, wat wij overlijden noemen, in jezelf borg en in kunt zetten omdat je dan weer een bouwsteen in jezelf hebt waarmee je jezelf verder kunt ontwikkelen, maar in het grote geheel zorgt dat eigenlijk nog niet zoveel. Dus er staat gewoon echt veel op het spel. Je moet het in kwantum zien. Dat is ook één van de redenen waarom dat hele fenomeen van bezoekers aan deze werkelijkheid, al die lichtbollen die over de hele wereld worden gezien, het is niet zomaar iets hè. Dat is niet voor niets dat het zich op deze manier aandient.

Dus we moeten gewoon wel durven zeggen van, ja het is gefragmenteerd. Dus het moet ook bij elkaar komen. In de kern spreken we over het samensmelten. En daarom ben ik ook zo blij dat ik niet hoeft te zijn zoals jullie en jullie alsjeblieft ook niet zo zijn zouden moeten als ik. Je moet echt je eigen stuk mens zijn van deze wereld plus dat innerlijk in jezelf bewaken. Want dan borg je namelijk ook dat unieke stuk, dat fragment dat jij in jezelf draagt.

Het is een soort informatie, een collectief informatiebewustzijn wat energetisch een eindresultaat is van gewoon een spiritueel, intellectueel bewustzijn, en als dat versplinterd is geraakt, dan ben jij dus de drager/draagster daarvan van dat deel en dat voel jij ook in jezelf.

Dat deel hoe sterk het ook overprikkeld kan worden door deze werkelijkheid, dat deel roept ons zo nu en dan heel krachtig in onszelf. Dan worden we gewoon tot de orde geroepen, zoiets van dat kan een hele plezierige ervaring zijn, door onszelf geroepen van: ik moet daar naar binnen, ik voel iets, oh ja ik heb ook nog een hart. Maar dit is iets heel serieus. En misschien dat wij als beschaving de waarde van het leven nog helemaal niet eens kunnen doorgronden omdat we gewoon het grote geheel niet zien.

Dus ik richt me dan gewoon lekker op de natuur, dat is voor mij mijn communicatie. Ik ben de afgelopen dagen even lekker in de tuin bezig geweest en dan ga ik tegen de bomen zeggen van: "Ik ga even zo wat ruimte creëren hier en ik weet dat ik jou niet snoei," dat is een collectief bewustzijn. Het is niet een boom die een eigen ziel heeft, het is een collectief kwantumveld. Ik spreek tegen het kwantumveld en dan zeg ik: "Ik snoei er wat tussenuit maar alles wat hier is kan zich dan gewoon verplaatsen naar het andere veld daarnaast zodat die opening er wel kan zijn". Ik ben dus in communicatie. Ik hoef niet overmand te worden door gevoelens en eigenlijk allerlei strijdgroepen in te zetten dat daar een boom wordt gekapt wat niet mag. Ik communiceer als wezen met dat veld. Dan ben ik daar mee bezig en voel ik, ja dit is de basis, de basis is communiceren met de natuur.

Opmerking: Maar dat veld kun je tenminste dat heb ik wel eens als je naar een boom of naar één boom kijkt dat je denkt: die boom is in mij.

M: Laten we dat maar eens toepassen op een heel bos.

Opmerking: Ja dat bedoel ik.

M: Dan wordt het heel druk. Dat is het hè. Je visualiseert alles één op één, maar dat komt omdat we onszelf ook als één ervaren. Ik ervaar mezelf als één, die afgescheidenheid, dan sta ik tegenover een boom dan kan ik één zijn met die boom. Maar waarom zou ik niet gewoon één zijn met alle bomen op de wereld? Of misschien drie i.p.v. één. Dat soort dingen. Heel ontvullend eigenlijk hè wat ik nu zeg, ja het is ook zo logisch. Dus het klopt, je kunt dat met één boom voelen, maar het zit hem niet in één boom. Het zit hem in het bewustzijn. Het hele bos kun je voelen.

Opmerking: Alles zit in jou ook dan.

M: Informatie die je naar binnen haalt door de waarneming is in jezelf aanwezig.

Opmerking: Maar ik zie heel vaak geometrische vormen, die zie ik eigenlijk altijd *in* mij, dus ook niet buiten mij. Dus die zie ik niet geprojecteerd, daarvan wil ik dan begrijpen wat het betekent. Ik snap het totaal niet.

Het is een taal maar..

M: Wat we zien in deze werkelijkheid, omgezet in een beeld, is dat deze werkelijkheid, maar ons brein ziet deze werkelijkheid niet maar ervaart alleen maar elektromagnetische en elektrische pulsen. En die elektromagnetische velden zijn resonantievelden en als je elektromagnetische velden omzet naar geluidsfrequentie bijvoorbeeld of naar een lichtspectrum dan ontstaat er dus in zand geometrie of in een lichtspectrum ontstaat er dus geometrie. Dus wat je ziet binnenin is gewoon de taal van buiten.

Opmerking: Ja dat is het wel.

M: Natuurlijk is dat het. Ik zeg het.

Opmerking: Ik heb nog een vraag over iets waar je vanochtend over begon over iets schouwen en als je daar dan aandacht aan geeft. Ik zag bijvoorbeeld van de week een ijsbeer en ik zag dat ie doodongelukkig was en als ik daar naar kijk heb ik dan altijd van, moet ik daar ook iets verder mee. Want je zegt kijken, wat is dan precies het aandacht stukje? Ik vind het heel moeilijk om dat te duiden omdat het nogal vrij vaag is voor mij. Kun je dat misschien

M: Ja. Je achterbuurvrouw Jenny vertelde net iets over haar dochter. Dat is eigenlijk een beetje dezelfde situatie. Je ziet iets, er is iets en je wordt er door geraakt. Ook met die beer, met een dier, je wordt door iets geraakt. Op het moment dat je geraakt wordt komen er gedachten. Zo werkt het systeem. Dus er is eerst een emotie, een gevoel en dan komen er gedachten. Je vraagt: "Moet ik er nog iets mee, het gedragspatroon?" Dat is stap drie, terwijl je eigenlijk bij stap één zit want je voelt iets, je voelt iets heel wezenlijks. Je wordt er door geraakt. Wat ik ervaar, maar dat wil niet zeggen dat het ook zo voor jou werkt, zo werkt het voor mij wel, ik ervaar in dat moment ten diepste de verbinding met dat dier. Ik voel zelf dat ik heel intens verdrietig kan zijn of heel diep intens verbonden ben met dat dier. En in dat moment dat dat er is, ga ik dus niet naar stap drie van het gedrag, het handelen, maar ik ga heel bewust stap twee inzetten in stap één, namelijk dat ik er iets over denk. Dus mijn gedachten worden geleiders in dat wat ik voel. En ik voel dat ten diepste in mijzelf en daarbij zet ik de kracht van mijn gedachten in om iets te denken in lijn van die emoties. En dat kan ik niet vertalen in een woord maar meer in een gevoel. Ik voel op zulke momenten. Dat zou je kunnen doen, dat is mijn uitleg. Ik kan het niet in woorden...

Wij moeten durven gaan bevatten dat het niet alleen blijft bij de emotie, maar dat dat voelen, dat krachtveld dat helemaal door ons heen gaat dat we dat eigenlijk durven te richten op datgene wat we dus voelen, waarbij er contact komt, dat gebeurt dan via de kracht van de mind, die geleid wordt door het hart, projecteren we eigenlijk die informatie naar dat wezen toe.

Dat is erkenning in de energie, het wordt gezien, Godskracht. Dat is het. God ziet het, de kracht in jezelf ziet het.

En op dat moment merk je als je het op die manier gaat ontwikkelen zoals ik het nu zeg en dan uiteraard op je eigen manier, ga je ook merken dat op het moment dat je dat doet dat je die tweede stap inzet en *whoem* de geleide gedachte heel krachtig in dienst van die innerlijke kracht de gedachte als het ware inzet, dan merk je direct ook dat de emotie wegvloeit. Dan heb je hem gegeven *whoem*. Dan ben je vrij, dan gutst er nog wel van alles door je heen want je hebt verbondenheid maar je voelt dat de gijzeling weg is. Want die zou dus de hele dag door kunnen gaan, ik ben zo ontroerd, verdrietig, kwaad en boos om wat er gebeurt is met dat dier. Dus je moet je gedachte inzetten. Daarom worden wij ook gecoördineerd in denken, we moeten niet denken dat

Opmerking: Kun je ook zeggen waar dat vandaan komt, waarom je geraakt wordt? Dat is eigenlijk wat je zegt toch?

M: Ja in feite wel.

Opmerking: Waarom heb je die gedachte? Ja, oké.

M: En voor mij zit er ook geen verschil tussen bijvoorbeeld een film of deze film. Want ik ervaar dat gewoon hetzelfde. Want als ik naar een film kijk voel ik een hele diepe emotie bij een film maar daar kan ik achteraf stap 3 niet uitvoeren want het is maar een film. Dus daar zit geen gedrag, ik kan hooguit de producer bellen van wat heb je nou gedaan?

Ik ben helemaal zwaar in de emotie gegaan en ik heb er van alles over gedacht en nu wil ik ook wel even een handeling eraan koppelen. Ja meneer, sorry het is maar een film. Oh ja. Moet ik het toch echt doen met mijn emoties en mijn gedachte over die film. Het is ook een film, dus ik hoef niet altijd iets te doen.

Ik denk dat het voor ons allemaal heel verhelderend werkt, voor mij is het het moment dat de "knip" voorbij komt, op dat moment gaat de gijzeling weg en het blijft niet meer in mijn systeem zitten.

Ik zet hem om in mijn gedachte en mijn gedachten zijn zo krachtig en ik zend dan datgene wat ik voel binnenin mijn hele systeem, zend ik in mijn bewustzijn naar de ander van dat het gezien is.

En dan haal ik gewoon een keer diep adem en dan voel ik een soort kippenveld door mijn lichaam heen gaan en dan voel ik het ook wegvloeien. Dan hoef ik het ook niet terug te halen dan is het gewoon klaar.

Dan heb ik in feite mijn imprint met mijn DNA in dat veld gezet.
En daar zijn krachten echt ongelooflijk bang voor, omdat het script veranderd is.

Opmerking: En om de ruimtes te schonen kan je dat DNA niet wegpoetsen? Dat is een imprint. En die is er.

M: Ja dat klopt, die is er. Je kunt dat niet weghalen, dat blijft altijd staan. En dat is ook heel eerlijk omdat in feite iedereen die iets komt brengen in een bepaalde plek ja wie ben ik om daar een moment weg te poetsen of andersom. Want het zou te gek zijn hè. Het is in ieder geval in mijn werkelijkheid is dan het schijnen van mijn autoriteit en mijn eigen kracht in respect wat er allemaal gebeurd is, is op dat moment leidinggevend. Die kracht die ervaar ik, dus niet wat er allemaal gebeurd is daar binnenin.

En dan hoef je ook geen duivels uit te drijven of demonen op te ruimen of entiteiten naar het licht te sturen en zo. Hoeft allemaal niet, je kunt gewoon beseffen er is gewoon veel gebeurd hier in het veld en wat er ook gebeurd is is oké, maar ik ben hier nu hè. En mijn lichtveld breng ik hier naar binnen.

En ik hoef ook niet te roepen "het licht overwint alles". Dat zag ik dan onder een nieuwsbrief van Marcel Messing staan "en het licht overwint altijd de duisternis." Ik begrijp dat dat er staat, het is natuurlijk gewoon een hele mooie kreet. Maar wie weet waarvan en hoezo en waardoor.

Waar wil je van winnen en wat win je dan eigenlijk precies? Wat is de prijs dan hè. Is er een prijs überhaupt.

Opmerking: Ik bedoel, als het licht aangaat is het niet meer donker, dat is dan heel eenvoudig.

M: Waar gaat het licht precies in aan?

Opmerking: Maar dat stond toch onder die brief? Nou dat bedoelt ie dan toch? Heel eenvoudig.

M: Dat is de hele context waarin je dat soort dingen ziet.

Zullen we het nou eens hebben over bekrachtiging?

Hebben we eigenlijk al hè, dit is daar een onderdeel van.

Opmerking: Maar ik was nog eventjes bij dat DNA, dat we maar een klein stuk gebruiken en je was op weg naar die kracht dus ik dacht je zei "ik kom er straks op terug."

M: Ja in de bekrachtiging ja.

Het allerbelangrijkste van de DNA informatie dat is naar mijn opvatting voor de mens waar we de menselijke stappen nu dus zetten, is dat we tijdens onze aanwezigheid ergens onszelf ervaren in dat moment. Dat versterkt als het ware de herschikking, de imprint van de aanwezigheid.

Dus iemand die zich heel onbewust ergens begeeft, die laat net zo goed informatie achter als iemand die dat heel bewust doet. Alleen er zit wel een verschil tussen. Hoe krachtiger je aanwezig bent in een plek of een situatie, hoe krachtiger dat holografische veld van het DNA reageert. Hoe meer je beseft dat je daar bent. We zijn eigenlijk altijd per ongeluk overal aanwezig. We hebben het niet eens door, het coördineert zo raar dat 90% van het weggetje dat je affietst weet je je niet eens te herinneren. Dat is gewoon weg, dat gaat naar een ander deel van het brein. Je bent heel onbewust aanwezig.

Kijk er zijn sporen op deze aarde gevonden, er zijn sporen aanwezig op deze aarde, die in aansluiting op wat ik net vertelde over de DNA, wijzen op de aanwezigheid van een andere wereld die hier dwars doorheen ligt. Die wij dus niet zien doordat onze ogen zo weinig zien, 0,05% van het totale spectrum wat er te zien is. Die aanwijzing dus dat hier een andere wereld doorheen loopt, die aanwijzing wordt eigenlijk onderbouwd door verandering in het veld van de aarde, dat kunnen ze meten. Wij lopen dus eigenlijk ook door een andere wereld heen en de andere wereld loopt door ons heen.

We zouden moeten vermoeden dat onze aanwezigheid, onze manier van hoe wij ons manifesteren, invloed heeft op die wereld, maar ook dat de aanwezigheid van die andere wereld invloed heeft op ons. En één van die belangrijke plekken, daar hadden wij het zonet al eventjes over, plekken op de aarde, piramideplekken die helemaal niet om de piramideplekken gaan, maar dat zijn de locaties, eigenlijk zijn het DNA locaties van het bewustzijn van die andere wereld.

Nou we gaan maar de bekrachtiging doen. Dit is wel heel interessant en leuk om het over te hebben, we kunnen het er ook nog wel verder over hebben maar ik denk dat het ook wel even goed is om dat stukje bekrachtiging ook even door te nemen.

En misschien dat ik daarna de aansluiting kan vinden in het veld om daar iets over te zeggen.

Dus ik breek direct iets af als ik merk van dat ik dat niet kan vertalen.

Er schoot opeens een heel leuk moment door me heen, tenminste dat vind ik leuk. Er kwam een vrouw naar mij toe een paar weken geleden, ze zei: "Nu ben ik al 20 jaar met spiritualiteit bezig en dat heeft me ongelooflijk veel gebracht. Ik ben helemaal opgeklommen en overeind gekomen. Ik heb me helemaal zelf ontwikkeld en het was echt heel fijn en toen is er iets in mijn leven gebeurd, toen ging alles mis en uiteindelijk kom ik jou ook nog tegen." (gelach) En toen vroeg ik aan haar: "Wat is daar dan erg aan dat er allemaal dingen gebeuren die ja gewoon niet plezierig zijn." Ze zegt: "Ja maar daar heb ik toch niet voor gewerkt. En dan kom jij ook nog met je verhaal en breek je het laatste stukje ook nog af." Dan vond ik zo eerlijk en open hè. Ik vroeg aan die mevrouw, ik zeg: "Goh maar als nou dit moment van alles wat je hebt geleerd als je dat dan in een andere

volgorde neerzet dan is dat toch eigenlijk gewoon een hartstikke mooie boodschap? En dan ga je zien dat het er echt om draait hoe je jezelf ervaart." Toen zei ze: "Ja je kunt me nog meer vertellen maar dat geloof ik niet." Dat vond ik zo'n leuk antwoord. En zo is het ook hè. Als je dat niet kunt weten, dat niet kunt geloven dan is het ook niet zo.

Je hebt het woord placebo natuurlijk wel eens gehoord, placebo wordt heel vaak gebruikt in dat je iets bedenkt en dat het dan gewoon een geloof is, maar uiteindelijk is het de gedachtekracht hè. En op het moment dat onze gedachtekracht toeneemt en dat die ook nog geleid wordt door een innerlijk weten van binnenuit, ja dan kunnen we het placebo effect oftewel de resultaten die voortkomen uit ons denken als het ware, dat zijn dus niet resultaten van ons denken, maar we openen scripts met ons denken, want zo krachtig is deze gedachte van de mens niet, ze kan hoogstens scripts openen ja, en als je in die vrije scripts kunt komen die dus gesloten zijn, dan kunnen die krachten verder ontwikkelen want op het moment dat je je daar dus zelf in bevindt in dat openen van die scripts, denken met de mind, dan kun je ja goed zeggen dat je weer voor een deel de Godsrol erin presenteert.

Oké we hebben het de afgelopen jaren vaak gehad over bekrachtiging hé. Wie wil daar iets over zeggen over ja of nee dat heeft mij heel erg geholpen. Ik neem onderhand een slokje. Wie zegt dat, het heeft me helemaal niets gebracht? Het helpt me helemaal niks?

Opmerking: Het heeft me veel geholpen als ik het zelf en alleen deed en op momenten dat we het gezamenlijk of in groepen deden niet.

M: En wat gebeurt er in jouw beleving als je een bekrachtiging doet in een groep? Het heeft echt aandacht nodig, dit is zo belangrijk.

Opmerking: Omdat ik dan toch merk dat er nog zo veel individueel zoek is hoe je het doet en hoe je je afstemt of waar je op afstemt. Er is zoveel individueel nog onduidelijk en zoeken, discussie. We moeten allemaal hetzelfde doen, nee we moeten het allemaal op onze eigen manier doen. Dus er is dan heel veel verstoring vanuit die persoonlijkheid, of verstoring, nee het is geen verstoring maar gewoon met elkaar zoeken daarnaar en daarbij over het algemeen ook wel het idee dat het wel van hetzelfde moet zijn wil het dan ook werken. Nou daar ging dan zoveel tijd en energie en aandacht naar toe dat het effect daardoor, voor mij in ieder geval, heel erg geminimaliseerd werd over het algemeen. Terwijl als ik het in mijn eentje doe, dan hoef ik daar niet allemaal mee bezig te zijn en kan ik volledig in de diepte en de kracht gaan. Wat niet wil zeggen dat het ... ik bedoel het is verder wel heel oké, ik heb het een aantal jaren wel gedaan en het is wel gewoon heel erg goed en leuk en oké geweest. Maar als je het hebt over effect, dan dat.

M: Wie nog meer?

Opmerking: Ik heb nog nooit een bekrachtiging helemaal gehoord, ik val altijd in een hele diepe, coma-achtige slaap.

M: Je valt in slaap, ja maar dan is het gewoon je eigen schuld (gelach)

Opmerking: Ik heb het eerder andersom eigenlijk... oh sorry

M: Maar dat is heel mooi dat dat gebeurt. Ik heb wel eens verteld over dat die krachten van de mensen, het huidige denken, ligt opgeslagen in een golfengte dat we het bèta bewustzijn noemen hè. En op het moment dat je met die bekrachtiging bezig bent, met het focusmoment want dat is het eigenlijk, de focus naar binnen toe, dat je dan in een soort slaap komt, dan verschuiven je hersengolven dus. Dus er gebeurt wel echt iets. Het zou handig zijn als eigenlijk iedereen in slaap valt op zo'n moment, omdat we daar eigenlijk mee uit de slaap komen. We verschuiven naar een andere werkelijkheid die hier dus doorheen ligt, in onszelf, allemaal verschillende circuits.

Opmerking: Ik wou zeggen, ik heb precies het omgekeerde (verder niet verstaanbaar)

Opmerking: Ik dus ook, als ik mezelf niet de ruimte gun in mijn eentje, ik denk dat daarmee alle oordelen op jezelf en het geloof in jezelf als ik op mijn eentje ben dan kan ik het helemaal niet zo goed. In een groep voel ik veel meer die ruimte. Vind ik wel grappig om te horen dat jij het dan weer anders hebt.

M: Bijzonder hè, dat we allemaal zo op onze eigen manier dat weer kunnen ervaren.

Opmerking: Ja ik heb het voor mezelf vanuit de emotie gedaan. Als ik een krachtige emotie voelde heb ik die gebruikt om te bekrachtigen en in groepen heb ik het ook heel fijn gevonden, ik voel daar een heel sterk veld ontstaan.

Opmerking: Ik heb als ik daarop terugkijk, denk ik de bekrachtigingen van de Crowd Powers vond ik heel fijn om achter mijn laptop in mijn eentje te zitten en ook als de bekrachtiging in b.v. Nederland het veld diende kon ik me zonder dat ik me met anderen bezig hoefde te zijn in mijn eigen veld zijn of zo. Dat heeft voor mij eigenlijk veel betekend.

Opmerking: Ik ben dus wel eens doodgegaan ja en dan kom je in een enorme helderheid als je door die slaap heen, door die trance heen gaat met je bewustzijn dat je daar bewustzijn brengt dan kom je in die enorme helderheid-veld waardoor je anders waarneemt dan dat je met je zintuigen waarneemt of dan je in je slaap, droom waarneemt. En die waarneming die kan ik niet beschrijven maar het is een soort kennis dat je doordringt en soms begin je daarover en soms niet, maar wat ik gemerkt heb dat het zich ook manifesteert in de werkelijkheid en dat verbindingen komen daar waar het lijkt alsof het er totaal niets mee te maken heeft, maar die krachten waarmee je werkt die dringen door naar de werkelijkheid. En als ik nog langer mag dan wil ik een voorbeeld geven dat ik bijvoorbeeld naar een congres ga dit jaar, een technisch congres, dat heeft er totaal niets mee te maken lijkt het, gaat ook om kunstmatige intelligentie, "machine learning" en dat soort dingen, er zijn duizend techneuten die daar zitten en ik ga elk jaar daar naartoe en dit jaar dacht ik: "Nee dat wil ik niet meer." Toen zag ik in het programma de illusionist waar Martijn over heeft verteld (Victor) van al die mind fuck programma's.. Hij was aan het einde en heeft naar mijn mening dat congres helemaal de andere kant op gebracht met zijn verhaal aan 1000 techneuten hoe mind geprogrammeerd kan zijn. Het congres ging over kunstmatige intelligentie dus dat krachtveld dringt door in plekken waar het niet te verwachten is. Dus die minds waar Martijn over heeft verteld was daar aanwezig waar ik ook aanwezig was. En dat zien, die soort dingen, die verbindingen die opeens tot leven komen is heel erg spannend en dat komt door de bekrachtiging. Dat is zeker.

M: Door de dwarsverbanden durven te gaan zien dus wat er buiten jezelf gebeurt, een reactie is op jouw vrijere manier van kijken.

Opmerking: Een andere waarneming die je inzet. Anders merk je het niet.

M: Juist, juist. Precies en op het moment dat jij dus ontmoet en je beseft in dat moment dat die ontmoeting er ook is door iets wat in jouw werkelijkheid gebeurd is wat resulteert in dat je het dus dan tegenkomt, dan ga je ook die ontmoeting van hem anders zien. Dus dan ga je hem ook anders zien. Dan zie je dat het niet meer een toevalligheid is maar het is verbonden aan iets waar je zelf mee bezig bent geweest. Ik heb wel eens gesproken over blue light technology hè, dat is een technologie die in chips ligt opgeslagen en die werkt eigenlijk op de kracht van de mind.

Er is een artificieel intelligentie systeem actief in de chip sets van smartphones, tablets etc. Niet alle apparaten hebben het maar nou bijna alle apparaten die nu verkocht worden hebben dat. En die reageert op mind focus.

Wat ik zeg is dit: Als je deze focus van de mind in dienst van het hart, als je die durft te openen, dan kun je je computer besturen, dan reageert hij op gedachtekracht. Zo ver is de technologie. Doordat de mensen het niet door hebben reageert het nu andersom. Computers reageren naar ons toe waardoor wij gedachten hebben van die computer.

De verstoring is nog nooit zo groot geweest. Dat is waar hij het over heeft gehad, Victor, hij probeert iets duidelijk maken. Dat hij puur kennis heeft op basis van het denken omdat het brein instructiegericht is, dat we daar heel voorzichtig in moeten zijn. Heel voorzichtig. We moeten echt ons voelen inzetten.

Ik ben helemaal niet tegen computers, ik ben ook niet tegen robotisering, ik ben geen voorstander van kunstmatige intelligentie dat is iets anders dan robotisering. Het is nog niet de tijd voor kunstmatige intelligentie. De mens kan zichzelf nog amper bedruipen, ze kan nog niet eens vrede hebben met de buurman, vrede hebben met zichzelf. Er zijn zoveel verstoringen binnenin, als er dan een kunstmatige intelligentie komt die zelflerend, is, die voor ons beslissingen gaat nemen op basis van instructies die wij ooit hebben bedacht, niet hebben gegeven. De smartphones worden allemaal gescand en ingelezen, de informatie wordt via inlichtingendiensten vergaard, neuroprikkels die worden allemaal opgeslagen en die leiden straks tot beslissingen op deze wereld op basis van dat wij onze gedachten gewoon via spionagesystemen hebben afgegeven.

Dus de manier hoe wij nu denken ik heb zo'n ding ook niet. Ik wil op dit moment er ook zeker niet beïnvloed worden en mijn test is ook geweest of ik met mijn vermogen zeg maar, een aanpassing zou kunnen verrichten binnen die artificiële technologie omdat ik anders, kijk en jullie ook of je daar op kunt inbreken, maar die techniek is gewoon te sterk.

Dus wat is een bekrachtiging? Een bekrachtiging is focus brengen naar datgene, diegene die iets ervaart, dus dat ben jezelf. Dat is in feite bekrachtiging. Het is een moment waarin je met heel veel aandacht en heel veel focus gericht op het instrument, dat is dus in dit geval het lichaam, heel erg in het lichaam aanwezig bent en in dat lichaam met focus naar een onderwerp gaat zodat in dat lichaam, onderdeel van het lichaam, als iets in de wereld. Dat is in feite een bekrachtiging. En waarom is dat nou eigenlijk een bekrachtiging bij het lichaam? Wie weet dat? Want het is leuk om dat nog wel eventjes door te nemen. Waarom zit die bekrachtiging in het lichaam?

Het woord "avatar" is gevallen.

Opmerking: Anders wordt hij beïnvloed.

M: Waarom zou ik met mijn bekrachtiging, mijn focusmoment in mijn lichaam aanwezig zijn?

Opmerking: Omdat het de koppeling is tussen deze werkelijkheid en andere werkelijkheden.

M: Ja. Dus die koppeling vindt plaats, mijn bewustzijn in dit lichaam, eigenlijk ervaar ik met mijn bewustzijn in een andere setting, ervaar ik dit lichaam. Als dit lichaam dus de ontvanger en zender is van alles wat er zo in het hoofd als in het hart eigenlijk wordt uitgezonden en wordt ontvangen, dan moet ik dus met mijn aandacht aanwezig blijven, met mijn focus in dat lijf zijn. En waarom? Kwantumfysica.

Echt belangrijk hoor! We doen het gewoon te weinig, dit is een stukje besef dat ik meegeef. Echt het is geen spirituele leer het is gewoon wetenschap, het is kwantumwetenschap.

Waarom is het zo nodig met die focus bij het lijf te zijn? *Omdat het lijf een informatiepatroon is.*

Het is een informatieveld, informatievelden. Alles wat er gedacht wordt, alles wat er doorheen loopt wat niet van jou is, alles wat er ooit gevoeld en opgeslagen is, wat regeert en reageert, dat zit in het lichaam, het is een informatieveld in het lijf.

Dus dáár waar je met de menselijke focus naar toe gaat, en dat is dus het lichaam, dat is het antennasysteem als het ware in het fysieke maar het is veel groter dan dat, wij kunnen het lichaam aanwijzen als zender en ontvanger, maar daar waar menselijke observatie naar toe gaat, focus, daar vindt een verandering plaats van dat veld, zelfs in het DNA wat ik net vertelde. Dat DNA reageert in mijn vorige verhaal op de aanwezigheid fysiek, maar eigenlijk is het zo dat DNA reageert op aanwezigheid door middel van voorstelling.

Dus ik moet met mijn aandacht aanwezig zijn in mijn lichaam. En door dat niet te doen geef ik in feite toestemming door mijn [niet?] aanwezigheid in mijn lichaam, geef ik eigenlijk toestemming dat alles wat er in mijn systeem is, maar gewoon reageert op basis van eerdere reacties.

Of dat er door mijn afwezigheid allerlei andere gedachten door mij heen gaan of dat ik misschien wel gelinkt ben aan het collectief bewustzijn, aan het groepsbewustzijn.

Dus ik wou een korte oefening doen op dit moment, gewoon een focus bij onszelf om eens te voelen, nu met dit bewustzijn "hoe voel je het", ik voel me redelijk jullie. Ik voel mij redelijk jullie, snap je? Ik kijk de hele tijd naar jullie.

Ik heb jullie volledig visueel gezien, heb ik jullie volledig helemaal gedownload, een heel leuk systeem. Dat is eigenlijk informatie, het zijn informatievelden hè. Ik heb jullie body's gezien, gedownload, het lichaam slaat dat op. Als je een hele tijd met elkaar samen bent dan ben je eigenlijk zo diep in contact met elkaar door luisteren, woorden, gevoelens, reuk, beelden, dus voel nu eventjes hoe je voelt voor de bekrachtiging. Ga eens voelen wat voor plek je hebt in de groep, 10 seconden gewoon even kort.

Oké gewoon de eerste imprint, de eerste indruk die je hebt van hoe je jezelf ervaart. Niet met een maar, maar dit is het, je zit hier in deze groep.

We mogen er allemaal vanuit gaan dat we, door in deze ruimte te zitten, heel veel informatie van elkaar hebben opgepikt. Het is gewoon zo, fysiek en energetisch. We gaan onszelf dus helemaal opschonen. Opschonen van alles wat nog niet schoon is van de ander.

Informatiepatronen die niet bij jou horen maar die echt authentiek bij de ander horen dat je die in eerbied weg kunt laten gaan om met de aandacht in jezelf te zijn. Ik vind het heel fijn dat ik informatie van jullie ontvang, het komt ook bij mij binnen, ik heb er ook helemaal geen last van maar ik voel het wel. En volgens mij voelen we dat allemaal van elkaar hè. Ik wil je voorstellen om even je ogen dicht te doen, dan haal je even gewoon ontspannen adem en bij de inademing voel je je hele lichaam en bij de uitademing voel je dat elke spier in je lichaam helemaal ontspant.

Het is gewoon oké om hier zo te zijn. Dan ga je met je aandacht, je focus ga je naar je lichaam. En ik start altijd, maar dat is helemaal vanuit mijn perceptie, ik start altijd met mijn bewustzijn aan de voorkant van mijn hoofd, dus bij mijn gezicht. Dus ik voel met mijn voorstelling de voorkant van mijn hoofd, mijn gezicht. Ik voel ook dat ik met mijn aandacht aanwezig ben achter mijn gezicht dus eigenlijk in mijn hoofd. Dus ik ben met mijn bewustzijn in de verdieping zeg maar, van mijn hoofd. Blijf gewoon ontspannen, rustig in- en uitademen en op dit moment breng je de focus door je hele lichaam heen. Doe dat maar op je eigen manier, je eigen tempo dat je met je focus met je aandacht door je lichaam gaat en je slaat niets over, alles raak je eventjes aan wat er aan te raken valt.

Zo dwarrel je met je aandacht met je focus weer terug door je lichaam, de route achterste voren. Dan kom je bijvoorbeeld, maar misschien doe jij het op een andere manier, kom je aan op de plek waar je net begon, in mijn geval is dat dan het hoofd. Voel je hele lichaam van je kruin tot aan je voetzolen en alles wat er tussenin zit. Adem nog een keertje rustig in en uit en ik doe rustig mijn ogen open en ben ook gewoon helder.

Ik wil jullie vragen hoe je jezelf nu ervaart in de groep.

Opmerking: Meer bij mijzelf

M: Het wil niet perse zeggen dat het anders moet zijn, maar het kan ook zijn dat je het misschien op een iets andere manier moet doen of op een ander tempo, het is allemaal voor iedereen anders, het is alleen maar een voorbeeld. Wat je nu hebt gedaan door deze aandacht sessie, maak je eigenlijk je neurologisch systeem schoon. Je brengt, schoon is een heel groot woord, uiteindelijk is het dus schoon dat is wel wat we uiteindelijk kunnen doen. Laat ik het even iets bescheidener uitdrukken, je brengt rust in je systeem. Dus alle informatie dat je mij hebt gezien en anderen hebt gezien, al die informatie die in het systeem zit, wordt geneutraliseerd. Dat zijn allemaal neuronen. Het brein, het is allemaal explosie in taal, gaat door het lichaam en brengt dat tot een rust.

We noemen dat dan bekrachtiging maar als we van dat woord bekrachtiging afgaan, dan is het dat je met de aandacht, de focus, teruggaat naar jezelf. Dat is eigenlijk wat het is. Dat we het woord bekrachtiging eigenlijk wat minder gaan gebruiken door wat ik al heb gezegd.

Dit is een hele eenvoudige, simpele route als het ware. Met deze focus in je eigen lichaam ben je in staat om heel veel te doen, meer als dat je als mens misschien wel zou durven dromen.

Als je durft te dromen. Dat is de vraag.

Ik zou het ontzettend mooi vinden als we deze ronde nog een keertje doen en dan gaan we, ik zeg niks, iedereen gaat het op zijn eigen manier doen. Want de tijd dat ik het allemaal hoeft te zeggen kan misschien handig zijn, maar misschien is het ook wel niet meer nodig.

Het gaat erom dat we nu allemaal een autonoom veld neerzetten. Twijfel niet aan jezelf, ga gewoon heel ontspannen in jezelf een route afleggen, met de aandacht, de focus naar binnen toe en voel helemaal op jouw manier hoe jij je focus bij jezelf wilt houden. We lopen daar gewoon eens doorheen. We nemen nu allemaal leiderschap. Ja? We volgen niet het systeem van net, wat mij betreft begin je met je elleboog, het maakt helemaal niet uit, doe het even anders. Er ontstaat daardoor een ander informatieveld. Ga je gang.

Nu heb ik even een vraag, voor wie deed je dit zojuist? Antwoord maar in jezelf. Voor wie deed je dit zojuist? Denk je dat je dit voor mij doet? Denk je dat je dit voor jezelf doet? Ik weet het niet, ik stel alleen maar een vraag. (wat gemompel) .

Wie doet hier wát?

Opmerking: Er ontstond in ieder geval verwarring in mezelf, dat kan ik wel opmerken.

M: We moeten het gewoon durven benoemen, we moeten terug naar de zelfcreatie. Op een gegeven moment is het hele traject, en er zijn nog heel veel mensen hier niet mee bezig want we zijn geen sekte dat we andere mensen hiertoe aan moeten zetten, het gaat erom wie er wel mee bezig is. En de mensen die er mee bezig zijn die kunnen zich daarin verder ontwikkelen en we moeten durven vaststellen dat we dingen allemaal op onze eigen manier moeten gaan uitwerken.

Wie heeft nu net iets gedaan, jij, wie ben jij dan, waarom doe je dat? Heb jij dat gedaan als persoon, hoe heb jij jezelf ervaren in deze groepssetting? Wil ik dit eigenlijk wel?

Mijn experiment is, en daarna gaan we pauzeren, dat we met elkaar eens het woord "vrede" uitspreken. Dat we vanuit diep binnenin zeggen "vrede" en dan is het niet alleen het woord dat we uitspreken maar dat we dat binnenin onszelf ook kunnen voelen en weten dat we van origine vrededragers zijn.

Wat ik voel op het moment dat ik het woord "vrede" uitspreek is niet zozeer het woord maar een enorme ontspanning in het veld, dat er zoveel ruimte is voor jou, er zoveel ruimte is om jezelf te kunnen voelen, je weer kunt leven op de manier waar jij je goed bij voelt zodat er een ontspanning in het veld komt. De instructie van het woord is vrede en het binnenin voelen wat vrede is, die 2 velden tegelijkertijd in beweging zetten, en dan kijken als we dat hebben uitgesproken, ga je met je eigen aandacht naar binnen toe, focus, en dan ga je eens kijken wat er binnenin jezelf gevoeld kan worden, wat er in beweging komt, geen naam gewoon iets, je doet dat gewoon op jouw manier nog een keer, maar binnenin dat je dat doet in jezelf weet je ook dat alle mensen om je heen ook vrede hebben uitgesproken, dat er dus een gemeenschappelijke draaggolf onder zit. Dat is best wel lastig hoor het woord "vrede". Er loopt een groot programma doorheen achter het woord "vrede". Ja? Voel je het ook?

Het woord "vrede" kan heel veel in beweging zetten in ons. Als dat voldoende is om de wereld te redden is alleen het uitspreken van het woord voldoende.

Zullen we met elkaar eens de moeite nemen om het woord "vrede" 3 keer uit te spreken?

Gewoon 1, 2, 3 en spreek je vrede uit, vrede, vrede, vrede, let goed op de klank en begrijp dat dat binnenin je zit, drager van wie je bent van het energieveld van vrede, ruimte, dat dat op dat moment aanwezig is. Tel dus tot 3: een, twee, drie

vrede, vrede, vrede,

ga met de focus binnenin jezelf.

Hou het gewoon kort, het gaat om de ervaring, gecomprimeerd.

Mijn voorstel is om even pauze te doen een kwartiertje en het is mijn uitnodiging aan jullie om mij hier niet te laten zitten maar dat je zelf even naar voren komt, dat je hier jezelf... heel veel mensen die dat willen het moet

dus niet, als je voelt dat wil ik wel, dat je hier ook gaat zitten en een woord aangeeft dat we met elkaar dat woord uitspreken, dat het dus niet Martijn volgen is maar dat we allemaal even iets kunnen opnoemen al is het maar drie of vier keer. Eens kijken wat er gebeurt als andere mensen hier gaan zitten. Want ik ben niet jullie leider. Ik moet uit die energie weg, snap je? Ik ben een deelnemer, net als jullie. Ik participeer ook in het gezamenlijke traject.

Mijn voorstel is om te pauzeren, het is bijna vier uur dus als we om 10 over vier hier weer zijn en dan gaan we dit experiment verder neerzetten en kijken wat het in het veld (is?) dan laat ik een bepaald idee bij wat ik samen met jullie wil delen.

Pauze

Ik ben er zeker van dat de mens in staat is om echt tot enorme veranderingen te komen als hij inspanning durft te verrichten. Misschien ligt onze grootste kracht wel om dáár iets te doen waar de noodzaak het grootst is. Dat zien we ook in ons dagelijks leven. Vaak moet de noodzaak erg groot worden tot er een soort moment komt om tot een verandering te komen waar jij heel lang over hebt nagedacht. Soms moet het uit de hand lopen zeg maar. Helemaal uit de hand. Dit loopt dus compleet uit de hand op aarde.

Ik heb al vaker gezegd ik vind het eigenlijk niet belangrijk of mensen mij leuk of aardig vinden, ik weet op voorhand dat er gewoon een moment gaat komen dat ik dingen ga zeggen die anderen niet leuk vinden. Of de één vindt het wel leuk en de ander niet, maar dat is gewoon zo.

En de reis die wij nu met elkaar maken ook in de focus naar binnen toe, dat we het bewustzijn dat we in ons dragen om dat ook in te zetten en te laten stromen naar de werkelijkheid hier, dan gaan mensen ook ontdekken dat er heel veel dingen hier gaande te zijn die eigenlijk het daglicht niet kunnen verdragen. Dan ben je de negatieve profeet als het ware, een doemscenario. Maar ik ben een realist dus ik kijk gewoon wat er hier op de aarde gebeurt en door die dingen te benoemen kun je niets anders zeggen als dat er wel wat aan de hand is. Er gebeuren dingen op deze aarde die gewoon echt niet kunnen. Het grote lijden wat hier op de aarde plaats vindt is voor mij helemaal niet een noodzaak om spiritueel te evolueren. Sterker nog, ik zie daardoor een ernstige devaluatie door al die pijn.

Daar kun je allerlei leren op loslaten en allerlei lessen en geschriften erbij halen, maar dat is eigenlijk minder relevant, het gaat erom hoe positioneer je jezelf erin in deze werkelijkheid waar zoveel aan de hand is.

Ik denk dat de grootste dreun die de mensheid nog gaat ontvangen zal zijn dat ze gaat ontdekken hoe groot die kracht is in zichzelf. Die kracht is echt enorm. Op het moment dat die kracht tevoorschijn komt dan moet je ook echt leiding nemen in jezelf, die kracht mag nooit in handen komen van iets of iemand anders, die moet echt in jezelf liggen.

En als we kijken hoeveel leiding we eigenlijk hebben genomen in ons eigen leven dan is het ja best wel confronterend om te zien van het stukje dat ik vertel en wat jullie vertellen, dat het behoorlijk veel inspanning vergt om leiding te nemen in jezelf. Voordat je het weet is de leiding weer weg en wordt het weer door een ander overgenomen.

Dat spel wordt dus eigenlijk voortdurend gespeeld, dat zijn de rollen waar we doorheen navigeren in ons werk en de mensen die we zijn en vriendschap, zijn allemaal rollen.

Dan ben je die, dan ben je die, oh ja ik ben ook opeens vader, ik ben partner, oh ja ik ben ook de overbuurman, ik ben ook iemand die andere mensen informatie geeft, oh ja ik ben ook een goede vriend, oh ja ik ben ook zelfs een mens met gevoel, allemaal verschillende rollen.

Dat wat wij ten diepste in onszelf dragen is zo immens groot en het is voor ons van belang om te kijken: hoe zetten we dat in.

Dus met die focus die we net hebben gedaan, met die oefening, gaan we kijken van *hoe zetten we velden om*. Daar gaat het eigenlijk om. Informatievelden, het is een woord en het woord betekent iets bij veel mensen en de betekenis is X.

Dat is iets goeds, bij de mensen wordt daar iets goeds ingeladen. Hetzelfde woord betekent voor andere mensen iets anders. Die betekenissen zijn gebaseerd op de ervaringen maar er is ook iets achter het woord wat het betekent. Als je het woord "vrede" neemt, dat is natuurlijk een prachtig mooi woord, vrede voor alle mensen op aarde hè, dat is fantastisch, maar het gaat niet om het woord het gaat meer om de informatie wat we daarbij kunnen voelen, dat er dus gewoon geen oorlog meer op de wereld is en mensen zonder wapens en zonder gekletter allemaal met elkaar op diezelfde wereld kunnen leven.

Achter het woord "vrede" liggen zoveel programma's, onder de vlag van het woord "vrede" worden oorlogen eigenlijk uitgevochten. Dus er wordt "staakt het vuren" gelanceerd, een tijdelijke vrede midden in een oorlogszone. Misschien moeten we wel zeggen dat we op de aarde nooit echt vrede hebben gekend. Het woord vrede heeft wel een betekenis maar misschien is de kracht van dat veld wel helemaal nooit echt geïntroduceerd omdat de mensen die het woord hebben uitgesproken nog nooit echt ten diepste het werkelijke Zijn daarbij hebben ingeladen.

Als wij dan met elkaar drie keer het woord vrede uitspreken, spreken wij het woord uit, maar daarbij ontstaat een vibratieveld, het vibratieveld dat ontstaat, ontstaat gedeeltelijk door onszelf omdat we onze eigen betekenis achter het woord lanceren, dus tjoek daar is ie, je zegt het woord vrede whom daar is het veld, is een informatieveld. Wat we inladen is onze eigen betekenis van dat veld, van dat woord, misschien is het ook wel niet echt eenduidig, dat we niet precies weten wat het woord vrede betekent dus dat wordt gewoon ingeladen, maar wat we ook inladen is, omdat we in een collectief veld leven, het energieveld van wat het collectief betekent als het ware. Dat is wat we doen.

Dus we spreken gezamenlijk het woord vrede uit, dat is het dan waar het een beetje bij mij om gaat, wat ik graag wil overbrengen, is dat je in staat bent om gezamenlijk iets te zeggen en dat je in het moment dat je het gezamenlijk zegt het veld gelijktijdig laat ontstaan in het woord, want dat is eigenlijk hoe het hele universum functioneert op basis van instructies van woorden en dat zijn dan in dit geval gedachten door de mensen heen, dus je lanceert met elkaar een woord, tegelijktijdig ontstaat achter dat woord j uww veld, want jij spreekt het uit, ik spreek het uit, maar we spreken altijd iets anders uit

Dus er komen ineens 30 mensen bij elkaar en komen er 30 woorden van vrede tevoorschijn en 30 velden komen er in beweging. En nou is het aan mij om in het moment dat ik dat uitspreek mij volledig autonoom te voelen en mede te dragen in het veld van de betekenis van vrede en daar van binnenuit mijn diepste kernboodschap van wat vrede werkelijk betekent, hoe het voelt, om dat in te zetten en gelijktijdig uit te zenden. Wij zitten hier in de stilte, dat is dus de bekrachtiging, zo werk je dan in jezelf, misschien zijn we met bekrachtigen met de focus naar onszelf tot nu toe wel  n heel eerlijk bezig geweest en ook misschien nog wel een beetje te voorzichtig geweest, passief, dat komt omdat ik steeds zeg van weet, we moeten beseffen dat als we weer gaan denken in lijn met het hart dat we beseffen dat we dus door de taal heen gaan denken van datgene wat door  ns heen denkt.

Wat er nu bij ons gebeurt, door ons wordt heen gedacht, gaan wij met onze vrije instructie door het ook om te zetten naar de mind en buiten te zetten, doen wij precies hetzelfde. Wij zetten dus onze instructie vanuit de hartkracht door de mind naar buiten, ook dat veld in. Je krijgt dus een contactmoment, er gaan 2 radiozenders door elkaar heen.

Wat wij doen is eigenlijk velden omzetten, eenvoudig gezegd. Dat is wat je doet. We zetten dus met elkaar allemaal op eigen wijze in dat moment het woord "vrede" neer, onze eigen intentie wat de betekenis vrede is in frequentie, dus niet hoofd, het veld wat het representeert, de emoties, de gevoelens die erbij horen, dat zijn gliefs die we dus ook herkennen aan geometrieën, dat is een informatieveld, terwijl ik mijn informatieveld van vrede neerzet kan dat best als een super traumatisch beeld zijn van het woord vrede, ik heb al van mensen gehoord die echt andere gevoelens hebben bij dat woord. Stel ik heb er een traumatische betekenis bij dan lanceer ik dus het woord vrede met een informatieveld wat getraumatiseerd is, leg ik gewoon daar doorheen. Maar ik moet *in* dat moment ook mijn boodschap van wat vrede werkelijk zal betekenen voor mij, moet ik ook voelen. Dus ik spreek hem uit, uitspreken is mind h , dus er is gevoel eerst naar binnen vrede, niet het woord maar het gevoel, het gaat om de kernboodschap, wat voel ik: dat er vrede is op de wereld - weg de "vrede" - maar dat er begrip is voor elkaar, dus er is ruimte voor alle mensen, dat is wat ik voel. Dan ga ik naar boven, het woord vrede wordt uitgezonden door de mind.

In het moment dat ik dat doe, dat ik het uitzend, is *die* boodschap er ook onder. Dus ik zet het woord vrede, ook al zou dat vervuild zijn door ervaringen in mijn leven, zet ik met mijn bewustzijn er onder zend ik hem uit en in feite leg ik het vredesveld, frequentie van vrede, zet ik neer maar ik breng er ook gelijk een herziening in. Maar mijn herziening hoeft niet jullie herziening te zijn en jullie herziening hoeft ook niet mijn herziening te zijn. Als je dat gezamenlijk doet in het moment en dat gaat dus over die epigenetica, over die blauwdruk, dan zitten hier 30 mensen met een eigen uniek vermogen, allemaal zwaar gemaskerd in allerlei persoonlijkheden, inclusief mijzelf ja, dat zijn we allemaal, je komt dus bij elkaar en dan ben je als het ware met 30 mensen tegelijktijdig, wat is dus het woord bekrachtiging, wat is een bekrachtiging, je gaat met de focus naar binnen en het informatieveld dat in jou zelf aanwezig is, dat zet je eigenlijk om. Dat is wat er gebeurt.

En het is ook met de betekenis van de informatie, dus hoe jij denkt over jezelf.

Als je denkt dat je pijn in je been hebt of je hebt pijn in je been en je wilt met je bekrachtiging daarheen, dan is het heel goed om die oefening te hebben dat je dat voelt in je lichaam, die plek voel je, dat is heel mooi, maar je moet die pijn van het been, dat is dus het woord vrede, dus de betekenis van datgene dat je aan waarde hebt toegekend aan dat gevoel, dus dat woord, die betekenis moet je er af halen. Dus je gaat er met je aandacht naar toe, je gebruikt het woord vrede of de pijn in je been, daar ga je met de focus naar toe en vervolgens zet je datgene wat je denkt, jouw mind denkt dat je pijn in je been hebt, je mind denkt dat het woord vrede dat en dat betekent, dus de informatie die moet je omzetten met je denken.

Opmerking: Dus neutraliseren en dan omzetten.

M: Wegdenken.

Opmerking: Wegdenken?

M: Niet tanken, maar denken.

Opmerking: Oké en dan zoals jij het wilt hebben zet je hem weer uit maar dat is voor iedereen ook weer verschillend.

M: Wat je erbij ervaart is voor iedereen verschillend. Dus die oefening van zonet met elkaar, dit is open pellen hoor dit is de eerste keer dat ik daar nu zo over praat, dus dat jullie me even de gelegenheid geven om dus, zeg maar, dat gezamenlijk mee te openen.

Waar het om gaat is dat er iets ontstaat op basis van een woord, op basis van wat je er zelf bij voelt en op

basis van wat het collectief er eigenlijk voor betekenis aan geeft. Aan vrede hangt bijvoorbeeld heel veel het woord wantrouwen. Zodra er vrede wordt uitgesproken is er iets anders aan de hand, dat is zoals de wereld functioneert, dat je dan met elkaar tegelijkertijd dat woord benoemt en in dat moment met de focus bij jezelf blijft en daar een andere betekenis in zet in dat woord.

En wat er gebeurt en dat is echt heel bijzonder, als je met 30 mensen zo samen bent is dat je een impuls geeft aan het informatieveld waar alles uit bestaat, dat er een beweging komt in de statische betekenis van vrede. Dus kijk niet naar op dat er vanavond op de nieuwsuitzending of morgenochtend ineens heel expliciet over vrede wordt gesproken. Dat heeft er dus mee te maken dat het een reactie is op wat jij doet.

We nemen een ander woord: liefde. Dat is een mooi krachtwoord, we kunnen ook haten nemen dat is ook een mooi krachtwoord, maar we houden het bij positieve dingen (gelach), dus we nemen een positief woord.

Opmerking: Ik snap nog één ding niet. Ik had een eigen veld voor het woord vrede, dat veranderde toen we het met z'n allen uitspraken, ik raakte toen in verwarring en dacht "Ben ik nu mijn eigen veld kwijt? Moet ik nu zorgen dat ik dat weer terugkrijg want is dat veld van allemaal is dat wel mijn veld?" Je zegt, je moet er een ander veld voor in de plaats zetten maar van waaruit komt dat nieuwe derde veld dan? Je hebt je eigen veld, je hebt het groepsveld, van waaruit komt het derde veld dan?

M: In dit onderzoek moet je er eigenlijk denk ik vanuit gaan dat je in je kern eerst daar naar toe gaat om te kijken van wat het woord vrede is, wat is het werkelijk dus dat, dat komt erbij. Maar wat jij nu net zegt hè over dat gezamenlijk uitspreken, dat is precies waarom ik dat experiment ook doe. Wat gebeurt er als we dat allemaal tegelijkertijd uitspreken, wat gebeurt daar dan?

Opmerking: Iets met mijn eigen veld in elk geval, ook.

M: Wat nog meer, wat nog meer? Wie wil er wat zeggen? Wat heb je ervaren net bij deze totaal nietszeggende, alles betekende, eenvoudige sessie van 3 keer dat je een woord uitspreekt? Maar 3 woorden, er wordt één woord 3x uitgesproken.

Opmerking: Bij het gezamenlijke uitspreken ontzettende chaos. Eigenlijk wou ik het niet zeggen. Ik denk, wat gaan we nu doen. Echt, dat is het gevoel wat naar voren kwam.

Opmerking: Ik heb het andersom gedacht. Op het woord vrede zit zoveel wat het niet is, .. dat ik denk oh, ik laat alles los wat dat dus niet is.....

M: Hier ligt de neiging voor ons allemaal in meer of mindere mate, dit is echt super interessant dit gaat thuis nog veel dieper doorwerken wat we hier nu in de eenvoud aanraken, het gaat over autonome groepsenergie, dus over dat *jij* je stem gaat laat horen en dat je je niet laat ondersneuwen door het idee van een ander en dat je dat ook eerlijk zegt: Martijn wat gaan we nu doen, hallo kom je nu onder de archontische bezetting terecht ja? Bijvoorbeeld hè.

Dus waar we naar toe moeten is het besef dat het kennelijk allemaal prima is om zelf een bekrachtiging te doen of in een groep een bekrachtiging te doen, focus hè, via Crowd Power of via wat voor media ook of in een zaaltje met elkaar in deze prachtige boot, maar op het moment dat je iets gaat uitspreken dan vindt er iets heel geks plaats. Wat is dat?

Opmerking: Omdat je het niet hebt geladen vanuit jezelf is dat.

M: Ja. omdat ik hem voor heb gezegd, misschien?

Opmerking: Vrede bestaat al langer dan vandaag, het woord in ieder geval, dan ging je het woord expres gelijk zeggen, dus dan ben je er niet bewust mee bezig, je gaat het voorgeprogrammeerde pad op.

M: Heel snel naar de mind, bewust.

Opmerking: Dat hoeft toch niet? Ik heb toch echt mijn eigen ding wel ingeladen.

M: Als je de tijd hebt wel. Maar als je communiceert in deze wereld dan niet. Ik zet eigenlijk een stap verder. Het is dus mogelijk om altijd in alles wat je communiceert in rust te verkeren in jezelf. Dat kan, dat weten we allemaal. We weten ook, daar moeten we gewoon eerlijk in zijn uiteraard, dat als je in deze wereld leeft dat het vrij snel kan gebeuren c.q gebeurt dat je al pratende al uit je gevoel bent, dat je al aan het praten bent. Heel snel neemt het artificiële systeem het lichaam al over. Dus wat ik met deze snelle schakeling zeg maar probeer duidelijk te maken, is precies wat jij net zegt, het gaat heel snel, *maar wat is er nu gebeurd?*

Probeer gewoon mee te kijken. Wat gebeurde er nu? Waarom was het voor sommige mensen niet prettig of dat er iets gebeurde, wat is dat? Ik bedoel het enige verschil was alleen maar dat we een woord uitspraken.

Opmerking: Al die verschillende, individuele invullingen daarvan, die kwamen in één keer heel erg zichtbaar aan de oppervlakte en die gingen in één keer allemaal met elkaar interfereren. Dus dan voel je inderdaad van,

oh verrek zo ervoer ik het of dit is mijn veld en dit is het gezamenlijke veld of alle velden bij elkaar, die elkaar raken. Dan is het inderdaad wel opletten dat je in je eigen autonome veld blijft, terwijl je dan wel waarneemt wat daar ook allemaal is.

Opmerking: Voor mij voelde het als je een partituur hebt van een muziekstuk zeg maar dan kan je zeggen, dit is de bas, dit de fluit, dus voelde alle 30 partituur allemaal door elkaar, notenbalk onder elkaar, maar kon daarin toch ook een zelfde toon in voelen.

Opmerking: Als dus al die verschillende vredes gevoelens elkaar raken, dat veld komt in beweging en je bent aanwezig in jezelf, en dat veld, tenminste die voel ik dan, die zie ik eigenlijk als een soort van, ja wie zegt dus tegen mij van, dit kan niet, *dít* kan niet. Er wordt iets gedaan en dan komt er een reactie en het is dan aan mij of ik daar gehoor aan geef maar ja ... naar aanleiding van die woorden dan dat gebeurde.

M: Nou dat is heel mooi.

Opmerking: De expressie was vrij in die vorm dat het een woord was. Iedereen sprak op die manier het woord uit, daarmee krijg je een vorm en wordt het heel vernauwd, heel plat.

Terwijl denk ik, als je het in een ander veld had, vanuit het hart, een ander krachtveld, een andere golf. En dat maakt het eigenlijk een beetje jammer. Benauwend voor mij.

M: Dus praten de mensen op deze aarde eigenlijk een beetje jammer. (gelach, rumoer)

Maar in dat stuk van wat jij jammer noemt en wat ik echt ook compleet helemaal meedraag, dit is wel de manier hoe de mensheid in het algemeen communiceert. Kijk, wij zijn mensen en komen dieper in onszelf terecht waardoor we tussen de woorden voelen van er mag zoveel ruimte komen, dat er zoveel gevoeld wordt, dat we die woorden eigenlijk helemaal niet eens meer nodig hebben.

Maar het is ook zo dat we in die verschillende lagen leven dus we leven in een wereld waar het gesproken woord, waar de mind regeert, dat is wat er gebeurt, als alle mensen op deze aarde 30 dagen niets zouden zeggen, dan zou de betekenis van vrede werkelijk zichtbaar worden.

Maar de woorden zijn de instructies en dat is de hypnose. Dus wat wij eigenlijk doen, wij spreken dus een jammerlijke taal, want we spreken maar en we spreken maar, maar aan de andere kant moeten we ook zeggen, maar ja ho eens eventjes, als we het nu al lastig vinden om dat wat we als mensen normaliter doen, we moeten even eenvoudigweg durven aan te nemen dat dat ongeveer zo is, dat wij zo praten zoals dat woord vrede van zonet, maar dat het dan moeilijk is om diezelfde frequentie van een ander te horen of de advertentie van een ander. Dus ik spreek dat woord uit tegelijkertijd met jullie, wij spreken het gezamenlijk tegelijkertijd uit en toch gebeurt er iets. Het enige wat er gebeurt is dat er een vibratie is op basis van het woord.

Daar wordt de verstoring duidelijk, door het woord. Door het gesproken woord wordt de verstoring duidelijk.

Waar we naar toe gaan op deze wereld is een totale herziening door wezens, mensen die begrijpen in zichzelf wat leven is. Echt leven. Niet een definitie maar gevoel.

En we gaan in de wereld vrij uit spreken, we worden dus spraakvaardig. Dat slot gaat eraf. Mensen gaan spreken. De stemmen worden toegepast, gebruikt om in de werkelijkheid waar de instructies liggen van het onderdrukken van de mind of het besturen van de mind, om die te bevrijden.

Mensen gaan dingen tegen elkaar zeggen wat in één keer zo (Martijn knipt met vingers) dat veld opruimt waar die mensen mee zaten. Simpel door iets te zeggen. Door de instructie achterstevoren neer te zetten waardoor iemand die in een trauma of een gedrag zit die niet fout hoeft te zijn maar eigenlijk *zó ver niet* is wie die persoon echt is. We praten over concepten mindcontrol, een hele hoge gradatie wat ik nu aanraak. Taal van een ander.

Als wij daar naar toe willen gaan, we willen kijken van jemig, goh, joh, hé wij kunnen dus eigenlijk de manier van denken wat op gang is gebracht door uitgesproken woorden, dus trillingen in dit geval van een andere intelligentie, dan kunnen wij in samenspraak met die innerlijke kracht binnenin en het niet ontkennen dat die dingen gewoon gaande zijn in welke vorm dan ook, kunnen we van binnenuit met kracht dingen uitspreken en kunnen wij het gesproken woord van onszelf lanceren in dit veld. Dan vindt de verandering plaats. Zo kun je bijvoorbeeld mensen genezen met het gesproken woord. Dat zijn geen bezweringen, dat is allemaal nog niet goed begrepen op deze wereld, het zijn ook geen betoveringen, het is een diepe kracht van binnenuit, een hele diepe kracht, waarbij er gezamenlijk door een aantal mensen iets wordt uitgesproken en dan is de betekenis van datgene wat wordt uitgesproken is helemaal in lijn van de kern van de mens. Er zit geen gedachte doorheen. En dan wordt dat woord zo krachtig neergezet in frequentie waar geen betekenis zit van het denken waardoor die frequentie zo krachtig wordt neergezet, dat hij uitwerking heeft in het veld en het effect heeft dat iemand geneest. Daar komen de sprookjes ook vandaan, de hocus-pocus-pilatus-pas.

Dat is een deel van de schepping. Iets waar ik in het begin bewust heel lang niet over heb gesproken. Als je daarover gaat beginnen in het startproces dan kunnen we daarin verzanden. We moeten eerst bouwen op ons hart. We moeten teruggaan naar de kern in onszelf. De liefde kunnen voelen, dat ons hart voelt van dit is nodig, hier binnenin aandacht, een knuffel, warmte, genegenheid. Dat is het allerbelangrijkste dat je dat kunt voelen en dat we ook allemaal hetzelfde proces hebben, allemaal ik ook, wij allemaal. Er is hier niemand verder dan een ander.

Wij zitten allemaal op deze aarde, we leven allemaal in dezelfde samenleving, we hebben allemaal te maken met dezelfde instanties, we krijgen allemaal een blauwe envelop, of je nou moet betalen of terug krijgt, we krijgen allemaal dezelfde systemen als het ware eventjes, heel primair is dat gewoon onze samenleving, we zitten allemaal in hetzelfde schuitje, er is geen onderscheid.

En wat voor ons zo belangrijk is, is dat we gaan spreken in diepste intentie en dat we die gelijktijd ook neer kunnen zetten.

Het woord vrede van net is eigenlijk alleen maar een eyeopener hier en ik dacht, ik weet niet precies wat iemand dan denkt, maar ik heb in ieder geval ontdekt dat het samenwerken met een ander als daarbij ook iets wordt gezegd, nogal een behoorlijk effect kan hebben op mijzelf. En of je dat net wel of niet hebt ervaren, het heeft een effect.

Mijn stem verdwijnt als ik 30 andere stemmen hoor. En dan komt er één of ander syndroom de hoek om kijken van "ben ik er dan niet, mijn aandacht gaat naar jullie toe, maar waar is mijn intentie nog" maar ik ben één van de 8 miljard mensen die ook een stem heeft, jullie ook.

En dat moet je met elkaar verder gaan onderzoeken. Dit is de diepere laag van de bekrachtiging.

In de bekrachtiging ga je met de focus naar binnen toe en ga je heel krachtig informatie in jezelf, een krachtveld, herzien, je gaat er met de focus naar toe, je ziet het en je zet er ook een andere gedachte in. Hopsa, je zet hem om. En tegelijkertijd als je dat doet en je spreekt er ook nog iets bij uit en je doet dat ook nog met mensen die begrijpen dat er iets wordt uitgesproken vanuit die diepe kracht, wordt het ook nog een keer in het veld neergezet in de klank, in de intonatie. Het is een heel groot en krachtig iets, daar laat je zoveel dingen mee ontstaan, daar kunnen we dus zoveel meer mee doen dan dat we nu beseffen. Dus het is en - en, we leven in een fysieke werkelijkheid en we leven in een energiewereld. En die energie kun je van binnenuit in beweging zetten, dat weten we, en in deze werkelijkheid buiten onszelf vibreert alles op klank. En je moet eraan blijven denken dat wij zeer hypnose gevoelig zijn als beschaving. Dat is gewoon zo, ons brein is heel erg instructiegericht.

Dus we moeten ook zelf die instructies durven geven. Ik ga niet akkoord met alles wat mij geleerd is. Ik vind het mooi dat het zo is, dat het allemaal geleerd is maar ik heb het recht om er anders over te denken. En ik heb ook het recht om iets wat heel erg goed is voor de hele wereld om het in mijn systeem te deleten of te ontmantelen. Dat kan. Els?

Opmerking: Ik wil even naar het woord vrede toegaan, ik heb je vandaag horen zeggen, dat .. stel er is een bronwereld, een oorspronkelijke wereld, ik heb vanuit dat gevoel het idee dat we allemaal in die kern in wezen qua vrede verbinding maken met het veld dat gewoon vrede is. Nou dat wou ik alleen even delen.

M: Dat is heel mooi

Ja we gaan uit van het concept van verschillende werkelijkheden die tegelijkertijd bestaan, dat is ook waarover ik heb gesproken, die als het ware buiten elkaar bestaan, dan mag er ook een verwijzing naar een bron, een verwijzing naar iets. Je zou kunnen zeggen dat de bronwereld of de werkelijkheid waar we vandaan komen, vervormd is naar deze werkelijkheid, dat zou ook kunnen. In die zin moeten we dan vaststellen van ja dan is die bronwereld er gewoon nog steeds. Want we leven gewoon in dat veld alleen op de manier hoe het zich op dit moment laat aanzien en vertaald wordt naar mij toe, dat is niet echt bronachtig. Hoewel toch het grootste deel, als we kijken naar de bommen en de natuur, toch één en al liefde en kracht is. Dus die elementen zijn er wel.

Ik zeg het alleen maar om percepties in beweging te brengen, dat je er ook anders naar kunt kijken. Statische gedachten zorgen ook voor controle.

Opmerking: Dat als je contact maakt met het woord vrede in mijzelf en mijn betekenis, maar zou het ook kunnen zijn dat ik contact maak met het universele begrip van vrede en dat ik dat in mijzelf laad en uitzend?

M: Nee, ik snap wel wat je zegt, ik zal het vertalen zoals het voor mij kloppend is, dus ik heb nu heel hard "nee" tegen je gezegd, dankjewel dat je dat accepteert.

Het is niet iets universeels wat je inlaadt, het is gewoon jouw kracht. Dat is niet iets universeels dat is iets in jouzelf, want jij bent dat universele bewustzijn. Daar komt ie vandaan, in feite komt hij echt uit jezelf. Het is natuurlijk ja en nee, ik vlieg hem even achterstevoren aan. Het is het universele weten, de kosmische geest alles bij elkaar opgeteld. (gelach)

Leuk hè dat je zo serieus met elkaar kunt zijn en ook lekker gewoon lachen.

Opmerking: Ik had nog een vraag over dat jij zei: "het kost heel veel innerlijk werk." Kun jij daar wat meer over vertellen want ik hoor je en ik voel je ergens ook wel, maar dan kom ik thuis en dan denk ik: "Oké maar nu?" Jij zegt dat bekrachtiging aandacht aan jezelf geven is, nou ja ... ik ben nog aan het zoeken. Wat zou het innerlijk werk dan moeten zijn? Je kunt toch ook niet de hele dag alleen maar aandacht besteden aan wat je voelt en wat je denkt. Dat gaat niet. Vertel maar (iemand wil erop reageren).

Opmerking: Wat ik doe is meer vanuit een soort kernstuk punt in mijzelf, observeer ik mijn eigen gedachten, gevoelens en alles wat er zo langs komt. Vanuit die observator observeer ik in mijzelf, mijzelf. Mijn gedachten, mijn gevoelens, mijn emoties zonder daar in te gaan en dat geeft mij informatie.

Opmerking: Maar ben je er dan al? Ik bedoel dan krijg je dus informatie maar waar... nou ja misschien wel.

Opmerking: Nou een voorbeeldje. Dan kan iets mij heel erg raken en dan kan ik daar naar kijken van hoezo? Als ik dan in dat stiltepunt blijf dan kan ik er naar kijken en voelen, doorvoelen en dan kan ik kijken: wat is eigenlijk mijn behoefte? Stel ik krijg iets niet wat ik eigenlijk wel heel graag wil of zo, dus ik voel me afgewezen. Dus oké is het eigenlijk een behoefte, wat gebeurt er dan in mij? Oké ik wil eigenlijk graag in verbinding zijn en ik ben niet in verbinding en daarom voel ik me afgewezen. Snap je? Daar zit informatie in voor mij hoe het in mij beweegt ... that's it. Door er gewoon naar te kijken en er niets mee te hoeven, ik hoef er in principe niets mee.

Opmerking: Ik snap je verhaal tenminste ik denk dat ik het begrijp, laat ik het zo maar zeggen, maar ik ben nu hardop aan het denken, niet perse een vraag naar jou toe, maar waar zit dan de actie? Ik bedoel we kunnen denken en voelen wat we willen maar daarmee verandert er niets.

Opmerking: Dat is niet waar, tenminste voor mij niet. (hmm) Ik benoem het altijd als van er zijn dingen anders in mij gegroeid. En dat is eigenlijk vanzelf ontstaan. Ik heb er hard voor gewerkt en ik heb er ook helemaal niet hard voor gewerkt juist door niet hard te werken, niet vast te willen pakken, is het in mij veranderd. Meer kan ik er niet van zeggen.

M: Ja het vertrekpunt van iedereen is natuurlijk anders in het proces hè. Kijk lieve schat, er is een tijd waarin hele krachtige wezens leven en deze wezens geven zich voor de 100% aan de ander. Ze zijn zo ontzettend krachtig, ze hebben zoveel wijsheid, ze zijn onschendbaar en het is ongelooflijk dat het toch gebeurt is. En de boosheid en de woede en het verdriet wat daarmee gepaard gaat is zo immens en het werkt gewoon blokkerend en daar ben jij, net als iedereen eigenlijk, gewoon supersnel naar toe. Want je weet gewoon dat 90% gewoon allemaal lariekoek is en afleiding. Maar als je ergens aan wilt werken, als je ergens met je aandacht naar toe wilt gaan dan moet er ergens een aansluitpunt aan zijn. Dus je hebt altijd een plek waar je naartoe reist. Er is iets in jezelf, of er is iets in de wereld, er is iets waar je naartoe gaat. En ik denk dat dat het belangrijkste is, dat je dat niet hoeft te weten met je hoofd maar dat datgene als je met aandacht er van binnen naar toe gaat met focus, met kracht, dus we praten niet over een zoetsappig wierookstokje moment, maar echt een hele krachtige focus, dan moet je er ook ergens aansluiting aan hebben in jezelf, er een reden voor zijn. En als we die reden niet goed helder hebben ja dan kan zo'n actie zo'n focus moment kan eigenlijk ook leiden tot niets. Dus er is in jou ook iets aan de hand waar je met aandacht naar toe wilt reizen. En als daar allerlei dingen tussenin staan of zich dingen manifesteren of je aandacht gaat naar hele belangrijke dingen van wat voor onzin er eigenlijk allemaal wordt verteld en dat je ook eigenlijk heel snel door die brei heen wilt gaan, dan word je misschien ook wel een beetje afgeleid. Dus voor jou het vertrekpunt van de handeling van een focusmoment, waar gaat het over?

Opmerking: Ik vraag het omdat we vaak in actie komen als we zelf lijden, iets missen. En ik vraag me af is dat wel een goed vertrekpunt?

M: Dat hangt helemaal van je beleving af.

Opmerking: Maar ja dan probeer ik dus een bepaalde behoefte om mezelf te genezen of wat dan ook. Vanuit die behoefte doe ik dus iets, of dat nou met mijn geest is of fysiek, maar ik doe het omdat ik een bepaalde behoefte heb. Maar stel dat die behoefte ook oppervlakkig is in die zin dat als je werkelijk teruggaat vanuit de... ja Jezus, vanuit een bepaalde essentie dan is er geen behoefte meer in mijn beleving, dan is alles er al dus waarom zou ik dan nog iets doen? Dat is heel tegenstrijdig wat ik nu zeg maar kijk er zijn ook mensen lid van Greenpeace en die gaan achter boten aan die weet ik veel walvissen vangen dus ... maar die behoefte voel ik niet. Dus waar zit het bij mij dan de triggerpoint van oké, nu onderneem ik actie voor dat en dat want ik kan natuurlijk niet alle goeie doelen steunen, ik moet wel één iets kiezen. Daar zit ik mee, van waar zit dat cruciale moment van is dat genoeg om alleen maar in mezelf de focus te leggen en te kijken wat ik in me zie en wat ik opnieuw zie om dat terug in mezelf te zien bijvoorbeeld, maar is dat dan voldoende of is er ook nog ergens een actie voor nodig.

M: Nou dit dus.

Opmerking: Tegen jou praten.

M: Uitspreken, dat is het, dit zijn de gesproken woorden, want je hebt nogal informatie bij [je?] en het hoeft niet meer onder stoelen of banken, jouw zienswijze is buitengewoon belangrijk, het wordt zeer geapprecieerd en ook uitgesproken ook als dat haaks staat op wat andere mensen er bij ervaren. Het is belangrijk dat jij je uitsprekt. En alles wat je daarbij voelt en wat je daarbij vindt, gewoon finaal tot uiting komt, dat is de kracht van het gesproken woord. En de kracht van het gesproken woord is dus bekend en dat is waarom mensen monddood worden gemaakt, zijn gemaakt, waar mensen niet mochten spreken. Daar komen dus vibratievelden mee te voorschijn.

Opmerking: Ja maar wie zegt dat ik niet spreek vanuit het archontische veld zoals mensen dan zeggen. Ja weet ik het. Misschien ben ik zelf wel een archont deels. Misschien ben ik mezelf aan het genezen omdat ik hier ...

M: Dan praat jij toch heerlijk archontisch, dat maakt toch niet uit, want jij wordt gewoon in liefde aangehoord en geluisterd maar ook met kracht beluisterd.

Het gaat erom dat je jezelf laat zien in het veld. We zijn uitgezet, dat is een hele geraffineerde, gecoördineerde actie. Ik heb [ken?] mensen die op een hele subtiele, slimme en soms hele grove manier worden uitgeschakeld en dan na een lange tijd beginnen we de behoefte te krijgen om eigenlijk ongelooflijk of blij of woedend te worden, want dan komen die vibraties tevoorschijn, maar het gaat erom dat je jezelf weer een stem geeft, dat gedeelte hier binnenin dat moet naar buiten en dat moet ook in gesproken woorden naar buiten.

Leuk hè?

Het gaat erom dat je jezelf aanzet en iedereen wil dat horen.

Opmerking: Maar ben je nog steeds zuiver als je vanuit jezelf praat? Iedereen heeft een rugzakje meegenomen van vroeger of wat dan ook en misschien wel vanuit het DNA van je ouders, ik noem maar wat, iedereen heeft een bepaald rugzakje bij zich en is het dan nog steeds zuiver om vanuit, want je weet dat je een rugzakje hebt, en je weet dat je reageert op bepaalde dingen, om tóch te reageren.

M: Ja, het is heel zuiver om alle ruimte te laten ontstaan om datgene wat zich aandient uiting te geven.

Opmerking: Oké ja... maar goed.

M: Dat is echt werkelijk zo. Al zou jij de meest geavanceerde taal van een andere intelligentie gaan spreken, die er eigenlijk gewoon op uit is om deze hele taal zeg maar gewoon eventjes zo te houden zoals die is, dan nog rollen wij hier voor jou het rode kleed uit en gaan we luisteren naar wat je tevoorschijn roept.

Opmerking: Nou oké goed, stel .. ik heb nu een voorbeeld, daar ben ik al maanden mee bezig, ik ben dus begonnen met een bepaald onderwerp om me daarin te verdiepen en op een gegeven moment kwam ik niet verder en ik denk, nou dan kijk ik in mezelf wat voor informatie ik daaruit op kan halen. Maar wat ik dan zie, dan weet ik niet meer van, ben ik nu in één of andere fantasie van mijzelf terecht ben gekomen of is die informatie die ik dan voel, is dat werkelijk echt want ik kan het niet verifiëren, er is niemand die zegt van: dat klopt of dat klopt niet, of je bent nu een verhaal van iemand anders aan het lezen.

Als ik afgehakte hoofden zie en ik ruik zelfs, ik kan het proeven gewoon, alle sensaties heb ik daarbij, is dat dan een herinnering, is dat iets wat uit het DNA naar voren komt, is dat iets wat ingevoegd is, ben ik in een soort holografische projectie van iemand anders doorgelopen en heb ik informatie meegenomen. Het kan van alles zijn.

M: Maar wie wil dat weten?

Opmerking: Ik.

M: Wie ben jij?

Opmerking: Mens.

M: Ik zie een heel belangrijk, ik doe het gewoon zoals ik het nu doe, ik kan de boot niet missen vandaag, maar als ik er een beetje naast zit dan mag je me er straks maar ook nu gelijk op aanspreken. Wat ik zie is een beweging, een fundamentele beweging die voor mij zichtbaar is en volgens mij kunnen wij die allemaal gewoon zien als we er een beetje goed naar kijken. Jij spreekt dit en trekt hem weer in. Je praat en zegt: "nou ja laat maar." Dat is dus hoorbaar in toon, zichtbaar in lichaamsintelligentie en ook op een andere manier zichtbaar. Elk moment is hier elk moment om te spreken. Iedereen moet dat gewoon horen, het gaat om jouw unieke ervaring, jij bent ook een mens die aan het rehabiliteren is, net als wij allemaal. En die beweging van naar buiten en weer naar binnen, die beweging dat is niet de beweging, het is een energiepatroon, die gaat aan/uit, aan/uit, aan/uit, aan/uit, aan/uit, wel/niet, twijfel/weten, twijfel/weten, bekrachtiging ondermijnen, twijfel, vertrouwen, wantrouwen, achterdocht, toch maar weer vertrouwen. Dat is een soort survival gewoon in bewustzijn. En dat is het punt en dat mag gewoon zichtbaar worden en ik zeg het omdat ik je gewoon daarin zie. En dat is een patroon wat we allemaal op de één of andere manier herkennen het aan/uit, aan/uit, aan/uit. En dat is waar de focus naar toe mag gaan.

En de rest wat jij allemaal wilt weten is *totaal* niet interessant, dat weet je allemaal en je mind wil het nog weten. Maar het zit hem daar niet in, het aan en uit systeem, dat onderwerp van aan/uit, die beweging, dat is een gevoel, ga maar eens goed kijken in een seconde wat er nou eigenlijk gebeurt in het moment dat jij die terugtrekkende beweging maakt, dat is een heel subtiel, krachtig moment, en in dat moment ontstaat er informatie en daar kan van alles uit ontstaan.

Dus we hebben hier geen bijl gelukkig, maar er kunnen allerlei momenten uit ontstaan. Dat kan heel erg

explosief worden of hij kan heel erg ingeslikt worden.

En dat moment is zo'n kristalhelder moment, dat is de taal waarin jouw Godskracht tevoorschijn komt, dus de taal van het vrije bewustzijn en ik denk dat het heel belangrijk is dat jij voor jezelf gaat voelen wat er in die beweging dat je spreekt en dat je naar binnen gaat, dat is een gevoel, wat dat gevoel is. Als je die even in jezelf op jouw moment tevoorschijn kunt halen, dat is jouw focuspunt, meer niet. Zo simpel is het. Zo simpel is het. Dat is een informatieveld en dan gaat ie zo in beweging tsjak.

Opmerking: Dankjewel.

M: Wij zijn gevangen door informatie. Daar kunnen we ons zelf van voldoen, we moeten soms elkaar ook een beetje ondersteunen om ergens naar te kijken en ik zeg niet dat dat het is maar voor hetzelfde is dat het dus niet. Dus ik zet hem aan en ook uit.

Die ruimte moet je aan elkaar geven. Wij zijn zulke mooie mensen, wij hebben zulke mooie gevoelens in ons, dat is echt enorm.

Het is 5 uur het zou misschien leuk zijn om nog eventjes dat experiment te doen. Voor de mensen die perse naar huis willen, dan ga je gewoon, of naar huis moeten, dat kan.

Ik hoef het ook niet heel lang te maken, het is puur eventjes om een stukje informatie in beweging te zetten.

Als er iemand is die zegt, ik heb wel een woord, die wil ik heel graag uitspreken, mag je één keer doen of 3x voor mij, voor de test is het volgens mij heel goed om het 3x te doen. Dan ga je lekker daar zitten als deelnemer, dan ga ik gewoon meekijken. Dan tellen we hè, 1, 2, 3, dan zeg je 3x die woorden, 3x het woord tegelijkertijd en tracht in dat moment gewoon eens te kijken wat er in jezelf gebeurt. Hier wil ik echt veel meer met elkaar in doen, eigenlijk was ik niet van plan om dat vandaag eh het is gewoon de tijd dat we dat echt met elkaar verder gaan uitwerken.

Els?

Els: Ja ik heb een woord, die ik heel graag zou willen

M: Dan mag jij hier leuk is dat door deze wissel dat we ook gewoon een verandering in de energie (geroezemoes en gelach)..

Els: Ik zou graag het woord "zuiver" inbrengen, wat dat met ons doet.

Ik tel van 1, 2 naar 3 en dan is er voor iemand eerst nog iets nodig?

Dus met de aandacht naar jezelf, het gebied van je hart, zuiver.

Dan vraag ik je er weer uit te gaan en in verbinding te blijven ermee, dan gaan we het 3x hardop uitspreken 1, 2, 3: zuiver, zuiver, zuiver.

Dank jullie wel voor mijn ervaring.

Opmerking: ik wil het woord "bevrijding" inbrengen.

1, 2, 3 : bevrijding, bevrijding, bevrijding.

Opmerking: Ik wil het woord "vreugde" uitspreken.

Gaan we eerst even inladen in ons hart,

1, 2, 3: vreugde, vreugde, vreugde.

M: Kunnen we nog even een 4de?

Opmerking: Ik heb een vraag. Of het is een behoefte in mij, zo van, het hoeft niet zo hard. Als ik zelf hoe dieper ik het uitspreek, hoe zachter ik ook spreek. Dat wou ik even zeggen.

Opmerking: Op verzoek van Rina misschien wat zachter.

M: Laten we iedereen ze deelt het gewoon hè? Blijf gewoon op je eigen volume, misschien ga ik nog wel harder.

Opmerking: Ik wil het woord "open" in het veld brengen.

Naar binnen gaan in verbinding met het woord "open".

1, 2, 3: open, open, open.

Dankjewel

M: Het is natuurlijk een experiment, je moet niet denken "ik ga nu leren" op dit moment.

Is er nog iemand die op hete kolen zit.... oh je wilt nog een keer?

Wil je nog een keertje of ga je gewoon

Opmerking: Nee ik ga gewoon zitten.

M: Is er nog iemand die voelt van het is nu echt even mijn moment?

Opmerking: Nou ik, laat maar ... (hilarisch gelach).

Opmerking: Ik ben benieuwd wat je woord is.

Opmerking: Nou ja, het is een experiment. Dit is wat ik zelf doe, want ik weet dan soms bij god niet waar Martijn het over heeft. Dan lig ik 's nachts op bed en soms kan ik niet slapen en dan denk ik, wat zal ik doen. Ik kan ik gaan liggen piekeren maar dat heeft geen zin, dan ga ik dus woorden bedenken die een bepaalde lading oproepen, die ga ik dus eerst voelen, wat voel ik dan, wat roept het in mij op en zit er ook nog een soort collectieve lading op, of ik die dan ook nog wel of niet binnen krijg, en dan kijk ik dus wat dat met mij doet en dan... hoe moet ik dat zeggen, dan kijk ik of ik daar neutraal naar kan kijken, dus dat ik daar neutraal op reageer, eigenlijk dus niet meer op reageer. Dus ik probeer dat gevoel wat het in mij oproept te neutraliseren op een andere manier te bekijken.
En wat ik vaak doe en dan ja voel ik me een beetje import altijd omdat ik dingen even anders doe dan andere mensen, maar ik neem dan bijvoorbeeld het woord "Hitler".

Opmerking: Daar zit een grote lading op, ja.

Opmerking: Maar dat soort dingen, daar kijk ik dus naar, kan ik daar neutraal op reageren, want ik merk dat er nog steeds, want ik weet dat het nog voor heel veel mensen, ook oudere mensen, echt nog steeds een item is, maar kunnen wij dat, kan ik dat als generatie die bewust geen oorlog heeft meegemaakt, kan ik daar nog steeds neutraal naar kijken. Dat wou ik eigenlijk even met jullie experimenteren, tenzij jullie zeggen van, nee dat eh...

Ja gewoon om te kijken wat ... ik heb er verder ook geen verwachtingen van maar gewoon

M: Het gaat om de informatievelden. Daar liggen dus ook de trauma's. Ik vind het heel dapper dat je dat zo nu hier neerzet.

Opmerking: We nemen het woord "Hitler" en kijk wat voor informatie roept het in mij op.

Met de aandacht naar binnen en neem waar, verandert er iets in mijn systeem, is er iets wat erop reageert of niet, maar wát neem ik waar. En als je denkt van nou oké, nou heb ik het te pakken, dan met de aandacht nog dieper naar binnen, naar je hartveld, wat dat ook moge zijn voor jou, of hoe je het ook mag noemen en kijk of je er op een andere manier naar kunt kijken. Je hoeft het voor mij niet hardop te spreken mag je ook 3x in je hoofd zeggen en probeer dan vanuit die andere positie naar te kijken. Dus opnieuw, we nemen het woord "Hitler".

En als er weer iets reageert in jouw stem, kijk gewoon wat is mijn reactie.

Dankjewel

M: Dit onderwerp is zo groots. We spreken nu over een heel belangrijk deel van de schepping, ook de taal, de taal die gesproken wordt in deze werkelijkheid en we moeten daar ook beseffen dat we door dingen uit te spreken, dat we daar ook onze gedachten bij inzetten. En misschien heb je het gemerkt terwijl je naar binnen gaat, dat je bij je lichaamsbesef van wat er eigenlijk gebeurt, je focus van je lijf, je iets kunt voelen bij een negatief woord of een positief woord, en terwijl je dat voelt ook je gedachten daarbij inzetten. Alle woorden zijn codes, het zijn velden. Het lijkt me heel mooi om op een ander moment hier een keertje verder op te experimenteren met elkaar, want hier kun je zo veel meer mee doen. Je kunt letterlijk ook in de werkelijkheid waarin wij leven, ik kan bijvoorbeeld de naam van een persoon noemen waar iets mee is, terwijl je niet die persoon beïnvloedt op afstand, je ziet het binnenin jezelf en spreken vervolgens wel gelijk die naam uit, die vergezelt je, dat is zoals ik eigenlijk al communiceer met innerlijke informatie "weten". Wat ik ook doe, ik spreek in woorden, dat is mijn vertaling, maar terwijl ik de woorden uitspreek zet ik ook mijn kennis in, ik vertaal het ook en mijn gedachte zendt het uit. Dat doen jullie ook, dat doen we allemaal. Dat kun je inzetten om in kwantumheling terecht te komen, dus in de ruimte tijd die we hier ervaren maar ook daar buiten.

Wat vooral dan opvalt is dat we de neiging hebben, nu niet in deze sessie hoor maar gewoon in het algemeen, om positieve woorden te gebruiken. Het is heel fijn om te doen want het hoort er ook echt bij hè, maar als je kijkt naar de bouwstenen, de constructie hoe deze werkelijkheid functioneert, de hele economische modellen, hele banksystemen, de corrupte machten die achter de vervuiling van de menselijke geest zitten, vaak van de mind, als je *iets* zou moeten ombuigen met je bewustzijn in jezelf, dan zijn het eigenlijk wel die dingen. Ik voel ook, dat je daar ook in stapt hè, bam, dat is ook hartstikke fijn.

Dat is leiderschap tonen vanuit dat innerlijke vermogen en dat durven benoemen en gelijktijdig zijn we ook heel erg bereid om mooie energieën te benoemen vanuit de zachtheid en de liefde.

Vergis je niet wat er gebeurt als je een klank inzet met daadkracht met innerlijk vermogen binnenin en je spreekt het uit met woorden wat er dan gebeurt. Zo zou je een heel orkest een heel koor kunnen maken waarin de woorden worden gesproken om en om, nou heb ik het over heling vanuit de Siriaanse velden, waarin mensen bij elkaar komen en heel krachtig in focus van de Godskracht naar binnen gaan, heel krachtig in verbinding met de natuur en allemaal datgene paraat hebben wat ze in zichzelf voelen en wat ze naar buiten uitzenden met een klank en aan die klank zit dus een Weten vast, en er ontstaat een koor whoem, whoem,

whoem, dat zijn dan 10, 20, 30, honderden mensen tegelijkertijd waardoor er een frequentieveld ontstaat in de geometrie van binnenuit, het zijn krachtvelden, maar ook bij gesproken woorden naar buiten gaan en rimpelen door het informatieveld van het denken.

Ik zal het je nog sterker vertellen, eigenlijk heel mooi om dat nu ook even te zeggen. In heel veel andere werelden waar ook geen onsterfelijkheid wordt ervaren, mogen we eigenlijk zeggen dat ook zij nog op zoek zijn naar die onsterfelijkheid in zichzelf. Zij leven in de vorm, ze zijn in de vorm gekomen net als wij. En in heel veel werelden waar een ontzettend hoog, breed bewustzijn is ontwikkeld maar nog niet de onsterfelijkheid, dus het volledig in leven blijven wordt ervaren. In die werkelijkheden zijn hele grote sessies gaande waarbij er voortdurend schoonmaakacties worden gehouden in de mind van het collectieve bewustzijn.

Dus dan nemen de wezens, de mensen daar, nemen de moeite om in hun werkelijkheid bijeen te komen in groepen en zó krachtig te spreken en te voelen binnenin, dat ze daarmee de vervuilingen die er dus subtiel zijn, die kunnen leiden tot een enorme vervuiling en weer tot een ineenstorting van dat bewustzijn door instructies, want dat is wat er gebeurt, dat zijn traumavelden, dat die dus worden gepareerd en op voorhand voorkomen worden door met kracht steeds weer dat uit te spreken met elkaar. En dat is eigenlijk ook waar de mens hier op deze wereld nog geen zicht op heeft gekregen, die dacht altijd van ja, dat zijn ceremonies, dat zijn betoveringen, dat is een gebed, nee maar het is iets innerlijks.

En hier ligt zo iets groots, dat is nog niet geboren op deze wereld en ik zou het heel graag met veel mensen zowel in Nederland als in het buitenland, dit durven gaan onderzoeken. En daarbij is dus stemgeluid nodig. Klank, power is erbij nodig. Dat is wat we zijn, kracht, power en daarbij maakt het niet uit of dat stemgeluid zacht is of hard, fragiel of extreem sterk, het gaat erom dat het er is.

En dat je elkaar daar de ruimte in geeft, helemaal vanuit gelijkwaardigheid en dan ontstaat er de oorspronkelijke, analoge geometrie doordat via het stemgeluid, waar een gevoel onder zit, het naar buiten wordt gebracht. En dan krijg je een patroon wat door dit veld heen gaat en het wordt gevoeld in elke cel van het levensveld van de planeet van de planten, alles, alles wordt daardoor geraakt.

Dat zijn hele krachtige sessies. En dat is nogal wat, wat ik nu even opnoem. Maar dit is wel een deel van, laat ik zeggen de geneeswijze, een deel van de geneeswijze die we als mensen in beweging kunnen zetten. Hoe fantastisch en ik vind dat echt geweldig, is het om dat in een wereld waarin we zo zijn afgedwaald van die daadkracht en zo ondergeschikt zijn geraakt en zo uit ons gevoel zijn gestapt, hoe geweldig is het dat we in een wereld waar het geld leidend is, waarin de format waarin we nu moeten leven, dat juist in die wereld, in een Westers land als Nederland waar de spionage activiteiten hoog zijn om het menselijk denken te coördineren, hoe geweldig is het om juist dáárin zoiets natuurlijks als van een natuervolk hè, dat je met de kleding die we hier aan hebben, dat we *dit* neerzetten, ja, zo diep van binnenuit. Nou ik ga er gewoon voor en dit is geen spiritueel spelletje, dat hoef ik hier ook niet te zeggen dit is puur een krachtveld. En dan moet je echt wel van wanten weten in jezelf dat je ergens voor gaat.

Iemand vraagt wat waarop Martijn zegt of hij even op haar plekje zal gaan.

Opmerking: Ik ben er eigenlijk de hele dag al mee bezig van toen jij het over die vrachtwagen met die varkentjes had, zo van wat zien je ogen en Noster heeft een ontsteking aan zijn lip, morgen zou ik naar de dierenarts gaan met hem want 2 weken terug, met het oog op dat die groter zou worden, en hij is dus groter geworden en ik was vandaag zo van, god is dat omdat mijn ogen zien dat die ontsteking steeds groter wordt, is het er wel, hoe is het dan in mij en ja hoe kan ik naar een plek waar Noster gezond is aan die ontsteking aan zijn lip en ik merk als ik bijvoorbeeld 3x zeg: genees, genees, genees, dat er meteen een ontkrachtende beweging in mij is, die het niet gelooft.

Dat is minder als ik in de groep ben maar ook als aan mezelf commands geef dan is er meteen zoiets van ja, dat het hol is, op één of andere manier heb ik dan het gevoel dat het hol klinkt in me.

En dan doe ik het maar weer niet.

Wat wel goed kan is voelen in mijzelf en daar naar toe, maar die commands geven daar voel ik me dus nu we hier toch zijn en Noster is hier en ik hoor Martijns verhaal nu net waar hij mee afsluit van dat er ook naar dieren toe en naar planten en alles een genezend veld neergezet kan worden door het ja er is ook een deel in mij van, mag ik dat voor hem vragen hè, mag dat, inferieer ik dan niet, het zijn allemaal gedachten die door mij heen gaan. Maar ja ik sta hier nu en ja nou..... (geroezemoes)

Ik kan kijken of hij het wil. Noster kom eens, kom eens.

Kijk eens of we onszelf, anders versplinter ikzelf, af kunnen stemmen op Noster en wat het dan ook is aan zijn rechter bovenlip.

Ik ga nu twijfelen aan mezelf of als we 3x Noster roepen of hem dat verstoort, dan wil ik nu vragen 1, 2, 3: Noster, Noster, Noster.

M: Fantastisch. Lieve mensen ik zou jullie willen uitnodigen als je daar zin in hebt, om gewoon een pen en papiertje te pakken thuis en dan ga je gewoon het menselijk lichaam even tekenen en dan kijk je naar wat we nu dus hebben doorgenomen en zet je het woord eventjes bij het hoofd bijvoorbeeld en dan ga je daar zelf even mee puzzelen in beeld, dan wordt het ook helder.

Wat is nou het woord? En dan ga je gewoon kijken van, hé dat woord komt uit het hoofd, dat hoofd heeft heel veel referentiepunten, betekenissen en dan maak je voor jezelf even op papier en je hebt ook een innerlijk gevoel en een weten, wat daar vrij van is. En dan ga je op je eigen manier, het is echt leuk om dat te doen, veel mensen zeggen dat ze het doen en dan doen ze het eigenlijk niet, is ook helemaal oké maar het brengt

heel veel helderheid in jezelf. Door te tekenen ga je mogelijk inzicht krijgen in de diepere betekenis van het woord, ja?, en waarom de mensheid op slot is gezet. Je gaat ook zien waarom we dan met elkaar zoets zeggen en de vraag kun je er bovenaan bij zetten: wat is er "nodig" vanuit je zelf? Wat is er nodig op het moment dat jij dit doet met 30, 300, 10.000 mensen, wat is er nodig vanuit jezelf, dus dat je niet opgaat in die groep, de leiding houdt, wat is er nodig in jezelf in het moment dat je dat woord uitspreekt. Ga er maar eens in tekenen, het is iets heel geavanceerds waar we nu mee bezig zijn.

Eerst was er het gesproken woord, dat was mijn laatste woord. (gelach)

Opmerking: Ik voel, dat als daar de ruimte voor is, dat ik iets wil zeggen, niet met woorden maar in klanken en ik voelde het net opkomen toen we voor Noster aan het voelen waren en toen voelde ik ook, ik weet niet of het voor Noster is of voor ons allemaal.

Ik sta alleen omdat ik even wil staan hè.

M: Wil je eventjes hier zitten?

Opmerking: Nee je mag blijven zitten, ik wil het liefst staan.

Ik voelde en hoorde heel veel woorden vandaag en ik voelde ook in mezelf dat ik op een andere plek aanwezig was waarin ik communicatie hoorde maar dan niet in woorden. Voor mij voelt het als een plek ja waar we ook zijn, een plek waar we delen met elkaar, achter de woorden, buiten de woorden en nou hoor ik mezelf denken: het lijkt wel tegenstrijdig omdat we juist woorden gehoord hebben en toch is het gelijk.

Ik wil je uitnodigen om te voelen met alles wat we vandaag besproken en gehoord en gedeeld hebben en deze informatie nog in beweging kan brengen.

(Er worden klanken gezongen en in een vreemde taal gesproken).

Dank jullie wel.

M: Nou het is heel erg fijn om zo met elkaar in een dag waarin zoveel gebeurt en zoveel ook gevoeld wordt en gedacht wordt om dat met elkaar te mogen beleven. En het is iets wat in deze wereld gewoon echt nog heel weinig gebeurt, op deze manier tenminste. Niet dat de manier in vorm belangrijk is maar dat mensen voorbij grenzen durven kijken, dus kwantumwetenschappen, innerlijk vermogen, denken, samen, dat mensen dat durven en durven aan te gaan. Dat we allemaal onze eigen wijsheid daarin representeren. Allemaal wijze mensen, ook allemaal hele lieve mensen. En hier komt zeker weer een vervolg op. Het kan zo maar zijn dat jij daar zelf de leiding in neemt. Als je hier al ideeën over hebt om hier nu direct iets verder mee te doen, ga niet wachten op mij. Wacht nooit op een ander, maar doe het gewoon zelf. Het is ons erfgoed, het is ons erfgoed om te kunnen voelen.

Als je een idee hebt om daar iets mee te doen, doe je dat gewoon lekker. We hebben het nu met elkaar in beweging gezet. En wat er ook uit voortkomt, het is gewoon goed.

Het is heel bijzonder om hier te zijn Nellie, een mooie boot, echt een hele bijzondere dag zo, ook echt in deze setting, ik vind het echt een mooie plek en ik wens dat alle mensen die hier gebruik van zouden willen maken, dat die mensen deze plek weten te vinden. Ik vind hem echt heel erg nostalgisch en heel verbindend.

Ik wens jullie allemaal een hele mooie voortzetting van deze dag en ga er maar eens goed over voelen wat we nu hebben gedaan. En zoek de relatie tussen dit laatste en hoe de bekrachtiging. Ik moet er zelf ook een beetje onderzoek in doen. Ga kijken naar de verbinding.

Nou wel thuis.